

Ministerstvo dopravy
Odbor infrastruktury a územního plánu
nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12
PO BOX 9
110 15 Praha 1

Odesláno dne 15.02.2021 e-mailem na adresu: posta@mdcr.cz

Doplnění rozkladu proti rozhodnutí ze dne 22.12.2020, č. j. 269/2017-910-IPK/119, kterým byla povolena stavba „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“, v rozsahu 62 stavebních objektů a jejich částí

Dne 08.02.2021 byla v záhlaví uvedenému odvolateli doručena výzva Ministerstva dopravy (dále též „ministerstvo“) ze dne 25.01.2021, č.j. 269/2017-910-IPK/143, k doplnění rozkladu ve lhůtě 5 dní, což odvolatel tímto činí následovně.

Odvolatel žádá ministra dopravy, aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc k novému projednání, to zejména proto nezákonnost ve smyslu § 2 odst. 1 správního řádu, nedostatečnou ochranu veřejného zájmu podle § 2 odst. 4 správního řádu, nezjištění stavu věci o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu, nezajištění vzájemného souladu dvou postupů, které probíhají současně a souvisejí s týmiž právy a povinnostmi účastníka ve smyslu § 8 odst. 1 správního řádu, nedostatečnou spolupráci v zájmu dobré správy dle § 8 odst. 2 správního řádu, nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu podle § 50 odst. 3 správního řádu, jelikož nebylo pečlivě přihlédnuto ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedl odvolatel dle § 50 odst. 4 správního řádu, ministerstvo v rozporu s § 51 odst. 1 správního řádu k dokazování použilo listiny vyhotovené v rozporu s právními předpisy, další vadou je nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, tedy rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu.

Odvolatel s napadeným rozhodnutím nesouhlasí především z následujících důvodů:

1) Podle § 18c odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb. má stavební povolení obsahovat druh a účel povolované stavby. Napadené rozhodnutí k tomu na str. 4 ve výrokové části uvádí následující: „*Druh a účel povolované stavby: Jedná se o novostavbu dálnice D49 v úseku km cca 0,887 – 17,3 (dle projekčního staničení), budovanou v rámci hlavního silničního tahu ve směru Brno – Zlín – státní hranice ČR/SR, který je součástí Transevropské dopravní sítě TEN-T.*“

1.1) Odvolatel namítá, že ve výroku napadeného rozhodnutí absentuje účel stavby ve smyslu jmenované vyhlášky. Je zákonnou povinností stavebního úřadu (ministerstva) formulovat účel stavby a také ověřovat způsobilost stavby dosáhnout tohoto účelu. Účelem povolované stavby sotva může být doprava, neboť průjezdnost dálnice silně omezují až znemožňují chybějící stavební objekty, které dosud nebyly pravomocně umístěny a tak dálnice končí slepě na poli u Fryštáku v km 17,300. Povolená stavba nebude dopravně fungovat, protože v hlavním směru k silnici II/490, jí chybí 800 metrů a dále postrádá v úseku plánované MÚK Třebětice větev TRE3, zajišťující připojení na silnici II/432. Dálnice nebude řádně provozuschopná i z dalších důvodů, které jsou podrobněji vyličený v tomto podání. Odvolatel se obává, že skutečným účelem povolované stavby je zahájení stavebních prací, utracení velkého množství peněz a nátlak na všechny zainteresované, aby stavebníkovi neodporovali, či mu vyhověli, neboť již bylo riskantně investováno enormní množství prostředků. Realizace dopravně nefunkční stavby by zbytečně poškozovala životní prostředí.

2) Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní spis byl po 24.02.2020 doplňován o následující části projektové dokumentace: A Průvodní zpráva, B 5 Celkové vodohospodářské řešení, Hydrotechnické výpočty, C 371 Oplocení, Vegetační úpravy, Parametry PHS, Geodetický koordinační výkres a Bilance zemních prací.

2.1) Odvolatel namítá, že mu nebylo umožněno podat námítky k takto upravené projektové dokumentaci, neboť o těchto změnách nebyl vyrozuměn a tyto části projektové dokumentace byly do správního spisu založeny až po veřejné vyhlášce ze dne 24.02.2020, č.j. 269/2017-910-IPK/57, kterou Ministerstvo účastníkům oznámilo shromáždění podkladů a uložilo jim poslední lhůtu pro podání námitek, s tím, že tato lhůta je 10 dní.

Následující veřejnou vyhláškou ze dne 21.10.2020 č. j. 269/2017-910-IPK/63 ministerstvo podle § 36 odst. 3 správního řádu oznámilo, že stavebník ke dni 21.10.2020 doplnil požadované podklady a že před vydáním rozhodnutí v předmětné věci se lze vyjádřit do 5 dnů. Bohužel v této veřejné vyhlášce není upřesněno, co bylo předmětem požadavku na doplnění podkladů, ani jaké podklady byly do správního spisu stavebníkem doplněny. Kdyby se jednalo o projektovou dokumentaci, je minimální zákonná lhůta pro podání námitek 10 dní. Čili, po veřejné vyhlášce ze dne 24.02.2020 už ze strany ministerstva nic neindikovalo, že by spis byl doplňován o upravenou projektovou dokumentaci a že by k této projektové dokumentaci odvolatel mohl vznášet řádné námítky, jak to předpokládá § 112 odst. 2 stavebního zákona, tedy minimálně ve lhůtě 10 dnů. Odvolatel v této věci odkazuje na právní názor NSS v rozsudku ze dne 22.07.2010, č.j. 9 As 36/2010 – 127: *„Jestliže je při ústním jednání uplatněna námítka, na kterou stavebník reaguje změnou podkladové dokumentace, jako tomu bylo v dané věci, pak je povinností stavebního úřadu dát dle povahy změny nejméně účastníkům, jichž se tato dodatečná úprava povolované stavby týká, možnost na takovou změnu opět reagovat a vyjádřit k ní své stanovisko. Účastníci se před ústním jednáním seznamují s projektovou dokumentací a navrhovanou podobou stavby v určité podobě, zákon jim dává právo uplatnit proti ní své námítky. Pokud se tato podoba změní, pak je z logiky věci nutno jim toto právo zachovat, tj. dát jim možnost se seznámit se změněnou podobou stavby a uplatnit i proti ní své námítky.“* (rozsudek je dostupný na <http://nssoud.cz>). Tento názor NSS je též zachycen v právní větě: *„Pokud je na základě námítky účastníka stavebního řízení uplatněné dle § 114 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006 provedena úprava projektové dokumentace, je stavební úřad povinen před vydáním stavebního povolení dát účastníkům řízení možnost uplatnit případné námítky k projektové dokumentaci v upravené podobě.“* <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/9-as-36-2010-127>

Jak je z výše uvedeného zřejmé, odvolatel nemohl vznášet námítky k projektové dokumentaci upravené po 24.02.2020, neboť ministerstvo jej o těchto úpravách nevyrozumělo a nestanovilo mu řádnou lhůtu k podání námitek. Tato lhůta podle § 112 odst. 2 stavebního zákona nesmí být kratší než 10 dní. Ministerstvo zkrátilo právo odvolatele na vyrozumění o úpravách projektové dokumentace a na podání námitek k této upravené projektové dokumentaci.

2.2) Odvolatel k věci ještě dodává, že v průběhu řízení projevil snahu posledně doplněné podklady identifikovat a získat, ministerstvo s ním však nespolupracovalo. Poté, co ministerstvo veřejnou vyhláškou ze dne 21.10.2020 č. j. 269/2017-910-IPK/63 neurčitě informovalo účastníky řízení o doplněných podkladech a možnosti vyjádřit se do 5 dnů, jej odvolatel dne 09.11.2020 písemně požádal o poskytnutí podkladů ze správního spisu a o prodloužení lhůty k vyjádření.

Odvolatel svou žádost odůvodnil nekonkrétností veřejné vyhlášky, z níž není zřejmé, jaké podklady a proč byly do správního spisu doplněny a dále svou žádost odůvodnil nouzovým stavem na území ČR (vyhlášeným kvůli koronaviru SARS CoV-2) a obavou o své zdraví. Odvolatel konkrétně žádal o poskytnutí následujících podkladů ze správního spisu:

- aktuálního soupisu všech součástí spisu vyhotoveného dle § 17 odst. 1 správního řádu,
- dále všech podkladů doplněných stavebníkem, či správním orgánem po 24.02.2020, kdy ministerstvo

veřejnou vyhláškou č. j. 269/2017-910-IPK/57 avizovalo předchozí možnost se vyjádřit.

Odvolatel tyto informace žádal doručit v elektronické podobě, buď e-mailem (do 10 MB), datovou schránkou, nebo prostřednictvím datového úložiště (např. uschovna.cz), eventuálně na datovém nosiči.

Z důvodu nemožnosti bezpečně nahlížet odvolatel dále žádal, aby mu byla lhůta pro vyjádření počítána od poskytnutí výše specifikovaných podkladů. Odvolatel dále uvedl, že jestliže je součástí podkladů doplněných po 24.02.2020 projektová dokumentace stavby, nebo její část, tak žádá o prodloužení lhůty k vyjádření z 5 na 15 dnů.

Na tuto žádost odvolatele však ministerstvo nijak nereagovalo a ani z napadeného rozhodnutí nelze zjistit, proč odvolateli nevyhovělo. Odvolatel je proto nucen namítat, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a že ministerstvo řádně nerozhodlo o jeho žádosti o prodloužení lhůty a neposkytlo mu informace o řízení. Ministerstvo nepostupovalo v souladu s § 36 odst. 2 správního řádu, kde je zakotvena povinnost správního orgánu poskytovat informace účastníkům jestliže o ně požádají. Ministerstvo nepostupovalo v souladu s § 39 správního řádu, který ukládá, že o lhůtách k provedení úkonu se rozhoduje usnesením. Má-li se podle tohoto § rozhodovat o prodloužení lhůty na žádost účastníka usnesením, pak analogicky také o jejím neprodloužení musí být vydáno usnesení.

3) Odvolatel v 1. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 rozporoval účinky povolované stavby, konkrétně namítal, že:

„1) Podle § 111 odst. 2 stavebního zákona by ve stavebním řízení měly být ověřeny účinky budoucího užívání stavby. Namítáme, že účinky budoucího užívání stavby jsou z hlediska dopravy i vlivu na životní prostředí nežádoucí. Stavba dálnice v dnes projednávané podobě představuje pouze nefunkční sbírku stavebních objektů, která není v souladu s územním rozhodnutím, ani s obecnými částmi projektové dokumentace, neplní předpoklady a podmínky závazných stanovisek a podkladových rozhodnutí. Postup Ministerstva je též zmatečný, či svévolný, neboť navrhuje povolovat stavební objekty, které stavebník vyřadil, případně ani nebyly umístěny.

Stavba dálnice postrádá dopravní napojení na východě k silnici II/490 Fryšták – Zlín a postrádá také napojení na město Holešov od západu. Nejsou dostatečně čištěny a zadržovány dálniční vody, protože chybí odlučovače ropných látek a retenční nádrže a není dostatečně zajištěna ochrana obyvatel proti hluku, jelikož chybí protihlukové stěny a provizorní zemědělské přejezdy. Není zajištěn průchod přes těleso dálnice u Zahnašovic, protože chybí most a navazující polní cesta. Není zajištěna bezpečnost provozu, protože chybí část dálničního systému, včetně Střediska správy a údržby dálnice.

Tyto nežádoucí účinky projednávané stavby vznikly postupem stavebníka, který u části stavebních objektů požádal o jejich vyřazení a část stavebních objektů ze záměru vyřadil, aniž by to srozumitelně uvedl, následně též postupem ministerstva, které ze stavebního řízení dvěma usneseními ze dne 21.11.2018 a ze dne 20.02.2020 vyloučilo k samostatnému projednání ty části záměru, které měly zajišťovat dopravní napojení, ochranu vod, ochranu živočichů a ochranu proti hluku.

Konkrétně Ministerstvo dopravy explicitně vyloučilo následující části záměru:

- Stavební objekty C 101.3, C 189 a C 226 zajišťují napojení dálnice na města Fryšták a Zlín.*
- Vyloučená část stavebního objektu C 102 zajišťuje napojení dálnice na město Holešov od západu.*
- Stavební objekty C 169.3, C 169.6, C 313, C 325, C 326 a C 328 zajišťují ochranu vod a živočichů.*
- Stavební objekty C 701, C 702 a C 703 zajišťují ochranu obyvatel proti hluku.*

Důvodem vyloučení většiny těchto stavebních objektů je absence územního rozhodnutí pro jejich současnou podobu. U stavebního úřadu v Holešově od 11.12.2017 probíhá územní řízení o změně

umístění stavebních objektů C 189, C 102, C 169.3, C 169.6, C 313, C 325, C 326, C 328, C 702. Dále u Magistrátu města Zlína probíhá od 18.12.2017 územní řízení, kterým mají být umístěny stavební objekty C 101.3 a C 226, v podstatě jde též o změnu záměru oproti pravomocnému územnímu rozhodnutí. Ke změněným stavebním objektům C 701 a C 703 ještě územní řízení ani zahájeno nebylo. Bez těchto stavebních objektů dálnice nemůže být funkční.

Nelze předjímat, že vyloučené, ztracené, či neřešené části stavby úspěšně projdou samostatným územním a stavebním řízením. Salámová metoda povolování je riskantní, neboť směřuje k utracení značných prostředků a realizaci rozsáhlých částí velké stavby, jenž se pak mohou ukázat jako nevhodné, zmařené či neprůchozí. Vytváří se tím nátlak na všechny zainteresované, aby z důvodu vynaložených investic upustili od hájení veřejných zájmů, svých práv a oprávněných požadavků. S takovým přístupem nesouhlasíme.

Dle našeho názoru není možné stavební objekty jednoduše pouhým dopisem vyřazovat z probíhajícího stavebního řízení (jak to učinil stavebník), aniž by byla opravena projednávaná dokumentace a vysvětleno, jak stavba bez těchto vyřazených objektů bude fungovat. V projednávané dokumentaci jsou totiž formálně vyřazené stavební objekty, nebo jejich části (C 101.3, C 102, C 169, C 189, C 226, C 313, C 325, C 326, C 328, C 491.2, C 494.1, C 494.2, C 495.1, C 495.2, C 498.1, C 498.2, C 701, C 702, C 703) stále uvedeny a zakresleny jako součást projednávané dálnice. Jejich prosté vyřazení není možné ani s ohledem na to, že plní nějaký relevantní účel, popsáný v projektové dokumentaci, jenž by měl být zachován. Představu stavebníka, že stavba dálnice se bude u Ministerstva dopravy povolovat po kouskách, podle toho, které kousky si zrovna přeje začít stavět, považujeme za zcestnou a rozpornou s principy stavebního řízení.

Je třeba zohlednit skutečnost, že po vydání územního rozhodnutí v roce 2004 se součástí záměru staly nové části stavby, ať už byly pojmenovány jako nové stavební objekty, např. C 327, či přiřazeny k existujícím stavebním objektům, např. C 701 a C 703. Jedná se o části bez kterých stavba dálnice nemůže správně fungovat a mělo by být ve smyslu § 8 odst. 1 správního řádu vyčkáno, zda budou umístěny.

Je třeba též zohlednit skutečnost, že po vydání územního rozhodnutí v roce 2004 došlo u některých stavebních objektů ke změně polohy, či trasování, což se týká například některých stavebních objektů odlučovačů ropných látek, příjezdů k nim a kanalizace.

V duchu výše uvedeného konkretizujeme námitky k jednotlivým částem stavby takto:

1.1) Projektová dokumentace počítá s realizací stavebních objektů C 189 a C 226, jenž mají zajišťovat napojení tělesa dálnice C 101 na stávající silnici II/490, Fryšták a Zlín. Namítáme, že stavební objekty C 189 a C 226 nemají územní rozhodnutí a proto nelze povolit ani těleso dálnice C 101, jenž na stavební objekty C 189 a C 226 navazuje. Dálnice bez stavebních objektů C 189 a C 226 by v podstatné části, od MÚK Holešov dále, byla jen slepou komunikací, končící na poli u Fryštáku. Umístění stavebních objektů C 189 a C 226 však nelze předjímat.

1.2) Projektová dokumentace počítá s realizací stavebního objektu MÚK C 102, jenž má zajišťovat napojení dálnice silnice II/492 západně od Holešova. Namítáme, že důležitá součást stavebního objektu C 102, větev TRE3 od km 0,25, která toto napojení zajišťuje, nemá územní rozhodnutí a proto nelze povolit ani těleso dálnice C 101, jenž do něj ústí. Dálnice bez uvedené větve MÚK by byla dopravně nefunkční, protože by neumožňovala účelné napojení Holešova na dálnici od západu. Umístění jmenované větve MÚK C 102 však nelze předjímat.

1.3) Projektová dokumentace ve všech výkresech předmětného území počítá s realizací stavebního objektu retenční nádrže C 327, kde mají být zadržovány vody ze stavebních objektů C 102, C 101.2 a C 301.2. Namítáme, že stavební objekt retenční nádrže C 327 nemá územní rozhodnutí a proto nelze

povolit ani stavební objekty C 102, C 101.2 a C 301.2, které obsluhuje. Byť stavební objekt C 327 není předmětem probíhajícího stavebního řízení, tak by jím jistě být měl, neboť podle projektové dokumentace zde mají být zadržovány vody z dálnice a bez jejich řádné retence stavbu nelze povolit, jelikož by docházelo k záplavám přilehlého území. Podobně jako retence, není zajištěno ani čištění vod z výše uvedených částí stavby, které projektová dokumentace svádí do retenční nádrže C 327, očekávaný objekt ORL zde totiž chybí, není označen, zakreslen, natož umístěn. Dále zde chybí kanalizace, do které by měly být odváděny vody z retenční nádrže C 327 a ORL. Umístění retenční nádrže C 327, včetně ORL a kanalizace, však nelze předjímat. V současné době je umístění retenční nádrže C 327 předmětem územního řízení u stavebního úřadu v Holešově, což dokládáme veřejnou vyhláškou ze dne 20.12.2019, č.j. HOL-34648/2019/SÚ/RS, s popisem stavebního objektu C 327, viz příloha č. 1.

1.4) Projektová dokumentace počítá s realizací stavebních objektů odlučovačů ropných látek (dále též ORL) C 313, C 325, C 326 a C 328, které mají zajišťovat čištění vod z povrchu vozovky dálnice. Namítáme, že stavební objekty těchto ORL v navrhované kilometrāži postrādají územní rozhodnutí a proto nelze povolit ani těleso dálnice C 101, které mají obsluhovat. Dálnice bez těchto ORL by totiž znečišťovala životní prostředí, zejména vodní toky. Umístění jmenovaných ORL však nelze předjímat.

1.5) Zástupce stavebníka připsím ze dne 21.10.2019, č.j. 19 – 205 – 1800 oznámil, že z provedených akustických studií vyplynula potřeba zajistit ochranu před hlukem zvětšením či prodloužením rozsahu protihlukových stěn následovně:

- SO 701 Protihluková stěna Třebětice v rozsahu od km 4,057 do 4,500
- SO 703 protihluková stěna - část 703.2 PHS Horní Lapač v km 11,301 – 11,921
- SO 703 protihluková stěna - část 703.4 PHS Dolní Ves vpravo od km 16,360 – 16,600

Namítáme, že k těmto zvětšeným variantám stavebních objektů chybí územní rozhodnutí a nelze je proto povolit. Povolení dálnice bez potřebných protihlukových stěn považujeme za chybné, neboť stavba by neplnila hygienické limity a povolení změny územního rozhodnutí nelze předjímat.

1.6) Zástupce stavebníka v připsu ze dne 21.10.2019, č.j. 19 – 205 – 1800 přiznává, že u částí stavebních objektů protihlukových stěn C 701 a C 703 mu chybí územní rozhodnutí a žádá proto Ministerstvo dopravy o jejich vyloučení ze stavebního řízení. Ministerstvo dopravy na toto podání nijak srozumitelně nereagovalo a jmenované stavební objekty ve veřejné vyhlāšce ze dne 20.02.2020 uvedlo jako objekty, které mají být v tomto řízení nadále povolovány, aniž by žádané části byly vyloučeny. Z postupu Ministerstvo dopravy nám není zřejmé, zda „pouze“ jedná zmatečně, nebo svévolně nerespektuje dispoziční právo stavebníka k předmětu řízení. Za této nejasné situace nevíme, k jaké variantě se máme vyjádřit. Proto žádáme Ministerstvo dopravy, aby nám podle § 36 odst. 2 správního řádu sdělilo, zda skutečně miní i přes vůli stavebníka tyto části stavby nadále povolovat. Jestliže je povolovat nemíní, měly by být usnesením vyloučeny ze stavebního řízení.

1.7) V projektové dokumentaci absentuje stavební objekt C 171 Provizorní zemědělské přejezdy, který byl umístěn pravomocným územním rozhodnutím. V současné fázi přípravy záměru by situování provizorních zemědělských přejezdů mělo být zřejmé a Ministerstvo dopravy by je mělo povolovat.

1.8) V projektové dokumentaci absentují stavební objekty které mají podle územního rozhodnutí zajišťovat průchod přes těleso dálnice. Jde o C 157 Polní cesta Zahnašovice – letiště a C 211 Most na polní cestě C 157 přes R49. Přestože tyto stavební objekty nepovoluje Ministerstvo dopravy, byly pravomocně umístěny a měly by proto být vyznačeny v situačních výkresech nejen proto, že jde o součást stavby, ale plní také funkci kompenzačních opatření. Jelikož zde vyznačeny nejsou, máme podezření, že tyto stavební objekty byly ze záměru vypuštěny a v důsledku toho bude předmětná dálnice vytvářet dopravní bariéru, kterou však podle územního rozhodnutí tvořit neměla. Proto namítáme, že stavba neplní podmínky územního rozhodnutí, neboť územní rozhodnutí s realizací těchto stavebních objektů (kompenzačních opatření) počítá. Ve správním spisu absentují závazná stanoviska dotčených orgánů (stavebního úřadu a orgán ochrany přírody), jenž by uvedené změny záměru

prezkoumatelně odsouhlasily. Za tyto změny je nutné považovat i odlišnou skladbu a podobu stavebních objektů, než jaká byla schválena územním rozhodnutím.

1.9) Pravomocné územní rozhodnutí i Průvodní zpráva na str. 17 počítají s realizací odlučovače ropných látek C 318, tento stavební objekt však v částech B a C projektové dokumentace chybí a není ani předmětem žádosti, ačkoliv Ministerstvo dopravy je věcně příslušné jej povolit. Namítáme, že není zřejmé, proč byl vyřazen a zda a jak bude nahrazen. Dálnice bez něj nemůže správně fungovat, protože srážkové vody ze stoky K5 by nebyly čištěny. Záměr neplní podmínky územního rozhodnutí, neboť územní rozhodnutí s realizací tohoto stavebního objektu počítá. Ve správním spisu absentují závazná stanoviska dotčených orgánů (stavebního úřadu, orgánu ochrany přírody a vodoprávního úřadu), jenž by uvedenou změnu záměru prezkoumatelně odsouhlasily. Za změnu záměru je nutné považovat i odlišnou skladbu stavebních objektů, než jaká byla schválena pravomocným územním rozhodnutím.

1.10) Stavební objekty Dálničního systému SOS, DIS:

- C 491 Dálniční systém SOS, DIS - kabelové vedení
- C 491.2 Dálniční systém SOS, DIS - kabelové vedení - KU 4901
- C 492.1 Dálniční systém SOS, DIS - hlásky
- C 492.2 Dálniční systém SOS, DIS - měření hmotnosti vozidel za jízdy
- C 492.12 Dálniční systém SOS, DIS - telefonní přípojka
- C 492.14 Dálniční systém SOS, DIS - vykrytí trasy radiovým signálem
- C 493 Dálniční systém SOS, DIS - meteorostanice
- C 494 Dálniční systém SOS, DIS - prostupy a komory
- C 494.1 Dálniční systém SOS, DIS - prostupy a komory - ZÚ 4901
- C 494.2 Dálniční systém SOS, DIS - prostupy a komory - KÚ 4901
- C 495 Dálniční systém SOS, DIS kabelovod pro optické kabely
- C 495.1 Dálniční systém SOS, DIS - kabelovod pro optické kabely - ZÚ 4901
- C 495.2 Dálniční systém SOS, DIS - kabelovod pro optické kabely - KÚ 4901
- C 496 Dálniční systém SOS, DIS - automatický sčítač dopravy
- C 497 Dálniční systém SOS, DIS - varovný systém
- C 498 Dálniční systém SOS, DIS - optické kabely
- C 498.1 Dálniční systém SOS, DIS - optické kabely - ZÚ 4901
- C 498.2 Dálniční systém SOS, DIS - optické kabely - KÚ 4901
- C 499 Dálniční systém SOS, DIS - kamerový dohled

mají být podle projektové dokumentace napojeny na středisko správy a údržby dálnice ve Fryštáku. Namítáme, že stavba tohoto střediska správy a údržby dálnice nebyla umístěna a na něj napojené objekty proto nelze povolit. Dálnici bez těchto částí nelze odsouhlasit, protože absence funkčního dálničního systému by zvýšila množství dopravních nehod, či jejich rozsah, včetně ekologických havárií.

1.11) Zástupce stavebníka přípisem ze dne 21.10.2019, č. j. 19 – 204 – 1800 oznámil, že bere zpět žádost o stavební povolení v rozsahu stavebních objektů:

- SO 491.2 Dálniční systém SOS, DIS - kabelové vedení - KÚ 4901
- SO 494.1 Dálniční systém SOS, DIS - prostupy a komory - ZÚ 4901
- SO 494.2 Dálniční systém SOS, DIS - prostupy a komory - KÚ 4901
- SO 495.1 Dálniční systém SOS, DIS - kabelovod pro optické kabely - ZÚ 4901
- SO 495.2 Dálniční systém SOS, DIS - kabelovod pro optické kabely - KÚ 4901
- SO 498.1 Dálniční systém SOS, DIS - optické kabely - ZÚ 4901
- SO 498.2 Dálniční systém SOS, DIS - optické kabely - KÚ 4901

Namítáme, že Ministerstvo dopravy na toto zpětvzetí nijak srozumitelně nereagovalo a jmenované objekty ve veřejné vyhlášce ze dne 24.02.2020 uvedlo jako objekty, které mají být v tomto řízení nadále povolovány. Z postupu Ministerstva dopravy nám není zřejmé, zda „pouze“ jedná zmatečně, nebo svévolně nerespektuje dispoziční právo stavebníka k předmětu řízení. Za této nejasné situace nevíme, k

jaké variantě se máme vyjádřit. Žádáme proto Ministerstvo dopravy, aby nám podle § 36 odst. 2 správního řádu sdělilo, zda skutečně miní i přes vůli stavebníka tyto stavební objekty nadále povolovat. Jestliže je povolovat nemíní, měly by být usnesením vyloučeny ze stavebního řízení.

1.12) Mezi podklady spisu chybí rozhodnutí o změně územního rozhodnutí pro ty objekty ORL a jejich příjezdy, které jsou v projektové dokumentaci navrhovány jinak, než jak byly v roce 2004 umístěny, jde o ORL:

- C 315 - původně v km 4,400, dnes v km 4,320*
- C 316 - původně v km 5,600, dnes v km 5,700*
- C 319 - původně v km 11,500, dnes km 11,000*
- C 320 - původně v km 11,600, dnes v km 11,750*
- C 321 - původně v km 12,600, dnes v km 12,800*
- C 322 - původně v km 15,150, dnes v km 15,050*
- C 323 - původně v km 16,100, dnes v km 15,900*

Byť textové údaje o kilometrůžce ORL se v projektové dokumentaci různí, za směrodatné je třeba považovat ty hodnoty, které odpovídají poloze objektů ve výkresové části.

1.13) Protože projektová dokumentace oproti stavbě umístěné v roce 2004 předpokládá změnu polohy ORL a vyústění kanalizací, tak je zřejmé, že dochází také ke změně C 301 kanalizace. Namítáme, že změna stavebního objektu C 301 nebyla schválena v územním řízení a kanalizaci proto nelze povolit.

1.14) Stavba je u Ministerstva dopravy, které povoluje její hlavní část, předkládána v jiné podobě, než odpovídá územnímu rozhodnutí z roku 2004. Za podstatnou změnu je dle našeho názoru nutné považovat odlišnou skladbu a podobu stavebních objektů, než jaká byla umístěna. Jak bylo popsáno výše, změny vykazují následující stavební objekty, nebo jejich části číslo: 101.3, 102, 157, 169.3, 169.6, 189, 211, 226, 301, 313, 315, 316, 319, 320, 321, 322, 323, 325, 326, 327, 328, 491.2, 494.1, 494.2, 495.1, 495.2, 498.1, 498.2, 701, 702, 703. K těmto změnám je třeba doložit územní rozhodnutí, bez něj nemá smysl ve stavebním řízení pokračovat. Jak už jsme vysvětlili výše, salámové kouskování záměru tento problém neřeší.“

Ministerstvo poté usnesením ze dne 16.06.2020, č.j. 269/2017-910-IPK/58 zastavilo řízení na 8 stavebních objektů, resp. jejich částí a v napadeném rozhodnutí na str. 196–201 námitku vypořádalo následovně:

„Správní orgán konstatuje, že stavební objekty, případně jejich části, které jsou předmětem tohoto řízení (resp. rozhodnutí) představují nosnou a podstatnou část dálniční stavby. Sám stavebník však v průběhu řízení transparentně konstatoval a deklaroval, že stavba D49, 4901 bude plně provozuschopná až po dokončení dalších stavebních objektů, pro které bude nejprve nutné získat potřebná povolení (tj. vč. příp. změny územního rozhodnutí a stavebního povolení). Je nutno zdůraznit, že pro některá z těchto povolení není Ministerstvo dopravy ani příslušným správním orgánem. Ve věci úpravy rozsahu objektové skladby správní orgán vyhověl žádostem stavebníka viz. odst. [77, 86, 87 aj.], neboť je shledal důvodnými. Stavebník úpravu objektové skladby odůvodnil s tím, že z hlediska ekonomie výstavby je pro něj vyčlenění dílčích stavebních objektů do samostatného řízení přínosné, neboť pro nosné stavební objekty dálnice bude možné stavbu zahájit. Logickým smyslem je tak zjevně snaha stavebníka o urychlení realizace dálniční stavby, která dle něj představuje celospolečenský přínos. Správní orgán má tak za to, že důvody pro úpravu objektové skladby byly v průběhu řízení řádně vysvětleny a doloženy. Námitka spolku je tak ve své části toliko popisem stávajícího stavu, který, ač zjevně nepředstavuje variantu pro průběh výstavby optimální, není a priori nezákonný; naopak je třeba uvést, že stávající procesní situace je zčásti zapříčiněna i tím, že stavebník hodlá vyhovět požadavkům na ochranu veřejného zájmu (např. právě ochrana před hlukem). Z uvedeného důvodu je tak i postup ve smyslu ust. § 140 správního řádu v tomto řízení zákonem (jednak) předpokládaný a aprobovaný způsob řešení procesní situace, ale především pak má odraz právě ve skutkových okolnostech daného řízení. Součástí spisu je dále aktuální a přezkoumatelné (odůvodněné) stanovisko

obecného stavebního úřadu MěÚ Holešov č. j. HOL – 29254/2020/SÚ/RS ze dne 14.10.2020, ve smyslu ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona, ze kterého vyplývá, že stavbu dle předložených podkladů povolit lze. Fázování povolovacích procesů je rizikem stavebníka, správnímu orgánu náleží rozhodovat pouze o podané žádosti. Je nutno připomenout, že správní orgán se podanou žádostí obsáhle zabýval, přičemž spolkem deklarované údajné rozpory s územním rozhodnutím a závaznými stanovisky zjištěny nebyly. Žádost stavebníka tak lze považovat za zákonnou a dle právního názoru správního orgánu jí vyhovět lze. Vzhledem k charakteru stavby a s přihlédnutím k dosavadnímu průběhu řízení a obecně i k dosavadní praxi úřadu lze konstatovat, že snaha stavebníka o fázování povolovacích procesů má naopak potenciál urychlit proces realizace celé stavby. Skutečnost, že spolek je odlišného názoru na věci nic nemění. Správní orgán rovněž konstatuje, funkčnost systému SOS je zjevnou podmínkou trvalého užívání stavby. Z povahy objektů dálničního systému (jedná se o kabelové trasy a k nim připojená zařízení) lze předpokládat, že stavebník zajistí jejich napojení do jiného místa. Správní orgán dále konstatuje, že v části SO, pro které stavebník vzal svou žádost zpět (viz odst. [86]), bylo řízení zastaveno, a to opatřením ze dne 16.06.2020 č.j. 269/2017-910-IPK/58 (viz odst. [94]).“

3.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí a namítá, že ministerstvo v rozporu s § 111 odst. 2 stavebního zákona neověřilo účinky budoucího užívání stavby (provozu dálnice), či těchto účinků nedbalo. V důsledku toho povolená dálnice končí slepě na poli u Fryštáku v km 17,300, neboť stavební objekt, který má zajišťovat napojení na silnici II/490 (C 189) postrádá pravomocné územní rozhodnutí. Ministerstvo dále neověřilo zajištění dopravního napojení dálnice D49 s Holešovem po silnici II/432, v situaci, kdy pro část MÚK Třebětice (C 102) chybí pravomocné územní rozhodnutí. Stavba proto nemůže být užívána k účelu, který předpokládá projektová dokumentace, tj. k převedení vysokých intenzit silniční dopravy z komunikací vedených zástavbou Zlína, Holešova a Fryštáku, dálnice totiž k dopravě do těchto sídel, ani mezi nimi nebude použitelná. Ministerstvo neověřilo, jak se budou odvádět a čistit srážkové vody z povolené stavby, když chybí retenční nádrž (C 327), odlučovače ropných látek (C 313, 318, 325, 326, 327, 328) a příjezdy k odlučovačům ropných látek (C 169.3 a C 169.6). Tyto chybějící stavební objekty jsou nezbytné k provozu povolené části dálnice. Ministerstvo neověřilo ochranu obyvatel proti hluku, když povolilo stavbu dálnice bez potřebné protihlukové stěny Alexovice – Zahnašovice (SO 702) a části protihlukové stěny Třebětice (SO 701) v km 4,057 – 4,500. Ministerstvo neověřilo, zda dálniční systém SOS bude možné připojit, když uvažovaný přípojný bod, kterým je Středisko správy a údržby dálnice ve Fryštáku, nemá územní rozhodnutí. Chybějící stavební objekty, nebo jejich části (C 102, 169.3, 169.6, 189, 313, 318, 325, 326, 327, 328, 701 a 702) má povolovat právě Ministerstvo dopravy. Jde většinou o objekty, které byly součástí žádosti stavebníka (C 102, 169.3, 169.6, 189, 313, 325, 326, 327, 328, 701 a 702), ministerstvo je však nepovolovalo, neboť stavebník nedoložil pravomocné územní rozhodnutí k jejich zamýšlenému umístění. Chybějící objekty, které nebyly součástí žádosti o stavební povolení (327 a 318), mají sloužit k odvodnění a čištění srážkových vod z povolené části dálnice a proto je k jejich povolení rovněž příslušné Ministerstvo dopravy. Výše uvedené nedostatky brání v řádném užívání stavby mělo ministerstvo zjistit a zohlednit, neboť na ně bylo odvolatelem upozorněno a dále proto, že mu to ukládá § 111 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého má ověřit účinky budoucího užívání stavby. Jelikož všechny jmenované nedostatky mají dopad na životní prostředí, ministerstvo se mělo řídit též principem předběžné opatrnosti, zakotveném v § 17 zákona o životním prostředí „Lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit.“. Z výše uvedených důvodů proto odvolateli nezbyvá než konstatovat, že ministerstvo se neřídilo principem předběžné opatrnosti podle § 17 zákona o životním prostředí, neověřilo účinky budoucího užívání stavby dle § 111 odst. 2 stavebního zákona a nezjistilo stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu.

3.2) Ministerstvo opomenutí postupu zakotveného v § 111 odst. 2 stavebního zákona omlouvá tím, že povolilo nosnou a podstatnou část stavby, aby byl urychlen proces realizace celé stavby. Odvolatel to považuje za nelogické, neboť je-li povolovaná stavba nosná a podstatná, pak tím spíše by měly být

pečlivě ověřeny účinky jejího budoucího užívání. Ministerstvo povolením stavby bez objektů k nimž chybí pravomocné územní rozhodnutí vytvořilo předpoklad k realizaci stavby škodlivé, kterou již nebude možné rozumně změnit. Stavebník totiž může stavbu zahájit a po čase zjistit, že retenční nádrž, odlučovače ropných látek, příjezdy k odlučovačům ropných látek, či protihlukové stěny nejsou z hlediska jeho zájmů nezbytné, případně, že tyto objekty nelze umístit a tak bude dálnice užívána bez nich. Odvolatel ministerstvu vytýká, že se napadeným rozhodnutím snaží proces realizace stavby urychlit na úkor zákonných požadavků, zakotvených v § 111 odst. 2 stavebního zákona.

3.3) Ministerstvo předestřelo, že: „*Sám stavebník však v průběhu řízení transparentně konstatoval a deklaroval, že stavba D49, 4901 bude plně provozuschopná až po dokončení dalších stavebních objektů, pro které bude nejprve nutné získat potřebná povolení (tj. vč. příp. změny územního rozhodnutí a stavebního povolení).*“ Odvolatel namítá, že přitakání stavebníkovi nemůže nahradit ověření budoucího užívání stavby. Tvzení stavebníka nepředstavuje záruku pravomocného umístění chybějících stavebních objektů. Chybějící změna územního rozhodnutí je předběžnou otázkou pro celou stavbu, neboť dopadá na stavební objekty, které jsou pro provoz dálnice nezbytné. Není zřejmé, na jaké transparentní tvrzení stavebníka se ministerstvo odvolává a proč jej nazývá transparentním. Stavební řízení bylo neveřejné, trvalo 13 let a projektová dokumentace se za nejasných okolností mnohokrát měnila, aniž by to bylo účastníkům výslovně sděleno a aniž by o tom byl srozumitelný záznam v soupisu všech součástí spisu.

3.4) Dle ministerstva: „*Je nutno zdůraznit, že pro některá z těchto povolení není Ministerstvo dopravy ani příslušným správním orgánem.*“ Odvolatel namítá, že není zřejmé, o kterých staveních objektech ministerstvo soudí, že pro jejich povolení není příslušným správním orgánem. Ministerstvu musí být známo, že je příslušným správním orgánem pro povolení řady chybějících částí stavby (101.3, 102, 169.3, 169.6, 189, 313, 318, 325, 326, 327, 328, 701 a 702). Neboť většina těchto objektů byla součástí žádosti stavebníka (101.3, 102, 169.3, 169.6, 189, 313, 325, 326, 328, 701 a 702), ale později byly vyloučeny, protože stavebník nezískal územní rozhodnutí. Povolení ostatních stavebních objektů (C 318 odlučovač ropných látek a C 327 retenční nádrž s odlučovačem ropných látek) je rovněž v pravomoci Ministerstva dopravy, neboť jde o součást odvodnění povolované dálnice.

3.5) Ministerstvo svůj postup odůvodnilo tvrzením, že: „*Stavebník úpravu objektové skladby odůvodnil s tím, že z hlediska ekonomie výstavby je pro něj vyčlenění dílčích stavebních objektů do samostatného řízení přínosné, neboť pro nosné stavební objekty dálnice bude možné stavbu zahájit.*“ Odvolatel namítá, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, kdy a kde byl tento výrok stavebníka učiněn. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu.

3.6) Ministerstvo uvedlo, že: „*Logickým smyslem je tak zjevně snaha stavebníka o urychlení realizace dálniční stavby, která dle něj představuje celospolečenský přínos.*“ ... „*Fázování povolení procesů je rizikem stavebníka, správnímu orgánu náleží rozhodovat pouze o podané žádosti.*“ ... „*fázování povolení procesů má naopak potenciál urychlit proces realizace celé stavby.*“ Ministerstvo tím vlastně říká, že stavba nemusí být průjezdná a funkční, hlavní je, aby se stavělo. Odvolatel s tímto přístupem nesouhlasí, protože obcházení zákonných požadavků jej poškozuje. Fázování povolení procesů ani potřeba urychlení realizace stavby která údajně představuje celospolečenský přínos nezbavuje ministerstvo povinnosti ověřit účinky budoucího užívání stavby. Ministerstvo popřelo účel § 111 odst. 2 stavebního zákona, jelikož neověřilo účinky budoucího užívání stavby, či odmítlo zohlednit skutečnost, že stavba funkční nebude. Proto nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejných zájmů.

3.7) Ministerstvo argumentovalo stanoviskem obecního stavebního úřadu ze dne 14.10.2020, č. j. HOL – 29254/2020/SÚ/RS z kterého prý vyplývá, že stavbu lze povolit. Odvolatel namítá, že povinnost ověřit účinky budoucího užívání stavby a vypořádat se s námitkami odvolatele nelze vyřešit odkazem na kladné závazné stanovisko obecního stavebního úřadu, neboť tento úřad neověřuje účinky budoucího užívání stavby, ani se nezabýval námitkami účastníků.

3.8) Ministerstvo dále uvedlo, že: „*Správní orgán rovněž konstatuje, funkčnost systémů SOS je zjevnou podmínkou trvalého užívání stavby. Z povahy objektů dálničního systému (jedná se o kabelové trasy a k nim připojená zařízení) lze předpokládat, že stavebník zajistí jejich napojení do jiného místa.*“

Odvolatel s tímto hodnocením nesouhlasí, neboť ve stavebním řízení je třeba vycházet ze správního spisu a ten svědčí o tom, že stavebník napojení systému SOS nezajistil. Úvaha ministerstva o napojení do jiného místa tak postrádá oporu v podkladech spisu. Navíc patrně nejde jen o napojení kabelů, protože personál střediska správy a údržby dálnice, který má s pomocí systému SOS dálnici udržovat, potřebuje nutné zázemí v podobě budovy správy a údržby dálnice, která však nemá územní rozhodnutí. Není tedy zajištěna údržba dálnice, což se může projevit nemožností včasné reakce na neočekávané události, jako jsou například sněžení, nebo havárie. S rychlým zásahem pracovníků střediska správy a údržby dálnice se počítá např. při instalaci normé stěny na Přivaděči Holešov.

3.9) Vadu napadeného rozhodnutí nemůže zhojit ani zřejmý předpoklad ministerstva o včasném vydání chybějících rozhodnutí na vyloučené objekty. Ministerstvu nepřísluší předjímat, že územní rozhodnutí, či změna územního rozhodnutí nabude právní moci. Stavební řízení je přitom posledním navazujícím řízením, kdy odvolatel ještě může ovlivnit podobu a fungování předmětné stavby. Pokud by se projednání otázek užívání stavby odložilo do budoucnosti, ztratil by odvolatel možnost provoz dálnice ovlivnit. Takový stav je v rozporu s § 4 odst. 4 správního řádu, podle kterého má správní orgán dotčeným osobám umožnit uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy a dále je v rozporu s § 8 správního řádu, který správním orgánům zakládá povinnost dbát vzájemného souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí s týmiž právy nebo povinnostmi dotčené osoby a dále jim ukládá, aby v zájmu dobré zprávy vzájemně spolupracovaly. Napadené rozhodnutí vytváří předpoklad k tomu, aby se dálnice postavila bez potřebných součástí, či aby tyto potřebné součásti nakonec byly nefunkční.

3.10) Ministerstvo se přezkoumatelně nevypořádalo s částí námitky v bodu 1.2, kde odvolatel vyjádřil názor, že chybí-li pro část MÚK C 102 územní rozhodnutí, nelze povolit ani těleso dálnice C 101, jenž do něj ústí.

3.11) Ministerstvo se přezkoumatelně nevypořádalo s částí námitky v bodu 1.3, kde odvolatel uváděl, že postrádá-li objekt retenční nádrže C 327 územní rozhodnutí, neměly by být povolovány stavební objekty C 102, C 101.2 a C 301.2 obsluhované touto retenční nádrží.

3.12) Ministerstvo se přezkoumatelně nevypořádalo s částí námitky v bodu 1.4, kde odvolatel vyjádřil názor, že v situaci, kde odlučovače ropných látek C 313, C 325, C 326 a C 328 postrádají územní rozhodnutí by nemělo být povolováno těleso dálnice C 101.

3.13) Ministerstvo se přezkoumatelně nevypořádalo s částí námitky v bodu 1.5, kde odvolatel namítal, že k částem SO 701 a 703 chybí územní rozhodnutí.

3.14) Ministerstvo se přezkoumatelně nevypořádalo s částí námitky v bodu 1.7, kde odvolatel vytýkal, že v projektové dokumentaci chybí stavební objekt C 171 Provizorní zemědělské přejezdy. Bez tohoto objektu mohou zůstat některé části orné půdy neobhospodařovatelné.

3.15) Ministerstvo se přezkoumatelně nevypořádalo s částí námitky v bodu 1.8, kde odvolatel vytýkal, že v projektové dokumentaci absentují stavební objekty C 157 a C 211, které mají podle územního rozhodnutí zajišťovat průchod přes těleso dálnice. Absence těchto objektů způsobuje neprůchodnost polní cesty mezi Zahnašovicemi a Holešovem.

3.16) Ministerstvo se přezkoumatelně nevypořádalo s částí námitky v bodu 1.9, kde odvolatel vytýkal absenci odlučovače ropných látek C 318.

3.17) Ministerstvo se přezkoumatelně nevypořádalo s částí námitky v bodu 1.12, kde odvolatel vytýkal chybné rozhodnutí o změně územního rozhodnutí pro ty objekty ORL a jejich příjezdy, které jsou v projektové dokumentaci navrhovány jinak, než jak byly v roce 2004 umístěny.

3.18) Ministerstvo se přezkoumatelně nevypořádalo s částí námitky v bodu 1.13, kde odvolatel namítal, že dochází ke změně kanalizace C 301 a změna tohoto stavebního objektu nebyla schválena v územním řízení.

3.19) Ministerstvo se přezkoumatelně nevypořádalo s částí námitky v bodu 1.14, kde odvolatel uváděl, že stavební objekty, nebo jejich části číslo: 101.3, 102, 157, 169.3, 169.6, 189, 211, 226, 301, 313, 315, 316, 319, 320, 321, 322, 323, 325, 326, 327, 328, 491.2, 494.1, 494.2, 495.1, 495.2, 498.1, 498.2, 701, 702, 703 vykazují změny, které je třeba doložit územním rozhodnutím.

4) Odvolatel ve 33. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal nedodržení podmínky č. 3 rozhodnutí o výjimce ze dne 28.11.2016, č.j. KUZL 46784/2016, jelikož vývařiště u mostů C 201, 214, 222, 224, 227 a 228 by mohla fungovat jako technické pasti, nejsou však v projektové dokumentaci podrobněji zobrazeny, aby bylo možné je vyhodnotit. Je povinností stavebníka v projektové dokumentaci vysvětlit, jak podmínky dotčených orgánů plní. Z tohoto pohledu je projektová dokumentace nedostatečná, jelikož nedává odpověď na to, jak je výše uvedená podmínka plněna.

Ministerstvo tuto námitku na str. 218 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že stavebník doložil do správního spisu pravomocná rozhodnutí o výjimkách ve smyslu ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Správní orgán současně konstatuje, že není orgánem příslušným k vymáhání podmínek rozhodnutí jiných orgánů státní správy. Splnění všech podmínek rozhodnutí o povolení výjimky nemá samo o sobě vliv na toto stavební povolení. Pro projednávanou věc je podstatné to, že výjimka dle § 56 zákona o ochraně přírody byla udělena a je již věcí příslušného správního orgánu na úseku ochrany životního prostředí, aby zajistil splnění všech uložených podmínek udělené výjimky. Nadto správní orgán konstatuje, že podoba ORL je v rámci samostatných příloh výkresové části projektové dokumentace (v části „C“) upravena dostatečně, k problematice vývaříšť pak stavebník doložil odborné posouzení, prokazující způsobnost navrženého řešení z hlediska ochrany životního prostředí (viz doklad č. 142 v části II. - podklady). Lapače splavenin se pak v úseku stavby, povolovaným tímto rozhodnutím, vůbec nenacházejí. Správní orgán tak má za to, že daná problematika je rámci podkladů řešena dostatečně a stavební povolení vydat lze.“

4.1) Odvolatel s výše uvedeným vypořádáním nesouhlasí. Ministerstvo se v otázce vývaříšť spokojilo s „odborným posouzením“ které sice je nadepsáno jako „*Výjádření k problematice vývaříšť na záměru Rychlostní silnice D49, stavba 4901 Hulín-Fryšták*“, nicméně z hlediska vývaříšť u mostních objektů vychází pouze z výkresů pro most přes řeku Mojenu, kde konstatuje, že „*Příčné prahy na vtoku a výtoku, z těchto vývaříšť nepřesahuje výšku 10 cm, tato výška příčných prahů splňuje podmínku pro migrační prostupnost pro drobné obratlovce, kteří by mohli koryty odvodňovacích příkopů migrovat.*“ Z toho vyplývá, že most přes řeku Mojenu nebude technickou pastí, ovšem zobecnění citovaného názoru na všechna vývaříště, resp. všechny další mostní objekty celé stavby není na místě, neboť k ostatním mostům autor nic neuvádí a ani výkresové zpracování jejich vývaříšť není podobné. K vývaříštím mostů C 201, 214, 222, 224 a 227 chybí dokumentace, která by dokládala, že tato vývaříště nejsou nebezpečná. Není zde žádný příčný řez, ani poznámka o jejich hloubce. Vývaříště u mostu C 214 jsou zvrchu zamřížovaná. To jen potvrzuje obavu, že jde o vývaříště hluboká a tedy pro živočichy nebezpečná. Ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

4.2) Jelikož výše nadepsané odborné posouzení bylo stavebníkem dodáno spolu s jinými částmi

projektové dokumentace až dne 16.10.2020 (viz č.j. 269/2017-910-IPK/106), odvolatel namítá, že mu nebylo umožněno proti němu podávat námítky dle § 112 odst. 2 stavebního zákona. Podle tohoto ustanovení je minimální lhůta k podání námitek 10 dní. Odvolatel byl zkrácen na svém právu podat námítky proti upravené projektové dokumentaci.

4.3) Tvrzení ministerstva, že lapače splavenin se v povolovaném úseku stavby, vůbec nenacházejí je v rozporu s dopisem stavebníka, ze dne 27.01.2020, který je založen ve správním spisu pod č.j. 269/2017-910-IPK/54. V tomto podání stavebník uvádí, že k upřesnění řešení odvodnění projednávané stavby doplňuje výkres č. 22 SO 301.2 lapač splavenin. Ministerstvo nezjistilo stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností.

5) Odvolatel v 34. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že rozhodnutím o výjimce ze dne 28.04.2017, č.j. 313/570/17, 10523/ENV/17 bylo stavebníkovi uloženo instalovat na mostě přes Rusavu neprůhlednou bariéru z pevného materiálu o výšce 4 m. Projektová dokumentace je nedostatečná, jelikož v příslušné části, konkrétně v Průvodní zprávě v kapitole 15. pod písmenem d) „splnění požadavků dotčených orgánů“, nedává konkrétní odpověď na to, jak je výše uvedená podmínka plněna. Patrně plněna není, neboť požadovaná bariéra na mostě přes Rusavu chybí. Povinnosti stavebníka předložit řádnou projektovou dokumentaci odpovídá povinnost Ministerstva dopravy, zjistit, zda má dokumentace všechny předepsané náležitosti a pokud zjistí, že ne, tak by Ministerstvo dopravy mělo stavebníka vyzvat, aby projektovou dokumentaci opravil, či doplnil. Žádáme proto Ministerstvo dopravy o poskytnutí informace ve smyslu § 36 odst. 2 správního řádu, aby nám sdělilo jak se k namítané nedostatečnosti projektové dokumentace staví.

Ministerstvo tuto námítku na str. 218 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že stavebník doložil do správního spisu pravomocná rozhodnutí o výjimkách ve smyslu ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Správní orgán současně konstatuje, že není orgánem příslušným k vymáhání podmínek rozhodnutí jiných orgánů státní správy. Splnění všech podmínek rozhodnutí o povolení výjimky nemá samo o sobě vliv na toto stavební povolení. Pro projednávanou věc je podstatné to, že výjimka dle § 56 zákona o ochraně přírody byla udělena a je již věcí příslušného správního orgánu na úseku ochrany životního prostředí, aby zajistil splnění všech uložených podmínek udělené výjimky. Z věcného hlediska lze dále konstatovat, že stavebník mezi podklady své žádosti doložil v části „G“ - Související dokumentace dokumentaci označenou jako „Analýza plnění podmínek orgánů životního prostředí“, která se citované problematice dostatečným způsobem věnuje.“

5.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť ministerstvo nechránilo veřejný zájem reprezentovaný rozhodnutím o výjimce. Ministerstvo neověřilo účinky budoucího užívání stavby na zvláště chráněné druhy netopýrů, když povolilo most přes řeku Rusavu C 207 bez předepsané ochranné bariéry z pevného materiálu o výšce 4 m. Ministerstvo odmítlo ověřit zajištění pravomocně uložené ochrany netopýrů a tím zmařilo smysl rozhodnutí o výjimce. Pravomocné rozhodnutí o výjimce je závazné pro všechny správní orgány, včetně Ministerstva dopravy.

5.2) Tvrzení ministerstva, že „není orgánem příslušným k vymáhání podmínek rozhodnutí jiných orgánů státní správy“ je irelevantní, neboť v daném případě nebylo zapotřebí cokoliv vymáhat, stačilo pouze neměnit status quo a tedy nepovolovat škodlivou stavbu bez uloženého objektu, ochranné bariéry na mostě přes řeku Rusavu o výšce 4 m.

5.3) Argumentace ministerstva, že „Splnění všech podmínek rozhodnutí o povolení výjimky nemá samo o sobě vliv na toto stavební povolení.“ je nepřijatelná, neboť jde o to, že stavebník by mohl na základě stavebního povolení škodlivou stavbu realizovat a tím zmařit veřejný zájem na ochraně netopýrů.

5.4) Odkaz ministerstva na Analýzu plnění podmínek orgánů životního prostředí odvolatel považuje za nelogický, jelikož stavba má být realizována podle projektové dokumentace, kde předepsaná bariéra pro ochranu netopýrů chybí a Analýza na tom nic nemění.

5.5) Ministerstvo opírá svou argumentaci o pojmy jako „Analýza“, „Související dokumentace“ část „G“. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však není zřejmé, kdo tyto podklady vypracoval, kdy a kým byly do správního spisu založeny. Soupis všech součástí spisu ani výčet podkladů napadeného rozhodnutí na str. 32 – 50 tyto pojmy neobsahuje. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se proto opírá o podklady, se kterým se odvolatel nemohl seznámit a vyjádřit se k jejich obsahu.

5.6) Z napadeného rozhodnutí není zřejmé co ministerstvo míní souslovím podklad žádosti v části „G“. Žádost o stavební povolení přece neobsahuje podklady, ale nanejvýš přílohy. Žádná příloha žádosti nemá označení „G“, alespoň ne ta část, která byla podle § 9b odst. 1 písm. a) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí zveřejněna na úřední desce. Dále ministerstvo konstatuje, že jde o související dokumentaci, zde není srozumitelné, co se tím myslí, protože jedinou povinnou dokumentací je ve stavebním řízení projektová dokumentace a ta žádnou část G obsahovat nemá a v daném případě ani neobsahuje.

5.7) Ministerstvo konstatovalo, že Analýza se citované problematice dostatečným způsobem věnuje, ale nijak tuto úvahu nerozvedlo. Z tohoto holého konstatování není zřejmé, jakým způsobem se Analýza citované problematice věnuje a jakou úvahou ministerstvo dospělo k přesvědčení, že citovaná problematika je Analýzou dostatečně ošetřena. Odvolatel se domnívá, že je-li v rozhodnutí o výjimce stavebníkovi uloženo realizovat neprůhlednou bariéru z pevného materiálu o výšce 4 m na předmětné stavbě, potom je projednáváná stavba bez této bariéry v rozporu s rozhodnutím o výjimce a Analýza na tom nemůže nic změnit.

5.8) Ministerstvo dále v odůvodnění opomnělo uvést na základě jaké úvahy za relevantní podklad k povolení stavby považovalo Analýzu. Pokud analýza zajišťuje předepsanou ochranu netopýrů, potom musí být v rozporu s projektovou dokumentací, neboť projektová dokumentace plnění podmínky orgánu ochrany přírody opomíjí, když požadovanou bariéru na mostě přes řeku Rusavu nenavrhuje. Napadené rozhodnutí je z výše uvedených důvodů nelogické a nepřezkoumatelné.

5.9) Ministerstvo se přezkoumatelně nevyjádřilo k té části námítky, v níž odvolatel vytýkal chybějící údaje projektové dokumentace v kapitole „*splnění požadavků dotčených orgánů*“. Napadené rozhodnutí je proto v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.

5.10) Ministerstvo v proběhlém řízení nepostupovalo v souladu s § 36 odst. 2 správního řádu, neboť nereagovalo na písemnou žádost odvolatele učiněnou podle výše uvedeného ustanovení a neposkytlo mu informaci o tom, jak se staví k jím uváděné nedostatečnosti projektové dokumentace.

6) Odvolatel v 35. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že rozhodnutím o výjimce ze dne 24.05.2016, č.j. KUZL 63861/2015 bylo v podmínce č. 10 stavebníkovi uloženo realizovat migrační objekty pro křečky polní a to v kilometráži hlavní trasy 2,240; 2,480; 3,445; 6,000; 6,300 a 1,425 přiváděče Holešov. Projektová dokumentace je nedostatečná, jelikož v příslušné části, konkrétně v Průvodní zprávě v kapitole 15. pod písmenem d) „*splnění požadavků dotčených orgánů*“, nedává konkrétní odpověď na to, jak je výše uvedená podmínka plněna. Patrně tyto migrační objekty chybí. Povinnosti stavebníka předložit řádně zpracovanou projektovou dokumentaci odpovídá povinnost Ministerstva dopravy, zjistit, zda má dokumentace všechny předepsané náležitosti a pokud zjistí, že je nemá, tak by ministerstvo mělo stavebníka vyzvat, aby projektovou dokumentaci opravil, či doplnil. Odvolatel proto žádal Ministerstvo dopravy o poskytnutí informace ve smyslu § 36 odst. 2 správního řádu, aby sdělilo jak se k namítané nedostatečnosti projektové dokumentace staví.

Ministerstvo tuto námitku na str. 219 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že stavebník doložil do správního spisu pravomocná rozhodnutí o výjimkách ve smyslu ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Správní orgán současně konstatuje, že není orgánem příslušným k vymáhání podmínek rozhodnutí jiných orgánů státní správy. Splnění všech podmínek rozhodnutí o povolení výjimky nemá samo o sobě vliv na toto stavební povolení. Pro projednávanou věc je podstatné to, že výjimka dle § 56 zákona o ochraně přírody byla udělena a je již věcí příslušného správního orgánu na úseku ochrany životního prostředí, aby zajistil splnění všech uložených podmínek udělené výjimky. Z věcného hlediska lze dále konstatovat, že stavebník mezi podklady své žádosti doložil v části „G“ - Související dokumentace dokumentaci označenou jako „Analýza plnění podmínek orgánů životního prostředí“, která se citované problematice dostatečným způsobem věnuje.“

6.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť ministerstvo nechránilo veřejný zájem reprezentovaný rozhodnutím o výjimce. Ministerstvo neověřilo účinky budoucího užívání stavby na zvláště chráněné křečky polní, když povolilo stavbu tělesa dálnice a přivaděče Holešov bez předepsaných migračních objektů ve formě propustků typu tubusier z vlnitého plechu o min šířce 1,5 až 2 m a světlé výšce 1 m se dnem pokrytým vrstvou zeminy v kilometráži hlavní trasy 2,240; 2,480; 3,445; 6,000; 6,300 a 1,425 přivaděče Holešov. Ministerstvo odmítlo ověřit zajištění pravomocně uložené ochrany křečků polních a tím zmařilo smysl rozhodnutí o výjimce. Pravomocné rozhodnutí o výjimce je závazné pro všechny správní orgány, včetně Ministerstva dopravy.

6.2) Tvzení ministerstva, že „není orgánem příslušným k vymáhání podmínek rozhodnutí jiných orgánů státní správy“ je irelevantní, neboť v daném případě nebylo zapotřebí cokoliv vymáhat, stačilo pouze neměnit status quo a tedy nepovolovat škodlivou stavbu bez uložených migračních objektů.

6.3) Argumentace ministerstva, že „Splnění všech podmínek rozhodnutí o povolení výjimky nemá samo o sobě vliv na toto stavební povolení.“ je nepřipadná, neboť jde o to, že stavebník by mohl na základě napadeného rozhodnutí škodlivou stavbu realizovat a tím zmařit veřejný zájem na ochraně křečků polních.

6.4) Odkaz ministerstva na Analýzu plnění podmínek orgánů životního prostředí odvolatel považuje za nelogický, jelikož stavba má být realizována podle projektové dokumentace, kde předepsané migrační objekty chybí a Analýza na tom nic nemění.

6.5) Ministerstvo opírá svou argumentaci o pojmy jako „Analýza“, „Související dokumentace“ část „G“. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však není zřejmé, kdo tyto podklady vypracoval, kdy a kým byly do správního spisu založeny. Soupis všech součástí spisu ani výčet podkladů napadeného rozhodnutí na str. 32 – 50 tyto pojmy neobsahuje. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se proto opírá o podklady, se kterými se odvolatel nemohl seznámit a vyjádřit se k jejich obsahu.

6.6) Z napadeného rozhodnutí není zřejmé co ministerstvo míní souslovím podklady své žádosti doložil v části „G“. Žádost o stavební povolení přece neobsahuje podklady, ale nanejvýš přílohy. Žádná příloha žádosti nemá označení „G“, alespoň ne ta část, která byla podle § 9b odst. 1 písm. a) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí zveřejněna na úřední desce. Dále ministerstvo konstatuje, že jde o související dokumentaci, zde není srozumitelné, co se tím myslí, protože jedinou povinnou dokumentací je ve stavebním řízení projektová dokumentace a ta žádnou část G obsahovat nemá a v daném případě ani neobsahuje.

6.7) Ministerstvo konstatovalo, že Analýza se citované problematice dostatečným způsobem věnuje, ale nijak tuto úvahu nerozvedlo. Z tohoto holého konstatování není zřejmé, jakým způsobem se Analýza citované problematice věnuje a jakou úvahou ministerstvo dospělo k přesvědčení, že citovaná problematika je Analýzou dostatečně ošetřena. Odvolatel se domnívá, že je-li v rozhodnutí o výjimce

stavebníkovi uloženo realizovat migrační objekty pro křečky polní na předmětné stavbě, pak projednávaná stavba kde tyto migrační objekty chybí, je v rozporu s rozhodnutím o výjimce a Analýza na tom nemůže nic změnit.

6.8) Ministerstvo dále v odůvodnění opomnělo uvést na základě jaké úvahy za relevantní podklad k povolení stavby považovalo Analýzu. Pokud analýza zajišťuje předepsanou ochranu křečka polního, potom musí být v rozporu s projektovou dokumentací, neboť projektová dokumentace plnění podmínky orgánu ochrany přírody opomíjí, když migrační objekty v předepsané kilometrži nenavrhuje. Napadené rozhodnutí je z výše uvedených důvodů nelogické a nepřezkoumatelné.

6.9) Ministerstvo se přezkoumatelně nevyjádřilo k té části námítky, v níž odvolatel vytýkal chybějící údaje projektové dokumentace v kapitole „*splnění požadavků dotčených orgánů*“. Napadené rozhodnutí je proto v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.

6.10) Ministerstvo v proběhlém řízení nepostupovalo v souladu s § 36 odst. 2 správního řádu, neboť nereagovalo na písemnou žádost odvolatele učiněnou podle výše uvedeného ustanovení a neposkytlo mu informaci o tom, jak se staví k jím uváděné nedostatečnosti projektové dokumentace.

7) Odvolatel v 36. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že rozhodnutím o výjimce ze dne 28.04.2017, č.j. 313/570/17, 10523/ENV/17 byla stavebníkovi uložena podmínka, která zní následovně: „*V okolí křížení plánované komunikace s Fryštáckým potokem jsou naplánované 4 vyústění dálniční kanalizace přes odlučovače ropných látek (ORL). Je nezbytné, aby vyústění silniční kanalizace, které vede z ORL přímo do Fryštáckého potoka, bylo s ohledem na výskyt raka říčního, svedeno co nejnižší po toku.*“ Projektová dokumentace je nedostatečná, jelikož v příslušné části, konkrétně v Průvodní zprávě v kapitole 15. pod písmenem d) „*splnění požadavků dotčených orgánů*“, nedává konkrétní odpověď na to, zda a jak je výše uvedená podmínka plněna. Vyústění dálniční kanalizace do Fryštáckého potoka patrně nedoznalo požadovaných změn a podmínka proto splněna není. Povinnosti stavebníka předložit řádnou projektovou dokumentaci odpovídá povinnost Ministerstva dopravy, zjistit, zda má dokumentace všechny předepsané náležitosti a pokud zjistí, že ne, tak by mělo stavebníka vyzvat, aby dokumentaci opravil, či doplnil. Žádáme proto Ministerstvo dopravy o poskytnutí informace ve smyslu § 36 odst. 2 správního řádu, aby nám sdělilo, jak se k namítané nedostatečnosti projektové dokumentace staví.

Ministerstvo tuto námítku na str. 219–220 zamítlo následující úvahou:

„*Správní orgán konstatuje, že stavebník doložil do správního spisu pravomocná rozhodnutí o výjimkách ve smyslu ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Správní orgán současně konstatuje, že není orgánem příslušným k vymáhání podmínek rozhodnutí jiných orgánů státní správy. Splnění všech podmínek rozhodnutí o povolení výjimky nemá samo o sobě vliv na toto stavební povolení. Pro projednávanou věc je podstatné to, že výjimka dle § 56 zákona o ochraně přírody byla udělena a je již věcí příslušného správního orgánu na úseku ochrany životního prostředí, aby zajistil splnění všech uložených podmínek udělené výjimky. Správní orgán dále konstatuje, že předmětný SO 325 byl na základě žádosti stavebníka vyloučen ze společného řízení a není tedy nadále jeho předmětem. Posouzení uvedené problematiky tak bude relevantní až v povolovacím procesu pro tento stavební objekt.*“

7.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť ministerstvo nechránilo veřejný zájem reprezentovaný rozhodnutím o výjimce. Ministerstvo neověřilo účinky budoucího užívání stavby na raka říčního, když povolilo stavbu kanalizace (C 301.3) bez předepsaného posunu jejího vyústění níže po toku Fryštáckého potoka, kromě toho nedoznal posunu ani odlučovač ropných látek (C 325), kterým argumentuje ministerstvo. Ministerstvo neověřilo zajištění pravomocně uložené ochrany raka říčního a tím zmařilo smysl rozhodnutí o výjimce. Pravomocné rozhodnutí o výjimce je závazné pro

všechny správní orgány, včetně Ministerstva dopravy.

7.2) Tvzení ministerstva, že „*není orgánem příslušným k vymáhání podmínek rozhodnutí jiných orgánů státní správy*“ je irelevantní, neboť v daném případě nebylo zapotřebí cokoliv vymáhat, stačilo pouze neměnit status quo a tedy nepovolovat škodlivou stavbu bez uložení posunu vyústění její dálniční kanalizace.

7.3) Argumentace ministerstva, že „*Splnění všech podmínek rozhodnutí o povolení výjimky nemá samo o sobě vliv na toto stavební povolení.*“ je nepřipadná, neboť jde o to, že stavebník by mohl na základě napadeného rozhodnutí škodlivou stavbu realizovat, následně i provozovat a tím zmařit veřejný zájem na ochraně raka říčního.

7.4) Argumentace ministerstva, že SO 325 byl vyloučen ze společného řízení není logická, neboť tento objekt je nezbytný k užívání povolené části dálnice a jeho nevhodnost proto nelze odbýt tvrzením, že se zatím nepovoluje. Ostatně podle názorů Ministerstva dopravy by klidně povolen být mohl, neboť ministerstvo se o plnění výjimek nezajímá.

7.5) Z hlediska plnění výše citované podmínky k ochraně raka říčního je rozhodná poloha vyústění dálniční kanalizace (C 301.3) a nikoliv poloha odlučovače ropných látek (C 325). Ministerstvo povolilo kanalizaci (C 301.3) a přesto se k podstatě námítky, že vyústění kanalizace od povolení výjimky nedoznalo žádných změn nijak nevyjádřilo. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu a nezajistilo aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu, napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť je v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.

7.6) Ministerstvo se přezkoumatelně nevyjádřilo k té části námítky, v níž odvolatel vytýkal chybějící údaje projektové dokumentace v kapitole „*splnění požadavků dotčených orgánů*“. Napadené rozhodnutí je proto v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.

7.7) Ministerstvo v proběhlém řízení nepostupovalo v souladu s § 36 odst. 2 správního řádu, neboť nereagovalo na písemnou žádost odvolatele učiněnou podle výše uvedeného ustanovení a neposkytlo mu informaci o tom, jak se staví k jím uváděné nedostatečnosti projektové dokumentace.

8) Odvolatel ve 37. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 kritizoval nedostatky oplocení C 731, přičemž námítku strukturoval do tří částí.

37.1) Z dokumentace stavebního objektu C 731 Oplocení není zřejmé, v jaké kilometrāži toto oplocení končí. Projektová dokumentace obsahuje schéma oplocení 1. úseku v km 0,9 - 4,5 km i 2. úseku v km 4,5 - 9,00, ale není zřejmé, zda má být oplocení v km 9,00 ukončeno, nebo zda pouze chybí schéma následujícího úseku.

37.2) Ze schématu 1. úseku oplocení vyplývá, že propustky v km 3,700 a 4,000 budou ze severní strany zablokovány nepřerušeným oplocením. Ze schématu 2. úseku vyplývá, že prostor u mostu C 213 bude z jižní strany zablokován nepřerušovaným oplocením. Takto oplocené objekty nebudou moci sloužit k migraci živočichů, jelikož návrh oplocení neumožňuje jejich přímý průchod. Z dokumentace tohoto stavebního objektu není zřejmé, jak bude oplocení kopírovat mosty, propustky a křižovatky. Dále není zřejmé, zda má být oploceno také provizorní napojení dálnice na stávající silnici II/490 (C 189), či nikoliv. Oplocení by mělo být zakresleno v půdorysu, tento výkres však chybí.

37.3) Správní spis obsahuje dvě Technické zprávy ke stavebnímu objektu C 731, které se liší. Odlišnost je například v tom, že první z nich neobsahuje popis technického řešení plotu u mostních objektů, ale druhá vylepšená verze verze již ano. Tato druhá verze ovšem není opatřena otiskem razítka a

vlastnoručním podpisem oprávněné osoby, tudíž ji nelze považovat za relevantní podklad. Podle § 13 odst. 3 zák. č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě: „Autorizovaná osoba opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka se státním znakem České republiky, jménem autorizované osoby, číslem, pod nímž je zapsána v seznamu autorizovaných osob vedeném Komorou a vyznačeným oborem, popřípadě specializací své autorizace.“ Povinnosti stavebníka předložit řádnou projektovou dokumentaci odpovídá povinnost Ministerstva dopravy, zjistit, zda má dokumentace všechny předepsané náležitosti a pokud přijde na to, že nikoliv, tak by mělo stavebníka vyzvat, aby dokumentaci opravil, či doplnil. Žádáme proto Ministerstvo dopravy o poskytnutí informace ve smyslu § 36 odst. 2 správního řádu, aby nám sdělilo jak se k našim námitkám, které jsme vyjádřili ke stavebnímu objektu C 731 staví.

Ministerstvo tuto námitku na str. 220 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že stavebník v průběhu řízení předmětnou část projektové dokumentace aktualizoval. Dle výkresové přílohy projektové dokumentace je zřejmé, že oplocení stavebník předpokládá realizovat v celém úseku dálnice, jak je ostatně u novostaveb obvyklé. Ve věci platnosti vychází správní orgán z podání stavebníka ze dne 23.01.2020, které konstatuje, že doplněný výkres je zpracován osobou dle požadavků příslušných ustanovení stavebního zákona a nahrazuje výkres původní. Stavebník nadto v rámci svého podání ze dne 27.03.2020 aktualizoval projektovou dokumentaci SO 731 - Oplocení. O této skutečnosti byli následně účastníci řízení informováni ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, s obsahem aktualizované přílohy se mohli seznámit v rámci nahlížení do spisu. Správní orgán tak zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu ve smyslu ust. § 50 odst. 3 správního řádu, a dále konstatuje, že spis obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má, o čemž se mohl spolek přesvědčit v rámci nahlížení do spisu.“

8.1) Odvolatel vytýká, že projektová dokumentace byla změněna po lhůtě k podání námitek a proto na novou verzi stavebního objektu C 371 již nemohl řádně reagovat námitkami ve smyslu § 114 odst. 1 stavebního zákona a ve lhůtě podle § 112 odst. 2 stavebního zákona. Ze správního spisu vyplývá, že stavební objekt C 731 byl změněn podáním stavebníka ze dne 27.03.2020, které bylo ministerstvu doručeno dne 01.04.2020 a podle soupisu všech součástí spisu bylo do správního spisu zařazeno až dne 26.10.2020 pod č.j. 269/2017-910-IPK/107. Poslední lhůta k podání námitek (do 10 dní) byla účastníkům uložena veřejnou vyhláškou ze dne 24.02.2020, č.j. 269/2017-910-IPK/57. Následující veřejnou vyhláškou ze dne 21.10.2020 č. j. 269/2017-910-IPK/63 ministerstvo účastníkům oznámilo že stavebník ke dni 21.10.2020 doplnil požadované podklady a že před vydáním rozhodnutí v předmětné věci se lze vyjádřit do 5 dnů. Bohužel v této veřejné vyhlášce není upřesněno, co bylo předmětem požadavku, ani jaké podklady byly do správního spisu stavebníkem dne 21.10.2020 doplněny. Kdyby se jednalo o projektovou dokumentaci, je minimální zákonná lhůta k podání námitek 10 dní. Čili, po veřejné vyhlášce ze dne 24.02.2020, č.j. 269/2017-910-IPK/57 už ze strany ministerstva nic neindikovalo, že by spis byl doplňován o upravenou projektovou dokumentaci a že by k této projektové dokumentaci odvolatel mohl vznášet řádné námitky, jak to předpokládá § 112 odst. 2 stavebního zákona. Oznámení podle § 36 odst. 3 správního řádu je zcela jiný postup. Odvolatel v této věci odkazuje na právní názor NSS v rozsudku ze dne 22.07.2010, č.j. 9 As 36/2010 – 127: „Jestliže je při ústním jednání uplatněna námitka, na kterou stavebník reaguje změnou podkladové dokumentace, jako tomu bylo v dané věci, pak je povinností stavebního úřadu dát dle povahy změny nejméně účastníkům, jichž se tato dodatečná úprava povolované stavby týká, možnost na takovou změnu opět reagovat a vyjádřit k ní své stanovisko. Účastníci se před ústním jednáním seznamují s projektovou dokumentací a navrhovanou podobou stavby v určité podobě, zákon jim dává právo uplatnit proti ní své námitky. Pokud se tato podoba změní, pak je z logiky věci nutno jim toto právo zachovat, tj. dát jim možnost se seznámit se změněnou podobou stavby a uplatnit i proti ní své námitky.“
http://nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2010/0036_9As__1000_4dfe21b3_76aa_437f_b063_8b5850b19b13_prevedeno.pdf

Tento názor NSS je též zachycen v právní větě:

„Pokud je na základě námítky účastníka stavebního řízení uplatněné dle § 114 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006 provedena úprava projektové dokumentace, je stavební úřad povinen před vydáním stavebního povolení dát účastníkům řízení možnost uplatnit případné námítky k projektové dokumentaci v upravené podobě.“

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/9-as-36-2010-127>

8.2) Přestože předmětná část projektové dokumentace byla změněna po podání námitek, odvolatel je nucen konstatovat, že nedostatky na které dne 20.03.2020 poukazoval v bodu 37.2 stále přetrvávají, neboť ze schématu oplocení vyplývá, že propustky v km 3,700 a 4,000 i most přes biokoridor C 213 jsou oplocením zablokované a tedy pro migrující zvířata nepřístupné a půdorysný výkres chybí.

8.3) Odvolatel je dále nucen konstatovat, že nedostatek, který vytýkal dne 20.03.2020 v bodu 37.3 nebyl řádně odstraněn. V bodu 37.3 odvolatel kritizoval chybějící náležitosti Technické zprávy, kde chyběl otisk razítka a vlastnoruční podpis oprávněné osoby. Ve správním spisu pak byla při nahlížení dne 02.11.2020 založena Technická zpráva s razítkem a podpisem Ing. Petra Michálka, ČKAIT - 1005189, autorizovaného inženýra pro dopravní stavby. Odvolatel tuto osobu nepovažuje za oprávněnou projektovat oplocení, neboť oplocení je stavbou pozemní a nikoliv dopravní.

8.4) Z výše uvedených důvodů je odvolatel nucen konstatovat, že ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu, nezjistilo všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu podle § 50 odst. 3 správního řádu, neinformovalo odvolatele o doplnění projektové dokumentace a nestanovilo mu přiměřenou lhůtu k podání námitek podle § 112 odst. 2 stavebního zákona.

8.5) Ministerstvo v proběhlém řízení nepostupovalo v souladu s § 36 odst. 2 správního řádu, neboť nereagovalo na písemnou žádost odvolatele učiněnou podle výše uvedeného ustanovení a neposkytlo mu informaci o tom, jak se staví k jím uváděné nedostatečnosti projektové dokumentace.

8.6) Jelikož ministerstvo odvolateli neumožnilo vznášet námítky proti upravené projektové dokumentaci, odvolatel stavebnímu objektu C 731 oplocení vytýká následující nedostatky:

- A) absentuje celková situace v měřítku 1:5000 dle části C bodu 5.2 písm. a) přílohy vyhlášky;
- B) absentuje koordinační situace v měřítku 1:500 dle části C bodu 5.2 písm. b) přílohy vyhlášky;
- C) oplocení nebylo zpracováno do koordinačních situací v části B a není vyznačeno ani v situacích souvisejících stavebních objektů, které mají být oplocovány, tj. zejména C 101.1, 101.2, 101.3, 102, 103 a 117. Proto není zřejmé, jaké bude prostorové řešení tohoto stavebního objektu.

9) Odvolatel v 38. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že stavební objekty vegetačních úprav C 801, C 802 a C 803 k otázce sortimentu vysazovaných dřevin (čímž se patrně míní druhové složení) ve svých technických zprávách konstatují, že počet kusů dřevin je uveden v příložených tabulkách za technickou zprávou. Tyto tabulky zde však absentují. Všechny jmenované objekty vegetačních úprav jsou označeny otiskem razítka a podpisem Ing. Miroslava Meluzína, autorizovaného inženýra pro dopravní stavby. Tato osoba však není oprávněna navrhopvat vegetační úpravy.

Ministerstvo tuto námitku na str. 221 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námítky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se

podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Správní orgán dále konstatuje, že odpovědnost za podobu projektové dokumentace nese primárně hlavní inženýr projektu, tedy osoba s příslušnou autorizací ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb. Tento zákon připouští, aby části projektové dokumentace zpracovala jiná osoba, či více osob (s různými obory autorizace) a to za předpokladu, že projektant s autorizací projekt ověří. Z výše uvedeného speciální stavební úřad dovozuje, že projektová dokumentace není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Stavebník nadto svým podáním ze dne 15.10.2020 doplnil projektovou dokumentaci vegetačních úprav autorizovanou oprávněnou osobou. O této skutečnosti byli následně účastníci řízení informováni ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Správní orgán tak zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu ve smyslu ust. § 50 odst. 3 správního řádu, a dále konstatuje, že spis obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má, o čemž se mohl spolek přesvědčit v rámci nahlížení do spisu. “

9.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší. Předpokladem k ochraně zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace zpracovaná oprávněnou osobou v souladu s § 13 odst. 3 zák. č. 360/1992 Sb. („Autorizovaná osoba opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka ...“) a také v souladu se společnými zásadami přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. („Projektová dokumentace musí ... být úplná, přehledná a zpracována oprávněnou osobou“), dále také podle § 158 odst. 1 stavebního zákona („Vybrané činnosti, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu.“) a dále podle § 152 odst. 2 stavebního zákona („Stavebník je povinen pro účely projednání záměru podle tohoto zákona opatřit předepsanou dokumentaci. Vyžaduje-li zákon zpracování projektové dokumentace osobou k tomu oprávněnou, je stavebník povinen zajistit zpracování projektové dokumentace takovou osobou, pokud nemá potřebné oprávnění sám.“). Na výše uvedené povinnosti stavebníka a projektanta pak navazuje povinnost ministerstva chránit veřejný zájem a rovnost účastníků dohlížením na to, aby si účastníci plnili své procesní povinnosti. Odvolatel má legitimní zájem na tom, aby ochrana životního prostředí byla zabezpečena řádnou projektovou dokumentací, tj. aby projektová dokumentace vegetačních byla úplná a zpracovaná oprávněnou osobou. Vegetační úpravy zasahují do právní sféry spolku, neboť jejich účelem je kompenzovat negativní vliv dálnice na životní prostředí a neuspokojivé zpracování vegetačních úprav by tento účel mařilo.

9.2) Námitka odvolatele se netýkala „odpovědnosti“, ale nesrozumitelnosti v počtu a druhu navrhovaných dřevin a nezpůsobilosti autora k navrhování vegetačních úprav. Z tohoto pohledu se vypořádání námítky míjí s její podstatou. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

9.3) K doplnění projektové dokumentace, které provedl stavebník dne 15.10.2020 odvolatel namítá, že ministerstvem nebyl vyrozuměn o tomto úkonu a ministerstvo mu ani nestanovilo řádnou lhůtu k podání námitek, dle § 112 odst. 2 stavebního zákona tato lhůta nesmí být kratší než 10 dní. Odvolatel byl zkrácen na svém právu podávat námitky proti upravené projektové dokumentaci.

10) Odvolatel v 39. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 poukazoval na nedostatky návrhu „Mobilní norné stěny v příkopu komunikace“, která má sloužit k zachycení ropných látek SO 117, přičemž uváděl, že:

39.1) Není zřejmé, kdo je autorem výkresu. Výkres není označen v souladu s § 13 odst. 3 zák. č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, jenž ukládá, že: „Autorizovaná osoba opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka se státním znakem České republiky, jménem autorizované osoby, číslem, pod nímž je zapsána v seznamu autorizovaných osob vedeném Komorou a vyznačeným oborem, popřípadě specializací své autorizace.“

39.2) V popisu Mobilní norné stěny se uvádí, že: „*Mobilní nornou stěnu pro zachycení ropných produktů osadí zaměstnanci správce komunikace v době havárie.*“ Již z tohoto stručného popisu je zřejmé, že mobilní norná stěna není adekvátní náhradou ORL, protože nefunguje bez obsluhy a nepřetržitě, neřeší drobné úniky, ale jen velké havárie a to navíc pouze pokud se na místo včas dostaví zaměstnanci správce komunikace. Jak by se ale o havárii tito zaměstnanci mohli dozvědět, odkud by se měli dostavit a v jakém časovém limitu, není známo. Toto řešení těžko může prakticky fungovat.

Ministerstvo tuto námitku na str. 221–222 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že dle jeho právního názoru jsou doložené podklady dostačující a projektová dokumentace ke stavebnímu povolení obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má. Stavebník doložil souhlasná vyjádření dotčených orgánů na úseku ochrany životního prostředí, prokazující způsobilost navrhovaného (standardního) řešení mimo jiné i z hlediska hygienické ochrany vodních zdrojů. Dle vyjádření stavebníka je použití trvale umístěné „mobilní“ norné stěny vzhledem k výchozím parametrům obvyklé, a bude plnit svou funkci, kterou je základní ochrana vod. Konkrétní podoba technického řešení bude upřesněna v dalším stupni projektové dokumentace, základní parametry jsou však jednoznačně stanoveny technickými předpisy, konkrétně Vzorovými listy MD 2.2. Odvodnění (č. výkresu 216), přičemž tato dokumentace pochopitelně autorizaci nevyžaduje. Správní orgán k výše uvedenému konstatuje, že k projednání žádosti proběhlo vícero ústních jednání, během kterých bylo účastníkům řízení umožněno dopodrobna se seznámit s projektovou dokumentací, a to vždy za účasti projektanta, který byl připraven případně nejasnosti vysvětlit. Je pak věci spolku, zda tuto možnost k vysvětlení jednotlivých pochybností využije, či nikoliv. Správní orgán pak má za to, že podávání námitek v řízení není vhodným mechanismem pro seznamování účastníků s technickými detaily povolované stavby; navíc má správní orgán za to, že daná námitka i po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, a současně (z kontextu zbývajících námitek) je vedena spíše jakousi snahou mást (nijak nepodloženými úvahami či pochybnostmi) správní orgány a dotčené subjekty a odvádět jejich pozornost jiným směrem, kdy však nemá návaznost na konkrétní situaci či obsah správního spisu. Obstrukční charakter námitek je tak více než zjevný.“

10.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Není pravdou, že námitka vybočuje z námitkové sféry spolku, neboť se týká užívání mobilní norné stěny, která má zajišťovat ochranu vod v pásmu ochrany vodního zdroje Holešov. Ochrana vod je veřejným zájmem podřaditelným pod ochranu životního prostředí a veřejného zdraví, jenž jsou cílem činnosti odvolatele. Námitka se dále týká také způsobu zpracování projektové dokumentace. Předpokladem k ochraně zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace zpracovaná oprávněnou osobou v souladu s § 13 odst. 3 zák. č. 360/1992 Sb. („*Autorizovaná osoba opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka ...*“) a také v souladu se společnými zásadami přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. („*Projektová dokumentace musí ... být úplná, přehledná a zpracována oprávněnou osobou*“), dále také podle § 158 odst. 1 stavebního zákona („*Vybrané činnosti, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu.*“) a dále podle § 152 odst. 2 stavebního zákona („*Stavebník je povinen pro účely projednání záměru podle tohoto zákona opatřit předepsanou dokumentaci. Vyžaduje-li zákon zpracování projektové dokumentace osobou k tomu oprávněnou, je stavebník povinen zajistit zpracování projektové dokumentace takovou osobou, pokud nemá potřebné oprávnění sám.*“). Na výše citované povinnosti projektanta a stavebníka pak navazuje povinnost ministerstva chránit veřejný zájem a rovnost účastníků dohlížením na to, aby si účastníci plnili své procesní povinnosti. Odvolatel má legitimní zájem na tom, aby životní prostředí a veřejné zdraví nebyly dotčeny projektovou dokumentací s nefunkčním návrhem norné stěny do osoby, která k jejímu zpracování není oprávněna.

10.2) Skutečnost, že proběhlo vícero ústních jednání nic neubírá odvolateli na jeho právu podávat námitky. Ústní jednání byla ostatně iniciována samotným ministerstvem, nikoliv odvolatelem a jejich

větší počet je dán tím, že stavebník si nelogicky podal čtyři žádosti o povolení dílčích částí stavby, které se v letech 2007 až 2017 projednávaly odděleně, poté byla v roce 2017 tato čtyři řízení spojena a od roku 2017 se záměr na ústním jednání projednával pouze jednou, dne 30.04.2019. Od tohoto posledního ústního jednání však stavebník projektovou dokumentaci několikrát upravoval, proto jsou námitky účastníků logické a neměly by u ministerstva vyvolávat rozmrzelost.

10.3) Námitka se týká „mobilní norné stěny“, ale fakticky jde o speciálně upravený příkop, do kterého se mobilní norná stěna instaluje až v případě havárie. Tento příkop by měl po osazení mobilní norné stěny zachycovat ropné látky v pásnu ochrany vodního zdroje pitné vody Holešov a tím chránit životní prostředí před znečištěním. Bude-li projektová dokumentace této mobilní norné stěny zpracována osobou, která k tomu nemá potřebnou autorizaci, resp. nekvalitně, mohlo by to mít nepříznivý vliv v právní sféře odvolatele, neboť ochrana životního prostředí a veřejného zdraví je předmětem jeho činnosti.

10.4) Odvolatel vytýkal, že není zřejmé, kdo je autorem výkresu mobilní norné stěny, na což ministerstvo reagovalo tvrzením, že jde o „vzorový list“ a dále, že „*tato dokumentace pochopitelně autorizaci nevyžaduje*“. Odvolatel s tímto názorem nesouhlasí, neboť pokud jiné grafické znázornění mobilní norné stěny v projektové dokumentaci není a nahrazuje ji „vzorový list“, pak i tento vzorový list by měl mít náležitosti ve smyslu § 13 odst. 3 zák. č. 360/1992 Sb. Odvolatel ministerstvu vytýká, že svůj právní názor neodůvodnilo žádným právním předpisem. Nebyl tedy zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

10.5) Odvolatel dále vytýkal, že již z popisu mobilní norné stěny je zřejmé, že není adekvátní náhradou ORL, protože nefunguje bez obsluhy a nepřetržitě, neřeší drobné úniky, ale jen velké havárie a to navíc pouze pokud se na místo včas dostaví zaměstnanci správce komunikace, kteří mají mobilní nornou stěnu osazovat. Není však známo, jak by se zaměstnanci správce komunikace o havárii mohli včas dozvědět, odkud by se měli dostavit a v jakém časovém limitu. Proto odvolatel pochyboval že toto řešení může prakticky fungovat. S touto částí námitky se vypořádání ministerstva zcela minulo, odvolatel proto namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

10.6) Odvolatel namítá, že napadené rozhodnutí je v rozporu se závazným stanoviskem vodoprávního úřadu ze dne 30.11.2018, č.j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve, kde se v podmínce č. 6 uvádí: „*Příkopy, které odvádějí vody z tělesa komunikace v ochranném pásnu vodního zdroje musí být provedeny vodotěsné. Případné úniky ropných látek nesmí být bez předčištění odváděny do vodních toků ani zasakovány do podzemích vod.*“ Na přivaděči Holešov však není žádné předčištění a tzv. „mobilní norná stěna“ předčištění nenahrazuje. Ministerstvo pečlivě nepřihlédlo k tomu co v řízení vyšlo najevo, včetně toho co uvedl odvolatel.

10.7) Již v napadeném rozhodnutí je obsažen rozpor, neboť přejímá výše citovanou podmínku č. 6 do svého výroku na str. 12 a zároveň v ochranném pásnu vodního zdroje povoluje stavbu Přivaděče Holešov, který srážkové vody z tělesa komunikace odvádí bez předčištění.

11) Odvolatel v 17. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že k záměru bylo dne 22.11.2016 vydáno závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, č.j. 63881/ENV/16. Z předložené projektové dokumentace, ani z jiných podkladů spisu není zřejmé, jak se stavebník vypořádal s jednotlivými podmínkami jmenovaného závazného stanoviska. Toto vypořádání by mělo být uvedeno v Průvodní zprávě v kapitole 15. pod písmenem d) „*splnění požadavků dotčených orgánů*“, kde však chybí.

Ministerstvo tuto námitku na str. 209 zamítlo následující úvahou:

„*Správní orgán konstatuje, že převzal požadavky závazného stanoviska EIA do podmínky č. 36*

výrokové části. Plnění podmínek správního rozhodnutí patří mezi základní povinnosti stavebníka, který by se v opačném případě vystavoval riziku sankcí. Stavebník nadto mezi podklady své žádosti doložil v části „G“ - Související dokumentace dokumentaci označenou jako „Analýza plnění podmínek orgánů životního prostředí“, která se citované problematice dostatečným způsobem věnuje. Projektová dokumentace resp. spis tak obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má.“

11.1) Odvolatel s tímto nesouhlasí, neboť ministerstvo nereagovalo na podstatu námitky, tzn. že v Průvodní zprávě v kapitole 15. pod písmenem d) „splnění požadavků dotčených orgánů“, není uvedeno vypořádání jednotlivých podmínek závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí (dále jen prioritní závazné stanovisko). Odkaz na Analýzu plnění podmínek orgánů životního prostředí odvolatel považuje za nelogický, jelikož stavba má být realizována podle závazné části projektové dokumentace (A až E), kde v příslušné kapitole žádný srozumitelný komentář není. Obecné tvrzení ministerstva, že: „Projektová dokumentace resp. spis tak obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má.“ je nepřezkoumatelné pro nekonkrétnost.

11.2) Ministerstvo opírá svou argumentaci o pojmy jako „Analýza“, „Související dokumentace“ část „G“. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však není zřejmé, kdo tyto podklady vypracoval, kdy a kým byly do správního spisu založeny. Soupis všech součástí spisu ani výčet podkladů napadeného rozhodnutí na str. 32 – 50 tyto pojmy neobsahuje. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se proto opírá o podklady, se kterými se odvolatel nemohl seznámit a vyjádřit se k jejich obsahu.

11.3) Z napadeného rozhodnutí není zřejmé co ministerstvo míní souslovím podklad žádosti v části „G“. Žádost o stavební povolení přece neobsahuje podklady, ale nanejvýš přílohy. Žádná příloha žádosti nemá označení „G“, alespoň ne ta část, která byla podle § 9b odst. 1 písm. a) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí zveřejněna na úřední desce. Dále ministerstvo konstatuje, že jde o související dokumentaci, zde není srozumitelné, co se tím myslí, protože jedinou povinnou dokumentací je ve stavebním řízení projektová dokumentace a ta žádnou část G obsahovat nemá a v daném případě ani neobsahuje.

11.4) Ministerstvo v odůvodnění opomnělo uvést na základě jaké úvahy za relevantní podklad k povolení stavby považovalo Analýzu. Pokud analýza zajišťuje plnění podmínek prioritního závazného stanoviska, potom musí být v rozporu s projektovou dokumentací, neboť projektová dokumentace plnění těchto podmínek opomíjí. Napadené rozhodnutí je z výše uvedených důvodů nelogické a nepřezkoumatelné.

12) Odvolatel v 18. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že podmínka č. 4 prioritního závazného stanoviska ukládá použít na mostě přes Hornoveský potok C 225 nízkohlučný asfalt. Projektová dokumentace mostu C 225 tento požadavek neplní, neboť neuvádí použití nízkohlučného asfaltu.

Ministerstvo tuto námitku na str. 209 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že požadavky závazného stanoviska EIA převzal do podmínky č. 36 výrokové části. Plnění podmínek správního rozhodnutí patří mezi základní povinnosti stavebníka, který by se v opačném případě vystavoval riziku sankcí. Stavebník mezi podklady své žádosti doložil v části „G“ - Související dokumentace dokumentaci označenou jako „Analýza plnění podmínek orgánů životního prostředí“, která daný požadavek jednoznačně zohledňuje. Stavebník dále konstatoval, že použití technických opatření ke snížení hlučnosti (tedy nejen použití nízkohlučného vozovkového krytu, ale i použití nízkohlučných dilatačních závěrů mostu, krycích prvků, apod.), je z projektové dokumentace stavebního objektu C 225 patrné.“

12.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť ministerstvo podmínku č. 4 prioritního

závažného stanoviska pouze převzalo do výrokové části napadeného rozhodnutí, místo toho, aby přezkoumatelně ověřilo zda je skutečně v závažné části projektové dokumentace (tzn. v část A až E) plněna. Zabezpečení této podmínky je nutné provést již v projektové dokumentaci, neboť podmínka se vztahuje k provedení stavby.

12.2) Ministerstvo opírá svou argumentaci o pojmy jako „Analýza“, „Související dokumentace“ část „G“. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však není zřejmé, kdo tyto podklady vypracoval, kdy a kým byly do správního spisu založeny. Soupis všech součástí spisu ani výčet podkladů napadeného rozhodnutí na str. 32 – 50 tyto pojmy neobsahuje. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se proto opírá o podklady, se kterými se odvolatel nemohl seznámit a vyjádřit se k jejich obsahu.

12.3) Z napadeného rozhodnutí není zřejmé co ministerstvo míní souslovím podklad žádosti v části „G“. Žádost o stavební povolení přece neobsahuje podklady, ale nanejvýš přílohy. Žádná příloha žádosti nemá označení „G“, alespoň ne ta část, která byla podle § 9b odst. 1 písm. a) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí zveřejněna na úřední desce. Dále ministerstvo konstatuje, že jde o související dokumentaci, zde není srozumitelné, co se tím myslí, protože jedinou povinnou dokumentací je ve stavebním řízení projektová dokumentace a ta žádnou část G obsahovat nemá a v daném případě ani neobsahuje.

12.4) Ministerstvo konstatovalo, že Analýza požadavek jednoznačně zohledňuje. Z tohoto holého konstatování však není zřejmé, jakým způsobem Analýza požadavek zohledňuje a jakou úvahou ministerstvo dospělo k přesvědčení, že citovaná problematika je Analýzou dostatečně ošetřena. Odvolatel se domnívá, že je-li stavebníkovi uloženo realizovat na mostě C 225 nízkohlučný asfalt, potom projednávaná stavba kde takový povrch chybí, je v rozporu se závazným stanoviskem a analýza na tom nemůže nic změnit.

12.5) Ministerstvo poukazuje na údajné tvrzení stavebníka, že použití nízkohlučného asfaltu, je z projektové dokumentace stavebního objektu C 225 patrné. Odvolatel namítá, že z napadeného rozhodnutí není patrné, kdy toto tvrzení stavebník učinil a v kterém podkladu správního spisu je zachyceno. Dále napadené rozhodnutí postrádá úvahu ministerstva odůvodňující, proč se s tvrzením stavebníka ztotožnilo a opačný názor odvolatele zamítlo. Chybí vyvratitelné tvrzení, kde přesně je v projektové v dokumentaci stavebního objektu C 225 uvedeno, že bude použit nízkohlučný asfalt. Ministerstvo nezjistilo stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností a napadené rozhodnutí je též nepřezkoumatelné.

12.6) Odvolatel dodává, že v Technické zprávě mostu přes Hornoveský potok C 225 se ke skladbě vozovky uvádí toto:

„Skladba vozovky na mostech je následující:

*Obrusná vrstva: asfaltový koberec mastixový SMA 11 S.....40 mm ČSN EN 13108-5
na spojovací postřik dle B.3.1 ZTKP
asfaltový beton pro ložní vrstvy ACL 16 S60 mm ČSN EN 13108-1
na spojovací postřik dle B.3.1 ZTKP*

*Obrusná vrstva: litý asfalt modifikovaný MA 11 IV.....35 mm ČSN EN 13108-6
(s posypem předobalenou drtí 4/8)*

Izolační vrstva:5 mm

Penetrace: pečetící vrstva speciální epoxidovou pryskyřicí

Vozovka celkem:140 mm

Podklad: povrch musí být očištěn, povrchová vrstva musí vykazovat pevnost v odtrhu min 1,5 MPa.“

Mostní svršek je u mostu C 225 řešen úplně stejně jako na jiných mostech (např. C 223, nebo C 224) a

nízkohlučný asfalt zde není zmíněn. Navíc technické normy, podle kterých by se měla skladba vozovky provádět (ČSN EN 13108-5, ČSN EN 13108-1, ČSN EN 13108-6) jsou již zrušené. Ministerstvo tedy nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností. Povolení stavby na základě projektové dokumentace, která používá zrušené technické normy svědčí o tom, že nebyly dodrženy obecné požadavky na výstavbu.

13) Odvolatel v 19. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že podmínka č. 12 prioritního závazného stanoviska ukládá: „*V místě křížení provizorních a staveništních komunikací s vodními toky zachovat prostupnost migrační trasy pomocí minimálně jednoho propustku pro mokrou migrační cestu tokem a dvěma propustky pro suchou migrační cestu podél břehů. Propustky kombinovat s dočasnými bariérami, navádějícími obojživelníky a drobné živočichy k propustkům.*“ Místem křížení staveništních komunikací s vodními toky jsou například staveniště mostních objektů. Projektová dokumentace tuto podmínku neplní, neboť nenavrhuje realizovat uložené propustky a nenavrhuje ani bariéry pro navádění živočichů k propustkům.

Ministerstvo tuto námitku na str. 209–210 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že požadavky závazného stanoviska EIA převzal do podmínky č. 36 výrokové části. Plnění podmínek správního rozhodnutí patří mezi základní povinnosti stavebníka, který by se v opačném případě vystavoval riziku sankcí. Stavebník mezi podklady své žádosti doložil v části „G“ - Související dokumentace dokumentaci označenou jako „Analýza plnění podmínek orgánů životního prostředí“, která daný požadavek jednoznačně zohledňuje.“

13.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť ministerstvo podmínku č. 12 prioritního závazného stanoviska pouze převzalo do výrokové části napadeného rozhodnutí, místo toho, aby přezkoumatelně ověřilo zda je skutečně v závazné části projektové dokumentace (tzn. v část A až E) tato podmínka plněna. Zabezpečení této podmínky je nutné provést již v projektové dokumentaci, neboť podmínka se vztahuje k provedení stavby.

13.2) Ministerstvo opírá svou argumentaci o pojmy jako „Analýza“, „Související dokumentace“ část „G“. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však není zřejmé, kdo tyto podklady vypracoval, kdy a kým byly do správního spisu založeny. Soupis všech součástí spisu ani výčet podkladů napadeného rozhodnutí na str. 32 – 50 tyto pojmy neobsahuje. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se proto opírá o podklady, se kterými se odvolatel nemohl seznámit a vyjádřit se k jejich obsahu.

13.3) Z napadeného rozhodnutí není zřejmé co ministerstvo míní souslovím podklad žádosti v části „G“. Žádost o stavební povolení přece neobsahuje podklady, ale nanejvýš přílohy. Žádná příloha žádosti nemá označení „G“, alespoň ne ta část, která byla podle § 9b odst. 1 písm. a) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí zveřejněna na úřední desce. Dále ministerstvo konstatuje, že jde o související dokumentaci, zde není srozumitelné, co se tím myslí, protože jedinou povinnou dokumentací je ve stavebním řízení projektová dokumentace a ta žádnou část G obsahovat nemá a v daném případě ani neobsahuje.

13.4) Ministerstvo konstatovalo, že Analýza požadavek jednoznačně zohledňuje. Z tohoto holého konstatování však není zřejmé, jakým způsobem Analýza požadavek zohledňuje a jakou úvahou ministerstvo dospělo k přesvědčení, že citovaná problematika je Analýzou dostatečně ošetřena. Odvolatel se domnívá, že je-li stavebníkovi uloženo realizovat propustky a bariéry pro ochranu živočichů, potom stavba kde taková opatření chybí, je v rozporu se závazným stanoviskem a analýza na tom nemůže nic změnit.

14) Odvolatel v 21. svého podání ze dne 20.03.2020 rozporoval plnění podmínky č. 14 prioritního

závažného stanoviska: „Pokud nebude možná časová souběžnost uvedení do provozu související dopravní stavby D49 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa a bude uvedena do provozu nejprve samostatně stavba D49 4901 Hulín – Fryšták, bude do doby realizace MÚK Fryšták a přivaděče Zlín (stavba D49 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa) nezbytnou podmínkou provozování záměru dopravním značením omezit jízdu tranzitní nákladní dopravy po dálnici D49 (4901 Hulín – Fryšták) a omezit tak dopravu přes zastavěnou část rozdělením dopravy při současném využití nové D49 (4901 Hulín – Fryšták) a stávajících komunikací.“ Již z formulace této podmínky je zřejmé, že samostatné zprovoznění stavby 4901 není žádoucí a stavebník by měl stavby 4901 a 4902.1 zprovoznit současně. Stavebník tuto potřebu svým postupem úmyslně maří, neboť jeho cílem je rozestavět stavbu 4901 a uvést ji do provozu v roce 2023 a to v situaci, kdy nedisponuje ani územním rozhodnutím ke stavbě 4902.1. Za tohoto stavu je téměř jisté, že stavby 4901 a 4902.1 nebudou zprovozněny současně a provizorní napojení dálnice může být stavem dlouhodobým, či dokonce trvalým. Proto je nutné do projektové dokumentace (C 193) zpracovat konkrétní opatření omezující tranzit nákladní dopravy ve smyslu citované podmínky č. 14. Projektová dokumentace tuto podmínku neplní, neboť neobsahuje žádné dopravní značení omezující jízdu tranzitní nákladní dopravy po stavbě 4901.

Ministerstvo tuto námitku na str. 210–211 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že převzal požadavky závažného stanoviska EIA do podmínky č. 36 výrokové části. Plnění podmínek správního rozhodnutí patří mezi základní povinnosti stavebníka, který by se v opačném případě vystavoval riziku sankcí. Doložení způsobu plnění podmínky správnímu orgánu tak bude logicky možné a vymahatelné až po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Dopravní značení ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb., jakožto opatření obecné povahy podléhá procesu „Stanovení místní/přechodné úpravy provozu“, které provádí věcně příslušný silniční správní úřad - Ministerstvo dopravy, odbor pozemních komunikací. Stavební objekt C 193 představuje předpokládané cílové řešení a polohu dopravního značení a současně tvoří podklad pro proces „Stanovení“. Dotčený orgán nadto zjevně slovním vyjádřením vymezil dopravní režim, jemuž se podobá dopravního značení musí přizpůsobit. Pochybnosti spolku ve věci plnění podmínky tedy nejsou v této fázi řízení relevantní; jinými slovy lze uvést, že dopravní značení bude řešeno s příslušnými dopravními orgány před uvedením stavby do provozu. Z postupu stavebníka taktéž nelze ani v nejmenším dovodit, že by svévolně (rozuměj bezdůvodně) neusiloval o realizaci stavby jako funkčního celku; ze spisu se jednoznačně podává opak, tj. soustředěnost (byť fázovitá) postupů za účelem realizace stavby jako celku (kompletního záměru), a to vč. jeho následného uvedení do provozu. Úvahy či pochybnosti spolku v opačném směru jsou tak ničím nepodloženými spekulacemi, které navíc (jak bylo shora uvedeno) stavebník v průběhu řízení transparentně a průkazně vyvrací.“

14.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí a převzetí podmínky do výrokové části považuje za nedostatečné. Již dnes je zřejmé, že stavby 4901 a 4902.1 nebudou zprovozněny současně a proto je nutné provést podmínku č. 14. Ministerstvo však tuto podmínku nezabezpečilo, ale naopak povolilo definitivní dopravní značení (C 193) rozporné s podmínkou č. 14. Argumentace ministerstva, že podmínka č. 14 byla převzata do napadeného rozhodnutí a že stavebník může později požádat o stanovení místní, či přechodné úpravy provozu není přesvědčivá. Stavebník je totiž na základě napadeného rozhodnutí oprávněn stavbu realizovat a následně ji může zprovoznit dle již povoleného dopravního značení, aniž by to odvolatel mohl jakkoliv ovlivnit, neboť stavební řízení je posledním navazujícím řízením, kde má odvolatel právo účasti.

14.2) Navíc se podmínka č. 14 může ukázat jako nereálná, neboť její proveditelnost nebyla nijak ověřena, přestože odvolatel na tento nedostatek v průběhu řízení poukazoval (viz námitka č. 22 ze dne 20.03.2020). Vážná pochybnost o realizovatelnosti podmínky č. 14 je u odvolatele dále prohloubena platným zněním ust. § 24a odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích: „Tranzitní nákladní dopravu prováděnou nákladním vozidlem nebo jízdní soupravou, jejichž největší povolená hmotnost činí 12 tun a více, lze na silnici II. a III. třídy zakázat nebo omezit stanovením místní úpravy provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu²⁾, jen je-li možné využít

jinou vhodnou trasu včetně trasy vedoucí po pozemní komunikaci podléhající zpoplatnění. “ Z této úpravy vyplývá, že tranzitní nákladní dopravu lze zakázat, nebo omezit na silnicích II. a III. třídy, ale nikoliv na dálnici. Již z § 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích vyplývá, že dálnice slouží dálkové, tedy tranzitní dopravě. Podmínka č. 14 prioritního závazného stanoviska je tedy s největší pravděpodobností nerealizovatelná. Neproveditelnost podmínky č. 14, zjištěná až po právní moci stavebního povolení by stavebníka od realizace takové podmínky osvobodila a odvolatel by proti tomu nemohl nic učinit.

14.3) Stavebník usilující o realizaci výhradně funkční stavby by vyčkal pravomocné změny územního rozhodnutí, aby předmětem stavebního řízení mohl být funkčně provozuschopný celek, v projektové dokumentaci by pak vyhověl podmínce č. 14 prioritního závazného stanoviska. Jelikož stavebník takto nepostupoval, je odvolatel nucen počítat s tou nejhorší variantou, ke které se schyluje. Úsilí stavebníka o realizaci nefunkční stavby dokládá i fakt, že v letech 2007 až 2017 neúspěšně žádal o povolení čtyř dílčích úseků, které nebyly samostatně provozovatelné. Ochrana životního prostředí je založena na principu předběžné opatrnosti, zakotveném v § 17 zákona o životním prostředí: „*Lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit.*“. Z výše uvedených důvodů proto odvolateli nezbyvá než konstatovat, že ministerstvo se neřídilo principem předběžné opatrnosti dle § 17 zákona o životním prostředí a nechránilo veřejný zájem na ochraně životního prostředí a zdraví obyvatel před důsledky tranzitní nákladní dopravy ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu.

15) Odvolatel v 22. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 předesílá důvodné pochybnosti o tom, zda je podmínka č. 14 prioritního závazného stanoviska proveditelná, dostatečně konkrétní a účinně vymahatelná. Již zařazení této podmínky mezi opatření pro fázi provozu může budit mylný dojem, že problematikou se není třeba zabývat při povolování stavby. Takový přístup by byl chybný, neboť dopravní značení pozemních komunikací má být řešeno již ve fázi územního, či nejpozději stavebního řízení, kde však tato podmínka splněna nebyla. Z formulace této podmínky navíc není zřejmé, jak si Ministerstvo životního prostředí představuje dopravní značení omezující jízdu tranzitní nákladní dopravy na dálnici. Konkrétně není jasné, jaké dopravní značky a kde by měly být umístěny. Pochybujeme, zda vůbec lze tranzitní nákladní dopravu na dálnici omezovat, když dálnice by měly sloužit právě tranzitní dopravě. V důsledku případné neproveditelnosti, nevymahatelnosti, nebo neúčinnosti podmínky č. 14 tak bude stavba zvyšovat dopravní zátěž obydlených území.

Ministerstvo tuto námitku na str. 211 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že převzal požadavky závazného stanoviska EIA do podmínky č. 36 výrokové části. Plnění podmínek správního rozhodnutí patří mezi základní povinnosti stavebníka, který by se v opačném případě vystavoval riziku sankcí. Doložení způsobu plnění podmínky správnímu orgánu tak bude logicky možné a vymahatelné až po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Je nutno zopakovat, že proces stanovení dopravního značení je v souladu s platnými právními předpisy předmětem samostatného řízení vedeného příslušným silničním správním úřadem, viz příslušná ustanovení zákona č. 13/1997 Sb., přičemž tento proces bývá u dopravních staveb obvykle zahajován cca 3 měsíce před jejich předpokládaným zprovozněním, a to s ohledem na aktuální stav dopravní sítě. Dotčený orgán nadto zjevně slovním vyjádřením vymezil dopravní režim, jemuž se podobá dopravního značení musí přizpůsobit. Pochybnosti spolku ve věci proveditelnosti a plnění podmínky tedy nejsou v této fázi řízení relevantní. Jinými slovy lze uvést, že dopravní značení bude řešeno s příslušnými správními orgány (dopravními) před uvedením stavby do provozu. Z postupu stavebníka taktéž nelze ani v nejmenším dovodit, že by svévolně (rozuměj bezdůvodně) neusiloval o realizaci stavby jako funkčního celku; ze spisu se jednoznačně podává opak, tj. soustředěnost (byť fázovitá) postupů za účelem realizace stavby jako celku (kompletního záměru), a to vč. jeho následného uvedení do provozu. Úvahy či pochybnosti spolku v opačném směru jsou tak ničím nepodloženými spekulacemi,

které navíc (jak bylo shora uvedeno) stavebník v průběhu řízení transparentně a průkazně vyvrací. “

15.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Stavební řízení je posledním navazujícím řízením a z toho vyplývá, že odvolatel nemá možnost námitku neproveditelnosti podmínky č. 14 vznášet jinde. Ministerstvem zmíněné stanovení dopravního značení se totiž povoluje formou opatření obecné povahy, kde odvolateli nenáleží postavení dotčené veřejnosti ve smyslu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Ministerstvu, jako příslušnému silničnímu správnímu úřadu to musí být známo.

15.2) Stavebník usilující o realizaci výhradně funkční stavby by vyčkal pravomocné změny územního rozhodnutí, aby předmětem stavebního řízení mohl být funkčně provozuschopný celek a v projektové dokumentaci by pak vyhověl podmínce č. 14 prioritního závazného stanoviska. Jelikož stavebník takto nepostupoval, je odvolatel nucen počítat s tou nejhorší variantou, ke které se schyluje. Úsilí stavebníka o realizaci nefunkční stavby dokládá i fakt, že v letech 2007 až 2017 neúspěšně žádal o povolení čtyř dílčích úseků, které nebyly samostatně provozovatelné.

15.3) Z výše uvedeného vyplývá, že námitka je relevantní a ministerstvo se její podstatou mělo pečlivě zabývat. Ministerstvo se mělo vyjádřit k tomu, zda vůbec lze provoz tranzitní nákladní dopravy vyloučit z předmětné dálnice ve smyslu podmínky č. 14 a pokud ano, jakým dopravním značením to lze učinit, k řešení této otázky si mělo jako podklad vyžádat názor dotčených orgánů Ministerstva vnitra a Ministerstva životního prostředí.

15.4) Vážná pochybnost o realizovatelnosti podmínky č. 14 je u odvolatele prohloubena platným zněním ust. § 24a odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích: „*Tranzitní nákladní dopravu prováděnou nákladním vozidlem nebo jízdní soupravou, jejichž největší povolená hmotnost činí 12 tun a více, lze na silnici II. a III. třídy zakázat nebo omezit stanovením místní úpravy provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu*2), *jen je-li možné využít jinou vhodnou trasu včetně trasy vedoucí po pozemní komunikaci podléhající zpoplatnění.*“ Z této úpravy vyplývá, že tranzitní nákladní dopravu lze zakázat, nebo omezit na silnicích II. a III. třídy, ale nikoliv na dálnici. Již z § 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích vyplývá, že dálnice slouží dálkové, tedy tranzitní dopravě. Podmínka č. 14 prioritního závazného stanoviska je tedy s největší pravděpodobností nerealizovatelná.

15.5) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu, nezjistilo všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu podle § 50 odst. 3 správního řádu a nespolutracovalo s dotčenými orgány Ministerstvem vnitra a Ministerstvem životního prostředí v zájmu dobré správy jak mu to ukládá § 8 odst. 2 správního řádu. Fakt, že ministerstvo se nezabývalo podstatou vznesené námítky a fakticky ji odmítlo, způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu.

16) Odvolatel v 26. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že ke stavbě bylo Ministerstvem životního prostředí vydáno stanovisko o hodnocení vlivů ze dne 6.12.2001, č.j. NM700/2616/4001/OPVŽP/01, jehož podmínka pro fázi přípravy č. 14 ukládá „*Projekt organizace výstavby navrhnout tak, aby byla vyřešena otázka zajištění potřebného množství násypové zeminy a aby bylo rozhodnuto, zda bude nutno podrobit tento záměr posuzování dle zákona č. 244/1992 Sb.*“ Nutnost dodržení podmínek tohoto stanoviska byla následně potvrzena podmínkou č. 16 územního rozhodnutí ze dne 15.11.2004, č. j. SŘ/9909/2004/Sa. Otázka zajištění potřebného množství násypové zeminy (cca 2 705 000 m³) dosud nebyla dořešena. Jelikož záměr vyžaduje nadlimitní množství násypové zeminy (nad 2500 tun/rok), podléhá zjišťovacímu řízení, které však stavebník neinicioval. Limitní hodnoty jsou uvedeny v příloze č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb., zde konkrétně v bodu 56.

Ministerstvo tuto námitku na str. 214 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že součástí spisu je závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí z hlediska zákona č. 100/2001 Sb., o splnění podmínek stanoviska o hodnocení vlivů (ze dne 22.11.2016), vydané na základě podkladů, které tvoří aktuální technické řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví, přičemž požadavky tohoto stanoviska jsou převzaty do podmínky č. 36 výrokové části a jejich plnění je tak pro stavebníka závazné. Vzhledem k vývoji legislativy na úseku posuzování vlivu na životní prostředí není v této fázi řízení pro povolení stavby relevantní požadovat, aby správní orgán ověřoval požadavky stanoviska ELA dle zákona č. 244/1992 Sb. Správní orgán tak má za to, že problematika posuzování vlivů je řešena v souladu s platnými právními předpisy, a že podmínky pro vydání stavebního povolení jsou splněny. Výše uvedené bylo dále potvrzeno doložením stanoviska orgánu ELA ze dne 25.04.2019 č.j. MZP/2019/710/1094. Nadto z podkladů nevyplývá, že využití násypové zeminy by vyžadovalo zjišťovací řízení.“

16.1) Odvolatel namítá, že závazná stanoviska, kterými ministerstvo operuje (ze dne 22.11.2016 a 25.04.2019), jsou jinými podklady, než stanovisko o hodnocení vlivů ze dne 6.12.2001 a na plnění jeho podmínek proto nemají vliv. Podobně ani nekonkrétní poukazování ministerstva na vývoj legislativy nezduodňuje přehlížení citované podmínky č. 14. Posouzení toho, zda je citovaná podmínka č. 14 plněna závisí od množství použité násypové zeminy ve vztahu k zákonnému limitu. Ministerstvo však žádnou konkrétní úvahu v tomto směru nepodalo, ani se nevyjádřilo k exaktním hodnotám kterými argumentoval odvolatel. Odvolateli proto nezbyvá než konstatovat, že nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Napadené rozhodnutí se nijak nevyjádřilo k exaktní argumentaci odvolatele a proto je nepřezkoumatelné.

17) Odvolatel v 27. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že Ministerstvo životního prostředí dne 07.10.2004 pod č.j. 640/2572/2004 vydalo ke stavbě souhlas s odnětím zemědělské půdy ze ZPF, přičemž stanovilo tuto podmínku č. 2: *„Nejpozději 60 dnů před podáním žádosti o stavební povolení předloží orgánu ochrany ZPF MěÚ Holešov k projednání a odsouhlasení zpřesněnou bilanci skrývek, plán jejich odvozu a rozprostření, včetně údajů o mocnosti rozprostírané vrstvy na konkrétní pozemky a písemné souhlasy jejich vlastníků (uživatelů).“* Ve správním spisu se nachází upřesnění bilance skrývky ornice MěÚ Holešov ze dne 13.09.2017, č.j. HOL-24402/2017/ŽP/VK, dokládající potřebu stavebníka rozprostřít skrytou půdu v množství 721 736 m³ ve vrstvě o mocnosti 0,25 m. Toto zpřesnění bilance nesplnilo citovanou podmínku, neboť u zemědělských podniků jenž jsou zde uvedeny jako odběratelé skrývek (Martinice, a. s., Pravčická a. s., Agrodružstvo Roštění, Doubrava Zahnašovice, Agrova Prusinovice) absentují údaje o konkrétních pozemcích, na které mají být skrývky rozprostírány.

Ministerstvo tuto námitku na str. 214 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že problematika bilance skrývek byla dořešena, viz vyjádření MěÚ Holešov ze dne 07.07.2008 č.j. ŽP/14960/2008/JŠ a dále ze dne 13.09.2017 č.j. HOL/24402/2017/ŽP/VK (viz kapitola „Odůvodnění“, část II - podklady, doklady č. 86 a 87). Správní orgán musí vycházet z principu presumpce správnosti tohoto podkladu. Příslušný dotčený orgán pak údaje o konkrétních pozemcích nepožadoval a spokojil se se stanovením zemědělských podniků. Podklad obsahuje objemy přidělené jednotlivým družstvům, lze tedy předpokládat, že tato družstva disponují potřebnou kapacitou. Ve věci konkrétních parc. č. pak lze předpokládat, že družstva využijí pozemky dle své aktuální potřeby. Tento postup pak dotčený orgán zjevně nerozporuje a pokud další zpřesnění nepožadoval dotčený orgán, pak je nelze požadovat z iniciativy speciálního stavebního úřadu, neboť daná problematika nepatří mezi jeho kompetence. Pokud spolek požaduje vysvětlení dané problematiky, pak by k tomu dle názoru správního orgánu neměl nadužívat svého práva na podání námítky.“

17.1) Odvolatel se s tímto vypořádáním neztotožňuje. Jmenovaný souhlas Ministerstva životního prostředí ze dne 07.10.2004 naplňuje znaky závazného stanoviska a podle současného znění § 21 odst. 3 zákona č.

334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu také je závazným stanoviskem. Podle § 149 odst. 1 správního řádu platí, že: „Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.“ Z citovaného ustanovení vyplývá, že obsah závazného stanoviska je závazný pro rozhodování Ministerstva dopravy. Odvolatel proto nesouhlasí s relativizováním závazného stanoviska, když Ministerstvo dopravy tvrdí, že: „*Příslušný dotčený orgán pak údaje o konkrétních pozemcích nepožadoval a spokojil se se stanovením zemědělských podniků.... Tento postup pak dotčený orgán zjevně nerozporuje a pokud další zpřesnění nepožadoval dotčený orgán, pak je nelze požadovat z iniciativy speciálního stavebního úřadu, neboť daná problematika nepatří mezi jeho kompetence.*“ Odvolatel tuto argumentaci považuje za rozpornou s § 149 odst. 1 správního řádu a také nepřezkoumatelnou. Dotčený orgán své závazné stanovisko nemůže nijak jednoduše měnit (mění se jen předepsaný úředním postupem) a už vůbec jeho změnu nemůže provést tím, že mlčí. Není ani zřejmé, o jakém dotčeném orgánu Ministerstvo dopravy hovoří a čím dokládá jeho „spokojení se“ a „nepožadování“. Naznačovaná teze Ministerstva dopravy, že závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí bylo zrušeno spokojením se Městského úřadu Holešov je absurdní.

17.2) Upřesněná bilance skřívky, kterou stavebník předložil coby důkaz o splnění podmínky č. 2 závazného stanoviska dokládá, že by tuto podmínku bezesbýtku nesplnil, neboť u zemědělských podniků jenž jsou zde uvedeny jako odběratelé skřívky (Martinice, a. s., Pravčická a. s., Agrodružstvo Roštění, Doubrava Zahnašovice, Agrova Prusinovice) absentují údaje o konkrétních pozemcích, na které mají být skřívky rozprostřány. Orgánem odpovědným za splnění podmínky č. 2 není v předmětném řízení (jen) Městský úřad Holešov, ale (zejména) Ministerstvo dopravy, což vyplývá z § 149 odst. 1 správního řádu. Princip presumpce správnosti je třeba vztáhnout k závaznému stanovisku Ministerstva životního prostředí a nikoliv k mlčení Městského úřadu Holešov. Odvolateli proto nezbyvá než konstatovat, že nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.

18) Odvolatel v 28. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že součástí záměru je skřívka půdy ze záboru stavby a rozprostření této půdy na zemědělské pozemky mimo zábor stavby. Rozprostírání ornice tak zasahuje do základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů a stavebník nedisponuje výjimkami k této činnosti. Dotčenými zvláště chráněnými druhy živočichů jsou například křeček polní, koroptev polní, křepelka polní, nebo ropucha zelená, jenž žijí na orné půdě v okolí plánované stavby.

Ministerstvo tuto námitku na str. 215 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že rozprostření ornice na orné půdě, zemědělsky pravidelně obhospodařované (orba, vláčení, aplikace hnojiv, apod.) nepředstavuje škodlivý zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů. Rozprostřením ornice v žádném případě nedochází k narušení jejich přirozeného prostředí, jelikož doposud obdělávaná zemědělská půda bude i nadále využívána k intenzivním zemědělským činnostem. Pokud dotčený orgán v rámci svých rozhodnutí stanovil pro skřívku určitý termín, lze důvodně předpokládat, že ve stejném termínu lze i ornice rozprostírat, pokud by tomu bylo jinak, dotčený orgán by požadavek v řízení vznesl. Z podkladů ve spise nadto lze dohledat, že stavebník u zvláště chráněných druhů živočichů disponuje výjimkami ze zákazu zásahu, jejichž podmínky je rovněž povinen plnit. Vymáhání plnění je pak nutno uplatňovat u věcně příslušného orgánu ochrany životního prostředí, který výjimky vydal.“

18.1) Odvolatel namítá, že z vypořádání námítky není zřejmé, jakými úvahami se ministerstvo dobralo k tvrzeným předpokladům: že rozprostření ornice na orné půdě, zemědělsky pravidelně obhospodařované nepředstavuje škodlivý zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů a že ornice se bude rozprostírat pouze na intenzivně zemědělsky využívaných pozemcích. Dále absentují informace o rozhodnutí dotčeného orgánu (o stanovení určitého termínu skřívky), kterým ministerstvo argumentuje, chybí zejména název úřadu, datum vydání a číslo jednací. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

18.2) Předpoklad ministerstva, že ornice ze stavby by se měla rozprostírat pouze na orné půdě, či intenzivně

zemědělsky využívaných pozemcích je mylná, neboť v Upřesnění bilance skrývky ornice se počítá s rozprostřením i na jiné druhy pozemků. Například pozemky v 1. řádku tabulky v k. ú. Chomýž p. č. 247, 248 a 250 jsou trvalý travní porost a pozemek p.č. 251 ovocný sad. Nebyl tedy zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

18.3) Pokud je odvolateli známo, tak všechna rozhodnutí orgánů ochrany přírody o výjimkách se vztahovala k pozemkům, na kterých byla stavba umístěna, k trvalému a dočasnému záboru stavby, případně k pozemkům na kterých byla uložena kompenzační opatření. Tato rozhodnutí stavebníka neopravňují zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů mimo jmenovaná území. Ostatně stavebník nikdy srozumitelně neuvedl všechny potřebné pozemky, na nichž by se ornice měla rozprostírat.

19) Odvolatel v 29. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že k žádosti stavebníka má být podle zákona přiloženo územní rozhodnutí, ve spisu založené územní rozhodnutí neobsahuje situační výkresy, které jsou jeho nedílnou součástí a není tedy kompletní. V důsledku toho se odvolatel nemůže informovaně vyjádřit k otázce, zda je záměr v souladu s tímto územním rozhodnutím. Ministerstvo dopravy by mělo vyžadovat od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou, to znamená vyzvat stavebníka, aby chybějící situační výkresy doložil.

Ministerstvo tuto námitku na str. 215 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že součástí spisu je aktuální a přezkoumatelné (odůvodněné) stanovisko obecního stavebního úřadu MěÚ Holešov č. j. HOL – 29254/2020/SÚ/RS ze dne 14.10.2020, ve smyslu ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona, ze kterého vyplývá, že stavbu dle předložených podkladů povolit lze. Projektová dokumentace ke stavebnímu povolení obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má. Navíc má speciální stavební úřad za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolků, neboť k ověření souladu stavby s územním rozhodnutím je příslušný pouze ten úřad, který rozhodnutí vydal. Tato skutečnost byla výše citovaným dokladem prokázána.“

19.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť územní rozhodnutí je povinným podkladem při povolování stavby. Ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nevyžadovalo splnění jeho procesní povinnosti, doložit kompletní územní rozhodnutí. Tím bylo zkráceno právo odvolatele na seznámení se s důležitým podkladem napadeného rozhodnutí. Bez znalosti kompletního územního rozhodnutí se odvolatel nemohl v plné šíři vyjádřit k tomu, zda je projektová dokumentace zpracována v souladu s územním rozhodnutím. Dále byl odvolatel v rámci tohoto odvolání zkrácen na svém právu podávat věcné námitky proti souhlasu stavebního úřadu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona.

20) Odvolatel v 5. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že projektová dokumentace by měla být zpracována podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Tato příloha ukládá v Průvodní zprávě, v části „I. Identifikační údaje“ pod písmenem c) uvést následující informace: „projektant nebo zhotovitel projektové dokumentace, jeho sídlo nebo místo podnikání, údaje o živnostenském oprávnění a autorizaci osob, IČ a jeho podzhotovitelé s identifikačními údaji.“ V Průvodní zprávě jsou Identifikační údaje na str. 2 – 3. Nejsou však kompletní, neboť, jediným projektantem, který je zde jmenován je Ing. Miroslav Meluzín, chybí však informace o jeho autorizaci. Zejména však tento výčet projektantů není kompletní, jelikož na předmětné projektové dokumentaci se podíleli i další projektanti, jenž zde ale nejsou uvedeni. Informace o autorství by pomohla definovat projektovou dokumentaci, neboť mnohé její části jsou duplicitní (antedatované, vložené do spisu neznámo kdy a neznámo kým) a tak nemusí být jasné o čem se vlastně rozhoduje.

Ministerstvo tuto námitku na str. 202–203 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Stavebník nadto v rámci svého podání ze dne 15.10.2020 aktualizoval část „A“ projektové dokumentace (průvodní zprávu). O této skutečnosti byli následně účastníci řízení informováni ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, s obsahem aktualizované přílohy se mohli seznámit v rámci nahlížení do spisu.“

20.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší. Předpokladem k ochraně zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace zpracovaná oprávněnou osobou v souladu s § 13 odst. 3 zák. č. 360/1992 Sb. („Autorizovaná osoba opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka ...“) a také v souladu se společnými zásadami přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. („Projektová dokumentace musí ... být úplná, přehledná a zpracována oprávněnou osobou“), dále také podle § 158 odst. 1 stavebního zákona („Vybrané činnosti, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu.“) a dále podle § 152 odst. 2 stavebního zákona („Stavebník je povinen pro účely projednání záměru podle tohoto zákona opatřit předepsanou dokumentaci. Vyžaduje-li zákon zpracování projektové dokumentace osobou k tomu oprávněnou, je stavebník povinen zajistit zpracování projektové dokumentace takovou osobou, pokud nemá potřebné oprávnění sám.“). Na tyto povinnosti projektanta a stavebníka pak navazuje povinnost ministerstva chránit veřejný zájem a rovnost účastníků dohlížením na to, aby si účastníci plnili své procesní povinnosti. Odvolatel má legitimní zájem na tom, aby zájmy které hájí nebyly dotčeny neúplnou, či nepřehlednou projektovou dokumentací, či projektovou dokumentací osoby, která k jejímu zpracování není oprávněna. Pokud projektovou dokumentaci zpracovává více osob, její jednotlivé části a osoby autorů se v průběhu řízení mění, přičemž v Průvodní zprávě absentují povinné údaje o těchto autorech, potom je taková projektová dokumentace nepřehledná a neúplná. Oprávněnost námitky nepřímo dokládá už samotný fakt, že stavebník dle tvrzení ministerstva svou Průvodní zprávu aktualizoval.

20.2) Není pravdou, že ministerstvo informovalo účastníky o aktualizaci části A projektové dokumentace ze dne 15.10.2020. O této aktualizaci projektové dokumentace odvolatel nebyl ministerstvem vyrozuměn a ministerstvo mu ani nestanovilo řádnou lhůtu k podání námitek ve smyslu § 112 odst. 2 stavebního zákona, která nesmí být kratší než 10 dní. Tato námitka je podrobně rozvedena ve 2. bodu tohoto podání, proto na něj odvolatel pouze odkazuje.

21) Odvolatel v 6. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že v Průvodní zprávě se na str. 6 uvádí předpokládané zahájení stavby v roce 2019. Toto datum je však nereálné, protože rok 2019 již uplynul. Termín zahájení stavby je třeba definovat přesněji, aby bylo možné posoudit, zda jsou splněny podmínky podkladových rozhodnutí, které se váží k termínu zahájení stavby, viz například podmínka č. 9 územního rozhodnutí, nebo podmínka č. 2 rozhodnutí o výjimce ze dne 28.11.2016, č.j. KUZL 46784/2016.

Ministerstvo tuto námitku na str. 203 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že termín zahájení stavby, uváděný v průvodní zprávě, představuje ze své podstaty pouze orientační odhad stavebníka, resp. zpracovatele projektové dokumentace, a jeho nedodržení nemůže představovat vadu řízení ani vadu projektové dokumentace. Skutečné zahájení stavby může být mnohdy změněno z důvodů, které stavebník objektivně ani nemůže ovlivnit. K

posouzení plnění podmínek podkladových rozhodnutí jsou pak příslušné ty správní úřady, které taková rozhodnutí vydaly, a to včetně zákonem definovaných nástrojů pro vymáhání těchto podmínek. Příslušné úřady pak byly v tomto řízení prokazatelně a opakovaně oslovovány, přičemž žádné připomínky ani výhrady k termínu realizace neuplatnily. Stavebník nadto v rámci svého podání ze dne 15.10.2020 aktualizoval část „A“ projektové dokumentace (přůvodní zprávu). O této skutečnosti byli následně účastníci řízení informováni ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, s obsahem aktualizované přílohy se mohli seznámit v rámci nahlížení do spisu. K problematice dohod s vlastníky a uživateli dotčených pozemků na zahájení prací lze konstatovat následující: Z logiky věci plyne, že jde o podmínku, jejíž plnění se váže na nabytí právní moci stavebního povolení a od něj se odvíjejícího termínu zahájení stavby. Přičemž takové dohody jsou věci pouze přímo dotčených smluvních stran, tedy stavebníka a vlastníků pozemků. Při zpracování PD nemohlo být zřejmé, že povolovací proces bude tak časově náročný, přičemž důvod délky povolovacího procesu je namítajícím znám. Obstrukční charakter námitky je tak více než zjevný.“

21.1) Odvolatel se zamítnutím námitky nesouhlasí. Byť je termín předpokládaného zahájení stavby orientačním odhadem stavebníka, neměl tento údaj indikovat porušení podmínek rozhodnutí o výjimce. Podmínka č. 2 rozhodnutí o výjimce ze dne 28.11.2016, č.j. KUZL 46784/2016 stavebníkovi ukládá, že stavební práce má zahájit od poloviny září do konce března. Pokud tedy stavebník stavební práce nemůže zahajovat v určitém období roku, měla by projektová dokumentace toto časové omezení zohledňovat. Jelikož stavebník předpokládané zahájení stavby uvedl s přesností kalendářního roku, tak tím indikuje, že předmětnou podmínku nerespektuje.

21.2) Rozhodnutí o výjimce je závazné pro všechny správní orgány, včetně ministerstva. Ministerstvo pochybilo, když povolilo stavbu, která nerespektuje pravomocné rozhodnutí o výjimce a je tak v rozporu s veřejným zájmem na jejich ochraně.

21.3) Není pravdou, že ministerstvo informovalo účastníky o aktualizaci projektové dokumentace ze dne 15.10.2020. O této aktualizaci projektové dokumentace odvolatel nebyl ministerstvem vyrozuměn a ministerstvo mu ani nestanovilo řádnou lhůtu k podání námitek ve smyslu § 112 odst. 2 stavebního zákona, která nesmí být kratší než 10 dní. Tato námitka je podrobně rozvedena ve 2. bodu tohoto podání, proto na něj odvolatel pouze odkazuje.

22) Odvolatel v 8. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 rozporoval obsah Přůvodní zprávy na str. 6, kde se uvádí: „*Za úplné dokončení stavby 4901 bude možno považovat zprovoznění následujícího úseku 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. část, s mimoúrovňovou křižovatkou Fryšták – poté bude možno zrušit provizorní připojení na stávající silnici II/490.*“ Odvolatel namítal, že stavba 4902.1 je nepřipravená, jelikož nemá ani územní rozhodnutí a nelze předjímat, že bude umístěna. Dále je třeba vzít v úvahu, že ani provizorní napojení na stávající silnici II/490 u Fryštáku nebylo umístěno. Z toho vyplývá, že pokud by se stavba v rozsahu projednávané žádosti rozestavěla, tak nemusí být nikdy dokončena a to ani v provizorní verzi. Samozřejmě, že provizorium bez záruky dokončení, či aspoň umístění stavby 4902.1 je nepřijatelné. Varianta rozestavění dálnice bez možnosti realizovat provizorní napojení je pak ještě horší.

Ministerstvo tuto námitku na str. 204 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že stavební řízení je vedeno o žádosti. Jak již bylo uvedeno výše, podoba žádosti je věcí stavebníka, přičemž stavebník rozsah objektové skladby odůvodnil s tím, že z hlediska ekonomie výstavby je pro něj stávající rozsah přínosný, neboť pro nosné stavební objekty dálnice bude možné stavbu zahájit. Logickým smyslem je tak zjevně snaha stavebníka o urychlení realizace dálniční stavby, která dle něj představuje celospolečenský přínos. Sám stavebník také v průběhu řízení transparentně konstatoval a deklaroval, že stavba D49, 4901 bude plně provozuschopná až po dokončení dalších stavebních objektů, pro které bude nejprve nutné získat potřebná povolení (tj. vč.

příp. změny územního rozhodnutí a stavebního povolení). Správní orgán uznal argumenty stavebníka jako důvodné, přičemž, jak již bylo uvedeno, žádost stavebníka lze považovat za zákonnou a dle právního názoru správního orgánu jí vyhovět lze.“

22.1) Ministerstvo tím vlastně říká, že stavba nemusí být průjezdná a funkční, podstatné je, aby se stavělo. Odvolatel s tímto přístupem nesouhlasí, protože obcházení zákonných požadavků jej poškozuje. Ani potřeba urychlení realizace stavby která údajně představuje celospolečenský přínos nezbavuje ministerstvo povinnosti ověřit účinky budoucího užívání stavby a akceptovat zjištěnou skutečnost. Ministerstvo popřelo účel § 111 odst. 2 stavebního zákona, jelikož neověřilo účinky budoucího užívání stavby, či odmítlo zohlednit skutečnost, že stavba funkční nebude. Proto nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejných zájmů.

23) Odvolatel v 9. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 rozporoval mylný obsah Technické zprávy Celkového vodohospodářského řešení, na neoznačené straně 3, v kapitole nazvané „Ochrana vodních nádrží a vodních zdrojů, výstavby sedimentačních nádrží a biologických rybníků, vyhledávání vodních zdrojů pro silniční a dálniční vybavení“ kde uvádí že: „Vzhledem k průchodu navrhované trasy rychlostní silnice po okraji pásma hygienické ochrany vodního zdroje 2° - Jímacího území Holešov a v blízkosti PHO VN Fryšták, jsou na všech místech, kde je odváděna voda z vozovky a svahů silničního tělesa do přirozených recipientů, navrženy podzemní odlučovače ropných látek. Tak nemůže dojít ke znečištění okolního území a křížovaných vodotečí ropnými látkami, které se na vozovce rychlostní silnice mohou objevit spíše vlivem havárie, než pouhým provozem. Po podrobném projednání se zástupci VaK Kroměříž je navrhováno řešení s odvedením vod z vozovky rychlostní silnice R49 mimo PHO JÚ Holešov až do řeky Mojeny nebo Rusavy. To se týká vlastního kontaktu stavby s PHO JÚ. I v ostatních úsecích je na základě projednání s RŽP OkÚ Kroměříž a ŘSD ČR ZB uvažováno s návrhem odlučovačů ropných látek.“ a to z následujících důvodů:

„9.1) *Není pravdou, že na všech místech v pásmech ochrany vodních zdrojů je uvažováno s odlučovači ropných látek. Stavebník totiž některé odlučovače zcela nezpracoval do projektové dokumentace (C 313, C 318, C 325 a C 326), případně požádal o jejich vyloučení ze stavebního řízení (C 313, C 325, C 326 a C 328).*

- *Například odlučovač ropných látek C 318 je podle pravomocného územního rozhodnutí umístěn v km 8,200, tedy v ochranném pásmu vodního zdroje Holešov, podle projektové dokumentace do něj má být zaústěna stoka K5, která odvádí dešťové vody z povrchu dálnice v km 8,227 až 10,930. Je tedy zřejmé, že dálnice bez tohoto ORL nemůže správně fungovat, ale není jasné, proč tento stavební objekt není součástí projednávané žádosti.*

- *Stavební objekty C 325, C 326 a C 328 mají chránit recipienty vlévající se do vodní nádrže Fryšták a tedy i tuto vodní nádrž, ale nejsou součástí projednávané žádosti.*

- *Přivaděč Holešov prochází pásmem ochrany vodního zdroje Holešov, ale není vybaven odlučovačem ropných látek. Mobilní norná stěna není adekvátní náhradou odlučovače ropných látek.*

9.2) *Není pravdou, že je voda ze svahů silničního tělesa odváděna do odlučovačů ropných látek. Tato voda totiž vůbec není odváděna do odlučovačů a to ani v pásmech ochrany vodních zdrojů.*

9.3) *Není pravdou, že součástí stavby je výstavba sedimentačních nádrží a biologických rybníků, jak naznačuje zavádějící nadpis jmenované kapitoly.“*

Ministerstvo tuto námitku na str. 205 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatoval, že jmenované stavební objekty sice nejsou součástí objektové skladby tohoto řízení (resp. rozhodnutí ve věci samé), nicméně součástí stavby D49 jako takové pochopitelně zůstávají. Jejich povolení tedy bude předmětem samostatného řízení, vedeného příslušným správním

úřadem. Z uvedeného důvodu je tak i postup ve smyslu ust. § 140 správního řádu v tomto řízení zákonem (jednak) předpokládáný a aprobovaný způsob řešení procesní situace, ale především pak má odraz právě ve skutkových okolnostech daného řízení. Fázování povolovacích procesů je rizikem stavebníka, správnímu orgánu náleží rozhodovat pouze o podané žádosti. Z postupu stavebníka taktéž nelze ani v nejmenším dovodit, že by svévolně (rozuměj bezdůvodně) neusiloval o realizaci stavby jako funkčního celku; ze spisu se jednoznačně podává opak, tj. soustředěnost (byť fázovitá) postupů za účelem realizace stavby jako celku (kompletního záměru). V této souvislosti je nutno rovněž připomenout a zdůraznit, že Ministerstvo dopravy obecně není příslušným správním úřadem pro povolování vodních děl, a proto nelze předpokládat, že by v takovém případě vedlo řízení např. pro stavební objekty retenčních nádrží, což jsou právě stavební objekty C 317 a C 328. Stavebník současně opakovaně konstatoval a deklaroval, že v přípravě podkladů pro podání žádosti pro ostatní stavební objekty (v předestřené smyslu námitky) intenzivně pokračuje. Správní orgán má za to, že stavebník problematiku fázování v průběhu řízení přesvědčivě odůvodnil (podrobněji viz odůvodnění námitek č. 1 a 2 výše) a námitku spolku nezbyvá než považovat jako obstrukční a účelovou. Stavebník dále doložil souhlasná vyjádření dotčených orgánů na úseku ochrany životního prostředí, prokazující způsobilost navrhovaného řešení mimo jiné i z hlediska hygienické ochrany vodních zdrojů. Z těchto podkladů však nevyplývá stavebníkovi povinnost odvádět do odlučovačů vody ze „svahů silničního tělesa“. Veškerá voda z dálničních vozovek pak dle projektové dokumentace do odlučovačů odváděna je.“

23.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Stavební řízení je posledním navazujícím řízením a z toho vyplývá, že odvolatel nemá možnost námitku nečištění srážkových vod z povolované stavby vznášet jinde. Proto se nemůže spokojit s tvrzením ministerstva, že vytýkané chybějící objekty zůstávají součástí objektové skladby, či že stavebník o cosi usiluje.

23.2) Stavebník usilující o realizaci funkční stavby by vyčkal pravomocné změny územního rozhodnutí, aby předmětem stavebního řízení mohly být chybějící stavební objekty (odlučovače ropných látek), které mají zajišťovat čištění srážkových vod z povolované dálnice. Jelikož stavebník takto nepostupoval, je odvolatel nucen počítat s tou nejhorší variantou, ke které se schyluje. Tedy, že dálnice bude provozována bez potřebných odlučovačů ropných látek. Úsilí stavebníka o realizaci nefunkční stavby dokládá i fakt, že v letech 2007 až 2017 neúspěšně žádal o povolení čtyř dílčích úseků, které nebyly samostatně provozovatelné.

23.3) Ministerstvo uvádí, že nepovoluje retenční nádrže, jako jsou C 317 a C 328. Odvolatel namítá, že tyto objekty nejsou retenční nádrže, ale odlučovače ropných látek a ty ministerstvo povoluje, jak ostatně dokládá napadené rozhodnutí, jímž bylo povoleno dvanáct odlučovačů ropných látek. I kdyby však C 317 a C 328 byly retenčními nádržemi, nelze s výrokem souhlasit, neboť ministerstvo povoluje retenční nádrže. Lze to doložit stavebním povolením dálnice „D55 5501 Olomouc – Kokory“, ze dne 15.01.2021, č.j. 824/2020-910-IPK/18, jímž ministerstvo povolilo sedm retenčních nádrží a dále stavebním povolením dálnice „D4 Čimelice – Mirovice“, ze dne 18.12.2020, č.j. 777/2020-910-IPK/21, jímž ministerstvo povolilo pět sedimentačních a retenčních nádrží.

23.4) Tvrzení ministerstva, že „Veškerá voda z dálničních vozovek pak dle projektové dokumentace do odlučovačů odváděna je.“ je zavádějící, neboť nemají-li stavební objekty odlučovačů ropných látek C 313, 325, 326 a 328 pravomocné územní rozhodnutí, tak s nimi počítat nelze. Dále se povoluje také přivaděč Holešov C 117, jenž se nachází v pásmu ochrany vodního zdroje pitné vody. Srážková voda z tohoto přivaděče však není odvedena přes odlučovač ropných látek. Zde stavebník odlučovač ropných látek nezpracoval do projektové dokumentace, i když v Technické zprávě na str. 6 zmatečně tvrdí, že zde odlučovač bude.

23.5) Ministerstvo k bodu 9.2 uvedlo, že z vyjádření dotčených orgánů nevyplývá, že by stavebník měl povinnost odvádět do odlučovačů vody ze svahů silničního tělesa. Odvolatel k tomu uvádí, že napadené rozhodnutí se mýlí s výše uvedenou částí námitky, neboť odvolatel netvrdil, že stavebníkovi tato povinnost vzniká, nýbrž rozporoval nepravdivé tvrzení stavebníka v projektové dokumentaci, že

voda ze svahů silničního tělesa je odváděna do odlučovačů ropných látek.

23.6) Ministerstvo se přezkoumatelně nevypořádalo s námitku odvolatele ve vztahu ke stavebním objektům C 313, C 318, C 325 a C 326. Ministerstvo se nijak přezkoumatelně nevypořádalo s námitkou odvolatele, že Přivaděč Holešov prochází pásmem ochrany vodního zdroje Holešov, ale není vybaven odlučovačem ropných látek a že mobilní norná stěna není adekvátní náhradou odlučovače ropných látek. Ministerstvo nijak nereagovalo na bod 9.3, vytýkající nepravdivé tvrzení projektové dokumentace, že součástí stavby je výstavba sedimentačních nádrží a biologických rybníčků.

23.7) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu a nezajistilo aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu, napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť je v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.

24) Odvolatel v 10. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že Projektová dokumentace v části B obsahuje Celkové vodohospodářské řešení a jeho Technickou zprávu, kde se na neoznačené straně 7 v kapitole „Ovlivnění odtoku povrchových vod“ uvádí že: „Výstavbou rychlostní silnice R49 dojde ke zrychlení odtoku vody především ze zpevněných částí komunikací. V místech, kde rychlý odtok vody může nepříznivě ovlivnit okolní zastavěné území je ve vytipovaných místech navrženo zpomalení odtoku v retenčních nádržích s řízeným odtokem vody (viz objekty SO 318 a SO 327).“ Tyto retenční nádrže však nebyly umístěny a nejsou ani předmětem tohoto řízení, ač by jím být měly. Stavbu bez těchto objektů nelze povolit. SO 318 sice umístěn byl, ale podle pravomocného územního rozhodnutí str. 4 se jedná o ORL a nikoliv o retenční nádrž.

Ministerstvo tuto námitku na str. 205–206 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán disponuje souhlasem obecního stavebního úřadu ve smyslu ust. § 15 stavebního zákona, jehož smyslem je potvrzení souladu stavby s územním rozhodnutím. Spolkem citované objekty pouze nejsou zahrnuty v objektové skladbě tohoto stavebního řízení. V souladu s odůvodněním námítky č. 9 (viz výše), správní úřad konstatuje, že povolení těchto objektů bude předmětem samostatného řízení, vedeného příslušným správním úřadem (kterým není Ministerstvo dopravy). Stavebník dále opakovaně konstatoval a deklaroval, že v přípravě podkladů pro podání žádosti pro ostatní stavební objekty intenzivně pokračuje. Správní orgán má za to, že stavebník problematiku postupně výstavby v průběhu řízení přesvědčivě odůvodnil (podrobněji k tomu viz odůvodnění námitek č. 1 a 2 výše). Stavebník dále doložil souhlasná vyjádření dotčených orgánů na úseku ochrany vod i životního prostředí, prokazující způsobilost navrhovaného řešení mimo jiné i z hlediska možného negativního ovlivnění okolního zastavěného území z důvodu rychlého odtoku vod.“

24.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Stavební řízení je posledním navazujícím řízením a z toho vyplývá, že odvolatel nemá možnost námitku nezajištěné retence srážkových vod u povolované stavby vznášet jinde. Proto se nemůže spokojit s předpokladem ministerstva, že vytýkané chybějící retenční nádrže budou včas umístěny a povoleny.

24.2) K argumentaci ministerstva, že „*disponuje souhlasem obecního stavebního úřadu ve smyslu ust. § 15 stavebního zákona, jehož smyslem je potvrzení souladu stavby s územním rozhodnutím.*“

Odvolatel namítá, že ministerstvo neuvedlo žádné bližší údaje o tomto souhlasu, zejména den jeho vydání a číslo jednací. Odvolatel pochybuje, že by podkladem napadeného rozhodnutí byl takový souhlas, když C 318 a C 327 nebyly předmětným proběhlého řízení. Napadené rozhodnutí se opírá o souhlas stavebního úřadu ze dne 14.10.2020, č.j. HOL-29254/2020/SÚ/RS, který objekty retenčních nádrží C 318 a C 327 nezmiňuje ve výroku, ani v odůvodnění. Pokud si ministerstvo tento souhlas vykládá tak, že dálnici lze stavět bez pravomocně umístěných retenčních nádrží, tak jde o výklad nesprávný. Ostatně je povinností ministerstva ověřit účinky budoucího užívání stavby dle § 111 odst. 2

stavebního zákona, což je postup, který souhlasem stavebního úřadu nelze nahradit.

24.3) K části vypořádání, kde ministerstvo argumentuje deklaracemi stavebníka, odvolatel namítá, že tvrzení stavebníka nemůže nahradit pravomocné územní rozhodnutí, ani postup dle § 111 odst. 2 stavebního zákona.

24.4) K části vypořádání, kde ministerstvo argumentuje doložením souhlasných vyjádření dotčených orgánů na úseku ochrany vod a životního prostředí, odvolatel namítá, že tato argumentace se míjí s podstatu námítky, neboť odvolatel absenci těchto podkladů v řešené námítce nevytýkal.

24.5) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu a napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť je v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.

25) Odvolatel v 11. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že Projektová dokumentace v části B obsahuje Celkové vodohospodářské řešení jehož jednotlivé součásti: Technickou zprávu, Havarijní plán, Povodňový plán a Přehlednou situaci označil otiskem razítka a podepsal Ing. Miroslav Meluzín, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby. Tato osoba však není oprávněna navrhovat vodohospodářské stavby.

Ministerstvo tuto námítku na str. 206 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námítka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Správní orgán konstatuje, že odpovědnost za podobu projektové dokumentace nese primárně její projektant, tedy osoba s příslušnou autorizací ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb. Dle ust. § 12 odst. 2 citovaného zákona může autorizovaná osoba vykonávat činnosti, pro které ji byla udělena autorizace, ve spolupráci s dalšími autorizovanými osobami nebo ve spolupráci s jinými fyzickými osobami pracujícími pod jejím vedením. Z výše uvedeného speciální stavební úřad dovozuje, že projektová dokumentace není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Stavebník nadto v rámci svého podání ze dne 15.10.2020 aktualizoval část „B5“ projektové dokumentace (celkové vodohospodářské řešení). O této skutečnosti byli následně účastníci řízení informováni ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, s obsahem aktualizované přílohy se mohli seznámit v rámci nahlížení do spisu.“

25.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze své právní sféry. Námítka se dotýká řešení ochrany vod, která je podřaditelná pod ochranu životního prostředí a veřejného zdraví, jenž jsou předmětem činnosti odvolatele. Předpokladem k ochraně zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace zpracovaná oprávněnou osobou v souladu s § 13 odst. 3 zák. č. 360/1992 Sb. („Autorizovaná osoba opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka ...“) a také v souladu se společnými zásadami přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. („Projektová dokumentace musí ... být úplná, přehledná a zpracována oprávněnou osobou“), dále také podle § 158 odst. 1 stavebního zákona („Vybrané činnosti, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu.“) a dále podle § 152 odst. 2 stavebního zákona („Stavebník je povinen pro účely projednání záměru podle tohoto zákona opatřit předepsanou dokumentaci. Vyžaduje-li zákon zpracování projektové dokumentace osobou k tomu oprávněnou, je

stavebník povinen zajistit zpracování projektové dokumentace takovou osobou, pokud nemá potřebné oprávnění sám.“). Na tyto povinnosti projektanta a stavebníka pak navazuje povinnost ministerstva chránit veřejný zájem a rovnost účastníků dohlížením na to, aby si účastníci plnili své procesní povinnosti. Odvolatel má legitimní zájem na tom, aby životní prostředí a veřejné zdraví nebyly dotčeny projektovou dokumentací osoby, která k jejímu zpracování není autorizována. Oprávněnost námitky nepřímo dokládá už samotný fakt, že stavebník dle tvrzení ministerstva část B5 projektové dokumentace aktualizoval.

25.2) Ministerstvo argumentuje možností spolupráce autorizovaných osob podle § 12 odst. 2 zákona č. 360/1992 Sb. K tomu odvolatel uvádí, že proti spolupráci autorizovaných osob nic nenamítal. Jádrem jeho námitky bylo porušení kogentního ustanovení § 158 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého vybrané činnosti ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu. Tedy, že Ing. Miroslav Meluzín, není oprávněn navrhovat vodohospodářské stavby.

25.3) Tvrzení ministerstva, že informovalo účastníky o aktualizaci části B5 projektové dokumentace, je nepravdivé. Ministerstvo dne 21.10.2020 pouze vyvěsilo veřejnou vyhlášku, kde uvedlo, že stavebník ke dni 21.10.2020 doplnil podklady (bez jakékoliv konkretizace těchto podkladů) a účastníci se k věci mohou vyjádřit ve lhůtě 5 dní. O aktualizaci projektové dokumentace, či dokonce o možnosti podat námitky k této aktualizované projektové dokumentaci se ministerstvo ve veřejné vyhlášce ze dne 21.10.2020 nijak nezmiňovalo. Už samotná lhůta 5 dní naznačuje, že doplněné podklady se netýkají projektové dokumentace, neboť zákonná lhůta pro uplatnění námitek k projektové dokumentaci je minimálně 10 dní. Tato námitka je podrobně rozvedena ve 2. bodu tohoto podání, proto na něj odvolatel pouze odkazuje.

25.4) Odvolateli proto nezbyvá, než konstatovat, že ministerstvo nesprávně posoudilo vznesenou námitku, nevyrozumělo odvolatele o aktualizaci projektové dokumentace, nestanovilo účastníkům lhůtu k podání námitek a tím zkrátilo právo odvolatele podávat námitky k upravené projektové dokumentaci.

26) Odvolatel v 12. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že Technická zpráva stavebního objektu C 301.2 u stoky K1 v km 4,500 – 5,000 uvádí, že má být zaústěna do ORL C 315. Naproti tomu Technická zpráva stavebního objektu ORL C 315 uvádí, že do něj má být zaústěna stoka E. Projektová dokumentace je rozporná.

Ministerstvo tuto námitku na str. 206–207 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Stavebník nadto k dané problematice konstatoval, že do předmětného ORL budou zaústěny obě citované stoky.“

26.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze své právní sféry. Námitka se dotýká ochrany vod, která je podřaditelná pod ochranu životního prostředí a veřejného zdraví, jenž jsou předmětem činnosti odvolatele. Námitka se dále týká vnitřního rozporu v projektové dokumentaci, která je proto nepřehledná. Předpokladem k ochraně zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace zpracovaná oprávněnou osobou v souladu s § 13 odst. 3 zák. č. 360/1992 Sb. („Autorizovaná osoba

opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka ...“) a také v souladu se společnými zásadami přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. (*„Projektová dokumentace musí ... být úplná, přehledná a zpracována oprávněnou osobou“*), dále také podle § 158 odst. 1 stavebního zákona (*„Vybrané činnosti, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu.“*) a dále podle § 152 odst. 2 stavebního zákona (*„Stavebník je povinen pro účely projednání záměru podle tohoto zákona opatřit předepsanou dokumentaci. Vyžaduje-li zákon zpracování projektové dokumentace osobou k tomu oprávněnou, je stavebník povinen zajistit zpracování projektové dokumentace takovou osobou, pokud nemá potřebné oprávnění sám.“*). Na tyto povinnosti projektanta a stavebníka pak navazuje povinnost ministerstva chránit veřejný zájem a rovnost účastníků dohlížením na to, aby si účastníci plnili své procesní povinnosti. Odvolatel má legitimní zájem na tom, aby životní prostředí a veřejné zdraví nebyly dotčeny projektovou dokumentací která je vnitřně rozporná a nepřehledná.

26.2) Z napadeného rozhodnutí není zřejmé o jaký podklad se ministerstvo opírá, když interpretuje údajné sdělení stavebníka, že do předmětného ORL budou zaústěny obě citované stoky. V odůvodnění absentuje úvaha, z které by bylo patrné, proč se ministerstvo s tímto prostým tvrzením stavebníka spokojilo a z jakého důvodu nepožadovalo doplnění projektové dokumentace. Proto odvolatel namítá, že nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a napadené rozhodnutí je též nepřezkoumatelné.

27) Odvolatel v 13. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že u všech tří dílčích stavebních objektů kanalizací C 301.1, C 301.2 a C 301.3 se v jejich Technických zprávách odkazuje na Hydrotechnické výpočty, coby přílohu. Hydrotechnické výpočty zde však absentují a projektová dokumentace je proto nekompletní.

Ministerstvo tuto námitku na str. 207 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Správní orgán konstatuje, že odpovědnost za podobu projektové dokumentace nese primárně její projektant, tedy osoba s příslušnou autorizací ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb. Dle ust. § 12 odst. 2 citovaného zákona může autorizovaná osoba vykonávat činnosti, pro které ji byla udělena autorizace, ve spolupráci s dalšími autorizovanými osobami nebo ve spolupráci s jinými fyzickými osobami pracujícími pod jejím vedením. Z výše uvedeného speciální stavební úřad dovozuje, že projektová dokumentace není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Stavebník nadto v rámci svého podání ze dne 15.10.2020 Hydrotechnické výpočty doplnil. O této skutečnosti byli následně účastníci řízení informováni ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, s obsahem aktualizované přílohy se mohli seznámit v rámci nahlížení do spisu.“

27.1) Odvolatel s uvedeným vypořádáním nesouhlasí. Předpokladem k ochraně zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace. Hydrotechnické výpočty jsou povinnou součástí Technické zprávy vodohospodářských objektů a jejich smyslem je prokázat, že stavba je správně dimenzovaná, účelná a šetrná k životnímu prostředí. Projektová dokumentace bez hydrotechnických výpočtů je proto neúplná a nepřezkoumatelná. Ministerstvo má ze zákona povinnost ověřit, zda je dokumentace úplná a pokud zjistí, že není, má si vyžádat její doplnění, případně může stavbu

nepovolit. Ministerstvo bohužel nic z toho neučinilo.

27.2) Tvrzení ministerstva, že informovalo účastníky o doplnění hydrotechnických výpočtů projektové dokumentace, je nepravdivé. Ministerstvo dne 21.10.2020 pouze vyvěsilo veřejnou vyhlášku, kde uvedlo, že stavebník ke dni 21.10.2020 doplnil podklady (bez jakékoliv konkretizace těchto podkladů) a účastníci se k věci mohou vyjádřit ve lhůtě 5 dní. O doplnění projektové dokumentace, či dokonce o možnosti podat námitky k této doplněné projektové dokumentaci se ministerstvo ve veřejné vyhlášce ze dne 21.10.2020 nijak nezmínilo. Už samotná lhůta 5 dní naznačuje, že doplněné podklady se netýkají projektové dokumentace, neboť zákonná lhůta pro uplatnění námitek k projektové dokumentaci je minimálně 10 dní. Tato námitka je podrobně rozvedena ve 2. bodu tohoto podání, proto na něj odvolatel pouze odkazuje.

27.3) Odvolateli proto nezbyvá, než konstatovat, že ministerstvo nesprávně posoudilo vznesenou námitku, nevyrozumělo odvolatele o doplnění hydrotechnických výpočtů projektové dokumentace, nestanovilo účastníkům lhůtu k podání námitek a tím zkrátilo právo odvolatele podávat námitky k upravené projektové dokumentaci.

28) Odvolatel v 14. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že projektová dokumentace by měla být zpracována podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Tato příloha obsahuje Společné zásady, kde se v bodu 4 uvádí jak by měla být stavba členěna. Z těchto společných zásad vyplývá, že propustky mají být samostatnými stavebními objekty řady 100. Propustky však nejsou vedeny jako samostatné stavební objekty a nejsou proto ani náležitě zpracovány, chybí např. Technická zpráva, atd. Projektová dokumentace není přehledná a souladná s výše uvedenou vyhláškou. Propustky jsou důležité, neboť chrání okolí stavby před zaplavením a umožňují též migraci živočichů.

Ministerstvo tuto námitku na str. 207–208 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. V úvodu spolkem citované přílohy je jasně uvedeno, že „Závazné je členění projektové dokumentace a označení jejích částí. Obsah jednotlivých částí a dokumentů se použije přiměřeně s ohledem na kategorii a třídu pozemní komunikace, druh a dopravní význam stavby (objektu), její umístění, stavebně technické provedení, účel využití, vliv na životní prostředí a dobu životnosti stavby.“ Správní orgán současně připomíná, že odpovědnost za podobu projektové dokumentace nese primárně její projektant, tedy osoba s příslušnou autorizací ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb. Na základě výše uvedeného správní orgán dovozuje, že absence spolkem požadovaného členění není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Spolkem požadované údaje o propustcích jsou navíc obsaženy jako podkapitola v projektové dokumentaci objektu hlavní trasy, a jsou tedy součástí správního spisu. Zjednodušeně řečeno projektová dokumentace ke stavebnímu povolení obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má.“

28.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Ministerstvo uvádí, že námitka vybočuje z právní sféry odvolatele, nijak se však nevypořádalo s tím, jak odvolatel zásah do své právní sféry odůvodnil. Zajištění migrace živočichů i ochrana před povodněmi jistě náleží do právní sféry odvolatele, neboť se zabývá ochranou životního prostředí a veřejného zdraví. Předpokladem k ochraně zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace zpracovaná podle vyhlášky. Ministerstvo má ze zákona

povinnost ověřit, zda je dokumentace úplná a přehledná a pokud zjistí že není, má si vyžádat její doplnění, případně může stavbu nepovolit. Ministerstvo bohužel nic z toho neučinilo.

28.2) Z díkce přílohy vyhlášky, která ukládá povinnost přiměřenosti obsahu přece nevyplývá, že by propustky mohly být označeny a zpracovány podle uvážení projektanta. Naopak, členění stavby je podrobně popsáno ve Společných zásadách, kde je stanoveno, že propustky jsou samostatnými stavebními objekty řady 100. Z toho pak vyplývá, že mají být označeny identifikačním číslem a názvem stavebního objektu a že se pro ně zpracovává samostatná dokumentace ve stavební části C projektové dokumentace, jejíž součástí má být také Technická zpráva, mj. se zdůvodněním navrženého řešení, dále také s výkresy podélného profilu a s příčnými řezy. Již ze seznamu povolovaných objektů by proto mělo být zřejmé, kolik má stavba propustků a jaké jsou jejich názvy. Ministerstvo ve vypořádání uvádí, že údaje o propustcích jsou uvedeny v podkapitole dokumentace objektu hlavní trasy. Toto nasměrování je vágní, neboť neříká v jaké podkapitole kterého objektu by je účastníci měli hledat a dále není logické, proč by se mělo zpracování propustků nacházet jen v podkapitolách objektů hlavní trasy, když s hlavní trasou nemusí mít nic společného, propustky se mohou nacházet nejen na hlavní trase, ale i na větvích MÚK, či na přívaděči Holešov. Hlavní trasa je navíc rozdělena do tří samostatných objektů a tím se pátrání po propustcích značně komplikuje. Bohužel v Technických zprávách objektů hlavní trasy C 101.1, 101.2, 101.3 není žádná kapitola, která by se věnovala propustkům. Není povinností odvolatele hledat nelogicky roztroušené údaje o propustcích jinde než mají být, nebo si je telepaticky domýšlet.

28.3) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo aby předložil kompletní a přehlednou projektovou dokumentaci v souladu s vyhláškou. Odvolatel byl zkrácen na svém právu seznámit se s řádnou projektovou dokumentací a podat námítky k jejímu obsahu, neboť propustky nejsou uvedeny ve výčtu stavebních objektů a nejsou zpracovány jako stavební objekty. V důsledku neúplné projektové dokumentace není zcela zřejmé, kolik a jakých propustků bylo napadeným rozhodnutím povoleno. Nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností. Napadené rozhodnutí je též nepřezkoumatelné, neboť ministerstvo nereagovalo na tvrzení odvolatele, jímž odůvodnil zásah do své právní sféry.

29) Odvolatel v 15. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že projektová dokumentace je nekompletní, jelikož v ní chybí provizorní zemědělské přejezdy uvedené jako součást stavby na str. 11 Průvodní zprávy.

Ministerstvo tuto námitku na str. 208 zamítlo následovně:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Správní orgán dále konstatuje, že předmětný SO není předmětem tohoto řízení a proto absence dokumentace ve správním spisu nemá vliv na zákonnost rozhodnutí.“

29.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší. Předpokladem k ochraně zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace, včetně zjištění rozsahu stavby a předmětu řízení. Ochrana životního prostředí je založena na principu předběžné opatrnosti, to znamená, že v případě pochybností je třeba žádat jednoznačné standardní informace, které jsou předepsané právními předpisy. Odvolatel samozřejmě nemůže tušit, kde mají být provizorní zemědělské přejezdy realizovány, když je stavebník v projektové dokumentaci řádně nezpracoval a

když nedoložil grafickou část územního rozhodnutí. Nejsnadněji se staví na pozemcích s nejnižší tržní hodnotou, právě taková „zbytečná“ místa však bývají pro ochranu přírody (a biodiverzitu) nejvzácnější. Ministerstvo má ze zákona povinnost ověřit, zda je dokumentace úplná a přehledná a pokud zjistí že není, má si vyžádat její doplnění, případně může stavbu nepovolit. Ministerstvo bohužel takto nepostupovalo.

29.2) Tvrzení ministerstva, že provizorní zemědělské přejezdy nejsou předmětem tohoto řízení je v rozporu s textem Průvodní zprávy, tj. projektové dokumentace, dle které má být stavba realizována. Provizorní zemědělské přejezdy mohou být na základě napadeného rozhodnutí realizovány, jelikož stavebník v Průvodní zprávě uvedl, že jsou obsaženy v projektové dokumentaci. Provizorní zemědělské přejezdy také mohou být nelogicky zmíněny v jiných částech projektové dokumentace, což by posílilo přesvědčení stavebníka o jejich řádném povolení. Podobně ledabylým a nelogickým způsobem jsou v projektové dokumentaci řešeny propustky, ke kterým ministerstvo zaujalo opačný postoj, když v napadeném rozhodnutí na str. 207–208 hájilo názor, že jsou legitimní součástí povolené stavby. Ministerstvo nevysvětlilo, jakými úvahami se dobralo k závěru, že „*předmětný SO není předmětem tohoto řízení*“. Proč propustky byly předmětem stavebního povolení, ale provizorní zemědělské přejezdy nikoliv.

29.3) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo aby předložil kompletní a přehlednou projektovou dokumentaci s přezkoumatelným řešením provizorních zemědělských přejezdů. V důsledku neúplné a nelogické projektové dokumentace není zcela zřejmé, kolik a jakých zemědělských přejezdů bylo napadeným rozhodnutím povoleno a každý si může stavební povolení vykládat po svém. Nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností. Napadené rozhodnutí je také nepřezkoumatelné, neboť ministerstvo nevysvětlilo, jakými úvahami se dobralo k závěru, že „*předmětný SO není předmětem tohoto řízení*“.

30) Odvolatel v 30. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že projektová dokumentace by měla být zpracována podle vyhlášky č. 146/2008 Sb., která předepisuje její strukturu a obsah. V Průvodní zprávě však není dostatečně zpracována kapitola č. 8. „Souhrnný technický popis stavby“, kde má být provedeno členění textu na podkapitoly 8.1 a 8.2, které však chybí. V podkapitole 8.2 má být uveden technický popis jednotlivých objektů a jejich součástí, přičemž vyhláška přesně stanovuje, pro jednotlivé typy stavebních objektů náležitosti, které zde mají být uvedeny. Předepsaný obsah kapitoly však 8.2 chybí.

Ministerstvo tuto námitku na str. 215–216 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. V úvodu spolkem citované přílohy je jasně uvedeno, že Závazné je členění projektové dokumentace a označení jejích částí. Obsah jednotlivých částí a dokumentů se použije přiměřeně s ohledem na kategorii a třídu pozemní komunikace, druh a dopravní význam stavby (objektu), její umístění, stavebně technické provedení, účel využití, vliv na životní prostředí a dobu životnosti stavby. Správní orgán současně připomíná, že odpovědnost za podobu projektové dokumentace nese primárně její projektant, tedy osoba s příslušnou autorizací ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb. Pojmenování podkapitol je věcí projektanta. Na základě výše uvedeného správní orgán dovozuje, že absence spolkem požadovaného členění není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Nadto je popis jednotlivých

stavebních objektů zcela zjevně součástí technických zpráv, které jsou v souladu s citovanou vyhláškou pro tyto jednotlivé stavební objekty zpracovány. Speciální stavební úřad má za to, že v průvodní zprávě je na tyto upřesňující podklady srozumitelným způsobem odkázáno. Zjednodušeně řečeno projektová dokumentace ke stavebnímu povolení obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má. Projektová dokumentace stavby v podobě podání ke dni 21.10.2020 tedy odpovídá aktuálnímu znění vyhlášky č. 146/2008 Sb. O této skutečnosti byli následně účastníci řízení informováni ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Správní orgán tak zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu ve smyslu ust. § 50 odst. 3 správního řádu, a dále konstatuje, že spis obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má, o čemž se mohl spolek přesvědčit v rámci nahlížení do spisu.“

30.1) Odvolatel nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitka vybočuje ze sféry jeho oprávněných zájmů. Již z faktu, že projektová dokumentace je povinným podkladem stavebního řízení a má obsahovat předepsané náležitosti uvedené v příloze vyhlášky vyplývá, že ministerstvo mělo učinit opatření, aby kompletní projektová dokumentace byla zajištěna. Povinnost zajistit úplnou projektovou dokumentaci vyplývá z § 3 správního řádu a § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Ministerstvo má dále umožnit odvolateli, seznámit se s projektovou dokumentací a podat námítky k jejímu obsahu. Chybějící část projektové dokumentace zasáhla do práv odvolatele již tím, že se k ní nemohl informovaně vyjádřit, ačkoliv se rozhoduje o záměru, který má významný vliv na životní prostředí. Odvolateli proto nezbývalo, než na tento stav poukazovat a domáhat se toho, aby chybějící část projektové dokumentace byla doplněna.

30.2) Z dikce přílohy vyhlášky, která ukládá povinnost přiměřenosti obsahu přece nevyplyvá, že by část 8.2 Průvodní zprávy mohla zcela chybět, či že je redundantní. Část 8.2 svou strukturou není identická s technickými zprávami stavebních objektů. V žádné technické zprávě se patrně neuvádí průřezová téma „*Stavebně technické řešení odvodnění, jeho charakteristiky a rozsah.*“ či „ochrana proti vniku volně žijících živočichů na komunikace a umožnění jejich migrace přes komunikace“,“. Přitom tato témata mají být součástí kapitoly 8.2. a právní zájem odvolatele i jím uplatněné námítky se jmenovaných témat týkaly. Není povinností odvolatele zpracování uvedených témat hledat jinde, nebo si je telepaticky dedukovat. Z absence technického popisu jednotlivých objektů v Průvodní zprávě vyplývá, že není zřejmé, k jakým stavebním objektům se Průvodní zpráva vztahuje. Ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo aby předložil kompletní projektovou dokumentaci. Odvolatel byl zkrácen na svém právu seznámit se s řádnou projektovou dokumentací a podat námítky k jejímu obsahu.

30.3) Tvrzení ministerstva, že dne 21.10.2020 informovalo účastníky o projektové dokumentaci, či jejím doplnění, je nepravdivé. Ministerstvo dne 21.10.2020 pouze vyvěsilo veřejnou vyhlášku, kde uvedlo, že stavebník ke dni 21.10.2020 doplnil podklady (bez jakékoliv konkretizace těchto podkladů) a účastníci se k věci mohou vyjádřit ve lhůtě 5 dní. O doplnění projektové dokumentace, či dokonce o možnosti podat námítky k této projektové dokumentaci se ministerstvo ve veřejné vyhlášce ze dne 21.10.2020 nijak nezmiňovalo. Už samotná lhůta 5 dní naznačuje, že doplněné podklady se netýkají projektové dokumentace, neboť zákonná lhůta pro uplatnění námitek k projektové dokumentaci je minimálně 10 dní. Tato námitka je podrobně rozvedena ve 2. bodu tohoto podání, proto na něj odvolatel pouze odkazuje.

30.4) Odvolateli proto nezbývá, než konstatovat, že ministerstvo nesprávně posoudilo vznesenou námitku, nevyrozumělo odvolatele o úpravě projektové dokumentace, nestanovilo účastníkům lhůtu k podání námitek a tím zkrátilo právo odvolatele podávat námítky k naposledy upravené projektové dokumentaci.

31) Odvolatel v 31. bodu svého podání ze dne 20.03.2020 namítal, že Průvodní zprávě v kapitole č. 15 „Další požadavky“ pod písmenem d) by mělo být popsáno, jakým způsobem stavebník splnil

požadavky dotčených orgánů. Autor dokumentace zde k tématu uvádí pouze obecnou větu: „*V rámci stavby jsou splněny všechny podmínky dotčených orgánů*“. Takové zpracování je nedostatečné a nepřezkoumatelné, jelikož není zřejmé, jaké konkrétní podmínky byly stavebníkovi ze strany dotčených orgánů uloženy a jak konkrétně stavebník tyto podmínky plní.

Ministerstvo tuto námitku na str. 216 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán konstatuje, že implikace námitky spolku je zavádějící a účelová. Konkrétní požadavky dotčených orgánů jsou patrné z jejich opatření, která jsou součástí spisu. Požadavky relevantní k předmětu řízení, které jsou pro stavebníka závazné, jsou pak obsaženy ve výrokové části příslušného rozhodnutí, přičemž je zřejmou povinností stavebníka plnit je všechny. Z hlediska časové návaznosti jednotlivých kroků řízení však pro stavebníka navíc není ani reálné zachytit způsob plnění takových podmínek do textu průvodní zprávy v rámci projektové dokumentace, a to proto, že stavebník v době zpracování této dokumentace všechny podmínky (logicky) ani nemůže znát. Za optimální nástroj pro vysvětlení případných nejasností ve věci plnění konkrétních podmínek považuje speciální stavební úřad ústní jednání. Pokud spolek požaduje vysvětlení dané problematiky, pak by k tomu dle názoru správního orgánu neměl nadužívat svého práva na podání námítky.“

31.1) Odvolatel s touto argumentací nesouhlasí. Představa ministerstva, že všechny požadavky dotčených orgánů se plní jejich opsáním do výroku rozhodnutí je scestná. Některé požadavky dotčených orgánů je třeba zpracovat již do projektové dokumentace. Jde především o požadavky týkající se technického řešení stavby, způsobu jejího provádění, či užívání. V Průvodní zprávě v části 15 pod písmenem d) by mělo být vysvětleno, jak stavebník (či projektant) požadavky dotčených orgánů splnil a kde jsou v projektové dokumentaci zapracovány. Projektant samozřejmě musí pracovat v součinnosti s dotčenými orgány, jak mu to ukládá § 159 odst. 3 stavebního zákona. Na tuto povinnost projektanta pak navazuje povinnost ministerstva zkontrolovat mj., zda je projektová dokumentace úplná a přehledná. Obdobné je to i ve vztahu ke stavebníkovi, který podle § 152 odst. 1 stavebního zákona: „*je povinen dbát na řádnou přípravu a provádění stavby; tato povinnost se týká i terénních úprav a zařízení. Přitom musí mít na zřeteli zejména ochranu života a zdraví osob nebo zvířat, ochranu životního prostředí a majetku, i šetrnost k sousedství.*“ Pro odvolatele je tato část dokumentace stěžejní, neboť právě zde se má objasňovat ochrana veřejných zájmů (životního prostředí a veřejného zdraví), na kterých má právní zájem. Ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo aby předložil kompletní projektovou dokumentaci. Odvolatel byl zkrácen na svém právu seznámit se s řádnou projektovou dokumentací a podat námitky k jejímu obsahu.

31.2) Tvrzení ministerstva, že stavebník v době kdy Průvodní zprávu tvořil, nemohl znát požadavky dotčených orgánů, postrádá oporu v právních předpisech i v průběhu řízení, neboť stavebník Průvodní zprávu několikrát měnil a poslední verzi ministerstvu zaslal 16.10.2020, tedy dávno po tom, co požadavky dotčených orgánů vznikly. Datování Průvodní zprávy (březen 2014) je klamné. Ministerstvo nepřihlédlo k faktu, že projektant (a potažmo i stavebník) má podle § 159 odst. 3 stavebního zákona vyvíjet součinnost s dotčenými orgány.

32) Odvolatel v 43. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že projektová dokumentace by měla být zpracována podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. ve znění do 30.11.2018. Podle této přílohy má Průvodní zpráva ve 3. oddílu pod písmenem g) obsahovat: „*hydrometeorologické a hydrologické údaje, plavební podmínky, inundace, kvalita vody v recipientech*“. Namítám, že tyto informace chybí.

Ministerstvo tuto námitku na str. 252 zamítlo následující úvahou:

„V úvodu spolkem citované přílohy je jasně uvedeno, že „Závazné je členění projektové dokumentace a označení jejích částí. Obsah jednotlivých částí a dokumentů se použije přiměřeně s ohledem na kategorii a

třídu pozemní komunikace, druh a dopravní význam stavby (objektu), její umístění, stavebně technické provedení, účel využití, vliv na životní prostředí a dobu životnosti stavby.“ Správní orgán současně připomíná, že odpovědnost za podobu projektové dokumentace nese primárně její projektant, tedy osoba s příslušnou autorizací ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů. Z výše uvedeného speciální stavební úřad dovozuje, že absence spolkem požadovaného odstavce v průvodní zprávě není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Správní orgán tak má za to, že zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu ve smyslu ust. § 50 odst. 3 správního řádu, a dále konstatuje, že spis obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má, o čemž se mohl spolek přesvědčit v rámci nahlížení do spisu.“

32.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Z dikce přílohy vyhlášky, která ukládá přiměřenost obsahu přece nevyplyvá, že by v Průvodní zprávě nemusela být pojednána předepsaná témata „*hydrometeorologické a hydrologické údaje, inundace a kvalita vody v recipientech*“. Odvolatel uznává, že „*plavební podmínky*“ zde není třeba uvádět, neboť je zřejmé, že dálnice nezasahuje do vodních cest. Nepojednání ostatních chybějících témat však není rozumně odůvodnitelné vzhledem k tomu, že srážkové vody z povrchu stavby nebudou zanedbatelné a povolují se také vodohospodářské objekty. Návrh stavby se proto měl opírat o předepsané a ověřitelné údaje. Pro neuvedení těchto údajů ministerstvo nesdělilo žádný objektivní důvod, přitom bylo dle § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona jeho povinností ověřit, zda je projektová dokumentace úplná a přehledná, zákonem č. 360/1992 Sb., není tato povinnost ministerstva nijak dotčena. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci, v důsledku toho nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.

33) Odvolatel ve 44. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. má Průvodní zpráva obsahovat oddíl č. 4 s názvem „Členění stavby (jednotlivých částí stavby)“ kde by mělo být pod písmenem c) uvedeno členění stavby na stavební objekty a provozní soubory. Tato část DSP však není řádně zpracována, neboť názvy konkrétních stavebních objektů a provozních souborů zde nejsou uvedeny.

Ministerstvo tuto námitku na str. 252 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Nadto je stavba zjevně členěna v souladu s předmětnou vyhláškou, jak je patrné z ostatních příloh projektové dokumentace, jež je součástí spisu, a kde jsou názvy jednotlivých stavebních objektů zřetelně uvedeny. Na základě odůvodnění námitky č. 1 viz výše (resp. č. 43 dle označení spolku), správní orgán dovozuje, že absence spolkem požadovaného odstavce v průvodní zprávě není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Zjednodušeně řečeno projektová dokumentace ke stavebnímu povolení obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má. Obstrukční charakter námitky je tak více než zjevný.“

33.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší. Předpokladem k ochraně zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace. Povinností ministerstva bylo ověřit, zda je projektová dokumentace úplná a přehledná, a pokud zjistí že nikoliv, požadovat její doplnění. Ministerstvo bohužel tyto své povinnosti nesplnilo.

33.2) Ministerstvo dovozuje, že absence „*spolkem požadovaného odstavce*“ není v rozporu s právními předpisy. Ministerstvo přitom odkazuje na vypořádání námítky č. 43, čímž má patrně na mysli text přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Odvolatel k tomu uvádí, že z dikce této přílohy, kde je požadována přiměřenost obsahu nevyplývá, že by v Průvodní zprávě mohlo absentovat členění stavby na stavební objekty a provozní soubory. Pro neuvedení tohoto členění ministerstvo nesdělilo žádný objektivní důvod. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a napadené rozhodnutí je též nepřezkoumatelné.

33.3) Tvrzení ministerstva, že stavba je členěna v souladu s předmětnou vyhláškou je irelevantní, neboť podstatou námítky je chybějící informace o členění stavby na stavební objekty a provozní soubory v Průvodní zprávě. Není tedy zřejmé, k jakým stavebním objektům a provozním souborům se Průvodní zpráva vztahuje.

33.4) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo úplnou a přehlednou projektovou dokumentaci. V důsledku toho není zřejmé, k jakým stavebním objektům a provozním souborům se Průvodní zpráva vztahuje. Nebyl zjištěn stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností a nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.

34) Odvolatel ve 48. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že Podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. má Průvodní zpráva obsahovat oddíl č. 13 s názvem „Vliv stavby a provozu na pozemní komunikaci na zdraví a životní prostředí“ kde by měly být vyhodnoceny vlivy negativních účinků stavby a jejího užívání a uvedeny návrhy na stavební opatření k jejich prevenci, eliminaci, případně minimalizaci v souladu s příslušnými právními předpisy. Oddíl by měl být strukturován do následujících kapitol:

a) *ochrana krajiny a přírody,*

b) *hluk,*

c) *emise z dopravy,*

d) *vliv znečištěných vod na vodní toky a vodní zdroje,*

e) *ochrana zdraví a bezpečnosti pracovníků při výstavbě a při užívání stavby,*

f) *nakládání s odpady.*

Tyto kapitoly zde však nejsou uvedeny. Text 13. oddílu sice obsahuje několik banálních a všeobecných tvrzení (že záměr prošel posouzením z hlediska vlivů na životní prostředí, byla zpracována hluková studie, jsou navrženy protihlukové stěny, jsou navrženy dešťové usazovací nádrže, veškerá voda z rychlostní silnice je odváděna do vodotečí přes odlučovače ropných látek, komunikace bude oplocena, jsou navrženy vegetační úpravy, v rámci užívání stavby nevznikají žádné odpady) tato tvrzení však ve vztahu k DSP nejsou přezkoumatelná, protože se neuvádí názvy konkrétních stavebních objektů, ani jejich parametry. Uvádí se zde, že „*veškerá voda z rychlostní silnice je odváděna do vodotečí přes odlučovače ropných látek*“. Tato úvaha je nepravdivá, neboť část vod z rychlostní silnice není odváděna přes odlučovače ropných látek.

Ministerstvo tuto námítku na str. 255 zamítlo následující úvahou:

„Na základě odůvodnění námítky č. 1 viz výše (resp. č. 43 dle označení spolku), správní orgán dovozuje, že absence spolkem požadovaného odstavce v průvodní zprávě není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Spolkem požadované údaje jsou navíc obsaženy v příslušných dílčích částech a přílohách projektové dokumentace, a jsou tedy součástí správního spisu. Stavebník dále doložil souhlasná vyjádření dotčených orgánů na úseku ochrany životního prostředí, prokazující způsobilost navrhovaného řešení mimo jiné i z hlediska hygienické ochrany vodních zdrojů. Z těchto podkladů však nevyplývá stavebníkovi povinnost odvádět do odlučovačů vody ze „svahů silničního tělesa“. Veškerá voda z dálničních vozovek pak dle projektové dokumentace do odlučovačů odváděna je. Stavebník mezi podklady své žádosti doložil dokumentaci označenou jako „Analýza plnění podmínek orgánů životního prostředí“, která daný požadavek jednoznačně zohledňuje, viz část „G“ - Související dokumentace. Zjednodušeně řečeno projektová dokumentace ke stavebnímu povolení tak obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má.“

34.1) Ministerstvo dovozuje, že absence „*spolkem požadovaného odstavce*“ není v rozporu s právními předpisy. Ministerstvo přitom odkazuje na vypořádání námítky č. 43, čímž se patrně odvolává na text přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Odvolatel k tomu uvádí, že z dikce této přílohy, kde je požadována přiměřenost obsahu nevyplývá, že by v Průvodní zprávě mohl absentovat oddíl č. 13 s vlivy stavby a jejího provozu na zdraví a životní prostředí. Pro nezpracování této části projektové dokumentace ministerstvo nesdělilo žádný relevantní důvod. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

34.2) Ministerstvo uvádí, že: „*Spolkem požadované údaje jsou navíc obsaženy v příslušných dílčích částech a přílohách projektové dokumentace, a jsou tedy součástí správního spisu.*“ Odvolatel namítá, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, v kterých příslušných dílčích částech a přílohách by chybějící informace měl hledat. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo předložení úplné a přehledné projektové dokumentace. Proto nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

34.3) Ministerstvo ze souhlasných vyjádření dotčených orgánů dedukuje způsobilost navrhovaného řešení. Odvolatel namítá, že podstatou námítky byla neúplnost Průvodní zprávy. Kontrola úplnosti projektové dokumentace není povinností dotčených orgánů, nýbrž ministerstva. Ministerstvo se proto nemůže schovávat za souhlasná vyjádření dotčených orgánů. Zvláště ne v situaci, kdy kdy závazná stanoviska dotčených orgánů svědčí o tom, že jejich podkladem byla jiná dokumentace, než ta která se projednává u Ministerstva dopravy.

34.4) Ministerstvo uvádí, že: „*Veškerá voda z dálničních vozovek pak dle projektové dokumentace do odlučovačů odváděna je.*“ Odvolatel s tímto názorem nesouhlasí, neboť Přivaděč Holešov není zabezpečen odlučovačem ropných látek. Dále na hlavním tahu dálnice absentují odlučovače ropných látek C 313, 318, 325, 326, 327 a 328, pro které stavebník nezískal pravomocné územní rozhodnutí. Průvodní zpráva bohužel nereflktuje podobu projednávané stavby, neboť z ní není zřejmé na které stavební objekty se vztahuje.

34.5) Ministerstvo opírá svou argumentaci o „*Analýzu plnění podmínek orgánů životního prostředí*“, která je v části „*G*“. Odvolatel namítá, že soupis všech součástí spisu ani výčet podkladů napadeného rozhodnutí na str. 32–50 tyto pojmy nezná. Z napadeného rozhodnutí přitom není zřejmé, kdy stavebník Analýzu v části „*G*“ doložil a dále není zřejmé, čeho je část „*G*“ součástí. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a odůvodnění se opírá o podklad, se kterým se odvolatel nemohl seznámit a vyjádřit se k jeho obsahu.

34.6) Přestože odvolateli nebylo umožněno seznámit se s Analýzou plnění podmínek orgánů ochrany přírody, tak proti tomuto podkladu namítá, že nepatří mezi povinné (zákonem předpokládané) podklady a nemůže nahradit chybějící údaje Průvodní zprávy, která je obligatorní součástí projektové dokumentace.

34.7) Dle ministerstva Analýza „*daný požadavek jednoznačně zohledňuje*“. Odvolatel tuto úvahu ministerstva považuje za nesrozumitelnou, neboť není zřejmé jaký požadavek Analýza zohledňuje a z čeho zohlednění tohoto požadavku v Analýze vyplývá. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost.

35) Odvolatel ve 49. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. má Průvodní zpráva obsahovat oddíl č. 14 s názvem „*Obecné požadavky na bezpečnost a užité vlastnosti*“. V tomto oddílu by mělo být prokázáno, že stavba jako celek a její objekty jsou navrženy tak, aby splnily základní požadavky, které jsou strukturovány do následujících kapitol:

a) *mechanická odolnost a stabilita,*

b) *požární bezpečnost (umožnění zásahu jednotek požární ochrany, únikové cesty pro osoby apod.),*

c) *ochrana zdraví, zdravých životních podmínek a životního prostředí,*

d) *ochrana proti hluku,*

- e) bezpečnost při užívání (bezpečnost provozu na pozemních komunikacích),
f) úspora energie a ochrana tepla (hospodárnost provozu, úsporné technologie při výstavbě a údržbě apod.).
Tyto kapitoly zde však nejsou uvedeny.

Ministerstvo tuto námitku na str. 255 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán předmětnou námitku posoudil tak, že citovaná námitka je nedůvodná, a proto ji správní orgán jako nedůvodnou zamítl. Na základě odůvodnění námitky č. 1 viz výše (resp. č. 43 dle označení spolku), správní orgán dovozuje, že absence spolkem požadovaného odstavce v průvodní zprávě není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Spolkem požadované údaje jsou navíc obsaženy v příslušných dílčích částech a přílohách projektové dokumentace, a jsou tedy součástí správního spisu, případně nejsou vzhledem k charakteru stavby relevantní. Zjednodušeně řečeno projektová dokumentace ke stavebnímu povolení tak obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má.“

35.1) Ministerstvo dovozuje, že absence „*spolkem požadovaného odstavce*“ není v rozporu s právními předpisy. Ministerstvo přitom odkazuje na vypořádání námitky č. 43, čímž se patrně odvolává na text přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Odvolatel k tomu uvádí, že z díkce této přílohy, kde je požadována přiměřenost obsahu nevyplývá, že by v Průvodní zprávě mohl absentovat oddíl č. 14 o obecných požadavcích na bezpečnost a užitných vlastnostech. Pro nezpracování této části projektové dokumentace ministerstvo nesdělilo žádný relevantní důvod. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

35.2) Ministerstvo uvádí, že: „*Spolkem požadované údaje jsou navíc obsaženy v příslušných dílčích částech a přílohách projektové dokumentace, a jsou tedy součástí správního spisu.*“ Odvolatel namítá, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, v kterých příslušných dílčích částech a přílohách by chybějící informace měl hledat. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

35.3) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo předložení úplné a přehledné projektové dokumentace. Proto nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

36) Odvolatel v 51. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. má být v části B výkres Situace stavby (koordinační) zpracovaný v měřítku 1:2000 až 1:500. Takto označený výkres má však podstatně hrubější měřítko 1:10 000 a proto není dostatečně přehledný. Volba měřítka Situace stavby (koordinační) závisí na složitosti stavby a dálnice je nepochybně složitou stavbou, proto není důvod k volbě neobvykle hrubého měřítka 1:10 000. Za obvyklé měřítko příloha č. 8 považuje u Situace stavby (koordinační) 1:500, 1:1000 nebo 1:2000, ale nikoliv 1:10 000. Už z volby takto hrubého měřítka 1:10 000 je zřejmé, že Situace stavby (koordinační) nemá kapacitu pojmout všechny údaje předepsané vyhláškou.

Ministerstvo tuto námitku na str. 256 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Na základě odůvodnění námitky č. 1 viz výše (resp. č. 43 dle označení spolku), správní orgán dovozuje, že absence výkresů ve spolkem požadovaném měřítku v části „B“ projektové dokumentace není v rozporu platnými právními

předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Pro stavbu dálnice v dané délce je měřítko situace optimální a zcela dostatečné, podrobné řešení jednotlivých stavebních objektů je pak zřejmé z podrobných výkresů projektové dokumentace, která je součástí správního spisu (spolkem požadované výkresy jsou obsaženy v části „C“ projektové dokumentace).“

36.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší. Předpokladem k ochraně zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace zpracovaná podle vyhlášky. Bylo povinností ministerstva v součinnosti se stavebníkem takovou dokumentaci zajistit.

36.2) Ministerstvo dovozuje, že absence koordinační situace v předepsaném měřítku není v rozporu platnými právními předpisy. Ministerstvo přitom odkazuje na vypořádání námítky č. 43, čímž se patrně odvolává na text přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Odvolatel k tomu uvádí, že z dikce této přílohy, kde je požadována přiměřenost obsahu přece nevyplyvá, že by v části B nemusela být koordinační situace v měřítku, které předepisuje příloha. Pro nezpracování koordinační situace v požadovaném měřítku ministerstvo nesdělilo žádný objektivní důvod.

36.3) Ministerstvo vyslovilo názor, že „Pro stavbu dálnice v dané délce je měřítko situace optimální a zcela dostatečné, podrobné řešení jednotlivých stavebních objektů je pak zřejmé z podrobných výkresů projektové dokumentace, která je součástí správního spisu (spolkem požadované výkresy jsou obsaženy v části „C“ projektové dokumentace)“. Odvolatel s tímto názorem nesouhlasí, neboť v koordinační situaci mají být zakresleny všechny stavební objekty, tak aby bylo možné posoudit jejich koordinaci. Navíc do koordinační situace mají být zakresleny údaje, které v části C být nemusí.

36.4) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když akceptovalo neúplnou a nepřehlednou projektovou dokumentaci s nedostatečně podrobnou koordinační situací. Proto nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

37) Odvolatel v 52. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. má být výkres Situace stavby (koordinační) zpracován na podkladu katastrální mapy s vyznačením hranic pozemků a jejich parcelních čísel, včetně sousedních pozemků. Jmenovaný výkres uvedené podrobnosti neobsahuje.

Ministerstvo tuto námitku na str. 257 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Na základě odůvodnění námitky č. 1 viz výše (resp. č. 43 dle označení spolku), správní orgán dovozuje, že absence výkresů dle požadavků spolku v části „B“ projektové dokumentace není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Spolkem požadované výkresy jsou navíc kompletně obsaženy v části „G“ projektové dokumentace, a jsou tedy součástí správního spisu. Součástí dokumentace celé stavby je rovněž záborový elaborát, který obsahuje podrobné řešení na podkladu map katastru nemovitostí. Podrobný výpis parcel je však poplatný situaci, neboť stavebník v souladu s podmínkami dotčených orgánů realizuje komplexní pozemkové úpravy v jednotlivých katastrálních územích.“

37.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší. Předpokladem k ochraně zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace zpracovaná podle přílohy č. 8 vyhl. č. 146/2008 Sb.

Bylo povinností ministerstva v součinnosti se stavebníkem takovou dokumentaci zajistit.

37.2) Ministerstvo dovozuje, že absence předepsaných údajů v koordinační situaci není v rozporu platnými právními předpisy. Ministerstvo přitom odkazuje na vypořádání námítky č. 43, čímž se patrně odvolává na text přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Odvolatel k tomu uvádí, že z dikce této přílohy, kde je požadována přiměřenost obsahu nevyplyvá, že by koordinační situace nemusela zobrazovat předepsané údaje o pozemcích a parcelních číslech. Pro nezpracování koordinačního výkresu s předepsanými údaji ministerstvo nesdělilo žádný objektivní důvod. Dle názoru odvolatele nebylo ani možné do koordinační situace předepsané údaje o pozemcích a parcelních číslech zakreslit, neboť koordinační situace nemá dostatečně podrobné rozlišení.

37.3) Ministerstvo tvrdí, že „*Součástí dokumentace celé stavby je rovněž záborový elaborát, který obsahuje podrobné řešení na podkladu map katastru nemovitostí.*“ Odvolatel namítá, že příloha č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. nezná pojem záborový elaborát, nejde tedy o relevantní podklad. Odvolatel ani netuší, kde by měl tento záborový elaborát hledat. Odvolatel silně pochybuje, že záborový elaborát by mohl nahradit koordinační situaci, když tato má podle vyhlášky obsahovat řadu dalších předepsaných údajů jako například: existující stavby, ochranná pásma, obvod stavenišť, jednoznačné řešení stavby v členění na navržené stavební objekty a provozní soubory, včetně účinků a vazeb na okolí, tj. zejména připojení na dopravní a technické infrastruktury, přeložky a úpravy dotčených nadzemních i podzemních sítí, úpravy a demolice budov, úpravy terénu a pozemků, přístupy na stavbu a připravované stavby jiných stavebníků.

37.4) Ministerstvo tvrdí, že požadované výkresy jsou kompletně obsaženy v části „G“ projektové dokumentace. Odvolatel namítá, že příloha č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb žádnou část „G“ nezná. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, kdo je autorem části „G“, kdy a jak se tato část do správního spisu dostala. Ministerstvo tento podklad neuvedlo v soupisu všech součástí spisu, ani mezi podklady napadeného rozhodnutí na str. 32–50.

37.5) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo úplnou a přehlednou projektovou dokumentaci s předepsanými údaji v koordinační situaci, svou chybu se snažilo napravit poukazováním na záborový elaborát a část „G“ projektové dokumentace, tyto podklady však nemohou nahradit chybějící údaje v koordinační situaci. V případě části „G“ jde zřejmě o podklad, na který odvolatel nemohl reagovat podáním námitek. Odvolatel byl zkrácen na svém právu být vyzooměn o doplnění projektové dokumentace a právu podávat námítky proti upravené projektové dokumentaci, napadené rozhodnutí postrádá oporu ve správním spisu a je nepřezkoumatelné.

38) Odvolatel v 53. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že ve výkresu Situace stavby (koordinační) dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. mají být zakreslena ochranná pásma. Tento výkres však neobsahuje žádnou legendu a nelze rozeznat, zda jsou v něm ochranná pásma zakreslena, a pokud ano, která.

Ministerstvo tuto námítku na str. 257 zamítlo následující úvahou:

„Na základě odůvodnění námítky č. 1 viz výše (resp. č. 43 dle označení spolku), správní orgán dovozuje, že absence spolkem požadované legendy na výkrese v části „B.“ projektové dokumentace není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Spolkem požadovaná legenda je navíc součástí výkresů v části „C.“ projektové dokumentace. Zjednodušeně řečeno projektová dokumentace ke stavebnímu povolení tak obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má. Daná námítka je také opět jen jakýmsi obecným a vágním prohlášením, které však nemá návaznost na konkrétní situaci či obsah spisu (spolek totiž např. neuvádí, jaké pro věc negativní důsledky má absence shora uvedeného).“

38.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Koordinační výkres bez legendy je nesrozumitelný a

nepřezkoumatelný. Ochranná pásma chrání veřejné zájmy. Mohou chránit například zdroje pitné vody, přírodní léčivé zdroje, zdroje přírodních minerálních vod, vodní díla, nemovitě kulturní památky, lesy, chráněná území a představují tak důležité limity pro využití území. Negativním důsledkem nekvalitní projektové dokumentace by mohlo být například nedovolené porušení těchto ochranných pásem, či přímé poškození chráněného zájmu, bez příslušné výjimky.

38.2) Ministerstvo dovozuje, že absence legendy v koordinační situaci není v rozporu platnými právními předpisy. Ministerstvo přitom odkazuje na vypořádání námítky č. 43, čímž se patrně odvolává na text přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Odvolatel k tomu uvádí, že z dikce jmenované přílohy, kde je požadována přiměřenost obsahu nevyplývá, že by v koordinační situaci mohla absentovat legenda. Pokud chybí legenda v koordinačním výkresu, pak je takový výkres neúplný a nesrozumitelný.

38.3) Ministerstvo stavebníka hájí tvrzením, že legenda je součástí výkresů v části C projektové dokumentace. Dle odvolatele se však toto konstatování míjí s podstatou námítky, neboť chybí-li legenda koordinačního výkresu, tak z toho nelze dovozovat, že ji nahrazuje legenda v části C. Pokud by všechny legendy byly stejné, nebylo by zapotřebí je v každém výkresu uvádět. Pro neuvedení legendy a nezakreslení ochranných pásem do koordinačního výkresu ministerstvo nesdělilo žádný objektivní důvod.

38.4) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo úplnou a přehlednou projektovou dokumentaci, resp. koordinační situaci s legendou a zákresem ochranných pásem. Ministerstvo nijak nereagovalo na tu část námítky v níž odvolatel namítal absenci ochranných pásem v koordinačním výkresu. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

39) Odvolatel v 54. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že ve výkresu Situace stavby (koordinační) dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. by měl být zakreslen obvod staveniště. Tento výkres však neobsahuje žádnou legendu a je příliš hrubý, proto v něm nelze rozeznat, zda je obvod staveniště zakreslen a kde se nachází.

Ministerstvo tuto námítku na str. 257–258 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Na základě odůvodnění námítky č. 1 viz výše (resp. č. 43 dle označení spolku), správní orgán dovozuje, že absence spolkem požadované legendy na výkrese v části „B.“ projektové dokumentace není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Spolkem požadovaná legenda je navíc součástí výkresů v části „C.“ projektové dokumentace. Zjednodušeně řečeno projektová dokumentace ke stavebnímu povolení tak obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má. Obstrukční charakter námítky je tak více než zjevný.“

39.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší. Předpokladem k ochraně zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace zpracovaná podle přílohy č. 8 vyhl. č. 146/2008 Sb. Bylo povinností ministerstva v součinnosti se stavebníkem takovou dokumentaci zajistit. Obvod staveniště vypovídá o velikosti zásahu do životního prostředí a umožňuje posoudit, které jeho části (např. biotopy) budou nejsilněji zasaženy.

39.2) Ministerstvo dovozuje, že absence legendy v koordinační situaci není v rozporu platnými právními

předpisy. Ministerstvo přitom odkazuje na vypořádání námítky č. 43, čímž se patrně poukazuje na text přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Odvolatel k tomu uvádí, že z dikce jmenované přílohy, kde je požadována přiměřenost obsahu nevyplyvá, že by v koordinační situaci mohla absentovat legenda. Jestliže v koordinačním výkresu chybí legenda, pak je takový koordinační výkres neúplný a nesrozumitelný.

39.3) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo strnilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo úplnou a přehlednou projektovou dokumentaci, resp. koordinační situaci s legendou a obvodem staveniště.

40) Odvolatel v 56. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že ve výkresu Situace stavby (koordinační) dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. by měly být zakresleny přístupy na stavbu a připravované stavby jiných stavebníků. Namítáme, že tyto informace zde nejsou zakresleny a že i kdyby zakresleny byly, tak tento podklad neobsahuje žádnou legendu a je příliš hrubý, proto v něm zakreslené skutečnosti často nelze rozeznat.

Ministerstvo tuto námítku na str. 258 zamítlo následující úvahou:

„Na základě odůvodnění námítky č. 1 viz výše (resp. č. 43 dle označení spolku), správní orgán dovozuje, že absence spolkem požadované legendy na výkrese v části „B“ projektové dokumentace není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Spolkem požadované údaje jsou obsaženy v části „E“ projektové dokumentace - Zásady organizace výstavby, a jsou tedy součástí správního spisu. Zjednodušeně řečeno projektová dokumentace ke stavebnímu povolení tak obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má. Daná námítka je také opět jen jakýmsi obecným a vágním prohlášením, které však nemá návaznost na konkrétní situaci či obsah spisu (spolek totiž např. neuvádí, jaké pro věc negativní důsledky má absence shora uvedeného).“

40.1) Ministerstvo dovozuje, že absence legendy v koordinační situaci není v rozporu platnými právními předpisy. Ministerstvo přitom odkazuje na vypořádání námítky č. 43, čímž se patrně dovolává textu přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Odvolatel k tomu uvádí, že z dikce jmenované přílohy, kde je požadována přiměřenost obsahu nevyplyvá, že by v koordinační situaci mohla absentovat legenda koordinační situace. Jestliže v koordinačním výkresu chybí legenda, pak je takový koordinační výkres neúplný a nesrozumitelný.

40.2) Není pravdou, že přístupy na stavbu a připravované stavby jiných stavebníků jsou obsaženy v části E projektové dokumentace. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, na základě jaké úvahy ministerstvo dospělo k takovému závěru. Situace ZOV obsažené v části E ani nic takového ve svém obsahu, ani v legendě neuvádí.

40.3) Námítka odvolatele je zcela konkrétní. Přístupy na stavbu budou zatíženy staveništní dopravou a souvisejícím znečištěním. Jelikož předmětem činnosti odvolatele je ochrana životního prostředí a veřejného zdraví, tak je pochopitelné, že by se s přístupy na stavbu rád seznámil. Připravované stavby jiných stavebníků jsou důležité pro posouzení kumulativních vlivů záměru na životní prostředí.

40.4) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo strnilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo úplnou a přehlednou projektovou dokumentaci, resp. koordinační situaci s legendou a zákresem přístupů na stavbu a připravovanými stavbami jiných stavebníků.

41) Odvolatel v 57. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že ve výkresu Situace stavby (koordinační) by měly být vyznačeny stavební objekty a provozní soubory a dále by z tohoto výkresu mělo být zřejmé, jaké má být řešení stavby. Namítáme, že v tomto výkresu nejsou vyznačeny: středisko správy a údržby dálnice, vegetační úpravy, oplocení, propustky, C 171 Provizorní zemědělské přejezdy, C 157 Polní cesta Zahnašovice - letiště a C 211 Most na polní cestě C 157 přes R49 a dále u protihlukových zdí není patrná jejich délka ani výška.

Ministerstvo tuto námitku na str. 259 zamítlo následující úvahou:

„Na základě odůvodnění námitky č. 1 viz výše (resp. č. 43 dle označení spolku), správní orgán dovozuje, že absence spolkem požadovaných údajů ve výkrese v části „B“ projektové dokumentace není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Vegetační úpravy představují plošnou změnu v území nestavebního charakteru, kterou dle běžné praxe i za účelem přehlednosti PD situace neobsahuje. Oplocení je jednoduchou stavbou, která v situaci představuje linii a je zakreslena. Objekty jsou dále podrobně rozpracovány v části „C“ projektové dokumentace. Parametry PHS jsou zřejmé z výkresů v části „C“ projektové dokumentace, aktualizované ke dni 21.10.2020 a spolek se s ní mohl seznámit v rámci nahlížení do spisu. Další spolkem citované objekty pak nejsou předmětem tohoto stavebního řízení, a proto je projektová dokumentace neobsahuje. Obstrukční charakter námitky je tak více než zjevný. Daná námitka je také opět jen jakýmsi obecným a vágním prohlášením, které však nemá návaznost na konkrétní situaci či obsah spisu (spolek totiž např. neuvádí, jaké pro věc negativní důsledky má absence shora uvedeného).“

41.1) Ministerstvo dovozuje, že absence požadovaných údajů není v rozporu platnými právními předpisy. Ministerstvo přitom odkazuje na vypořádání námitky č. 43, čímž patrně poukazuje na text přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Odvolatel k tomu uvádí, že z dikce jmenované přílohy, kde je požadována přiměřenost obsahu přece nevyplyvá, že by v koordinační situaci mohla absentovat část stavebních objektů.

41.2) Podle ministerstva je běžnou praxí vegetační úpravy do koordinační situace nezakreslovat, neboť jde o plošnou změnu v území nestavebního charakteru. Proti tomu odvolatel namítá, že příloha č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. k vegetačním úpravám nic v tomto smyslu neuvádí a výklad ministerstva postrádá oporu v právních předpisech.

41.3) Ministerstvo tvrdí, že *„Oplocení je jednoduchou stavbou, která v situaci představuje linii a je zakreslena.“* Proti tomu odvolatel namítá, že z koordinační situace ani z napadeného rozhodnutí není zřejmé, která linie by měla představovat oplocení a jak tento zákres oplocení odlišit jiných linií, například od okraje náspu. Nevhodně hrubé měřítko koordinační situace bohužel nedovoluje identifikovat tvar oplocení.

41.4) Ministerstvo tvrdí, že: *„Další spolkem citované objekty pak nejsou předmětem tohoto stavebního řízení, a proto je projektová dokumentace neobsahuje.“* Odvolatel s uvedeným tvrzením nesouhlasí. Jednak ministerstvo popírá smysl koordinačního výkresu, jímž je koordinace aktivit stavebníka. Mají-li být podle přílohy vyhlášky součástí koordinačního výkresu také připravované stavby jiných stavebníků, pak by zde logicky měly být i stavební objekty, které jsou součástí záměru stavebníka, byť nejsou předmětem řízení. Sám stavebník zde vyznačil řadu objektů záměru, které nejsou předmětem řízení (C 111, 158, 159, 161, 162, 163, 165, 167, 181, 189, 201, 202, 204, 226, 371, 402, 411, 415, 418, 419, 484, 503, 505, 551, ...), což je jistě správné, tudíž by se měl tohoto přístupu držet. Odvolatel dále spatřuje rozpor v napadeném rozhodnutí. Ministerstvo totiž na str. 259 k propustkům uvádí, že nejsou předmětem tohoto stavebního řízení, ale na str. 208 naopak říká, že jsou předmětem řízení (*„Spolkem požadované údaje o propustcích jsou navíc obsaženy jako podkapitola v projektové dokumentaci objektu hlavní trasy, a jsou tedy součástí správního spisu.“*).

41.5) Ministerstvo tvrdí, že: *„Parametry PHS jsou zřejmé z výkresů v části „C“ projektové dokumentace, aktualizované ke dni 21.10.2020 a spolek se s ní mohl seznámit v rámci nahlížení do spisu.“* Proti tomu odvolatel namítá, že uvedené vypořádání se míjí s podstatou jeho námitky, neboť vytýkal, že z koordinačního výkresu není patrná délka a výška protihlukových zdí. Smyslem koordinačního výkresu je poskytnout souladné informace o různých částech stavby, k čemuž se část C nehodí.

41.6) Odvolatel hodnotí jako nepatřičné tvrzení ministerstva, že se s parametry PHS mohl seznámit po jejich aktualizaci učiněné ke dni 21.10.2020. Bylo totiž povinností ministerstva vyzoomět účastníky o aktualizaci projektové dokumentace a stanovit jim lhůtu k podání námitek, která nesmí být kratší než 10 dní. Tuto povinnost však ministerstvo nesplnilo. Námitka je podrobně rozvedena ve 2. bodu tohoto podání, proto na

něj odvolatel pouze odkazuje.

42) Odvolatel v 58. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. má být v části B Geodetický koordinační výkres. Tento výkres však chybí.

Ministerstvo tuto námitku na str. 259 zamítlo následující úvahou:

„Spolkem požadovaná příloha je součástí projektové dokumentace, aktualizované ke dni 21.10.2020, a spolek se s ní mohl seznámit v rámci nahlížení do spisu. Daná námitka je také opět jen jakýmsi obecným a vágním prohlášením, které však nemá návaznost na konkrétní situaci či obsah spisu (spolek totiž např. neuvádí, jaké pro věc negativní důsledky má absence výkresu ve světle shora uvedeného).“

42.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že jeho námitka byla vágní. O tom, že byla dostatečně konkrétní svědčí fakt, že ministerstvo doplnilo chybějící část projektové dokumentace. Návaznost na konkrétní situaci a obsah spisu spočívá v tom, že odvolatel by se jako účastník řízení rád seznámil s úplnou projektovou dokumentací, což mu zatím nebylo umožněno, neboť mimo jiné chyběl geodetický koordinační výkres. Negativním důsledkem absence geodetického koordinačního výkresu by mohla být nedostatečná znalost záměru.

42.2) Odvolatel hodnotí jako nepatřičné tvrzení ministerstva, že se mohl po 21.10.2020 seznámit s aktualizovanou projektovou dokumentací. Bylo totiž povinností ministerstva vyrozumět účastníky o aktualizaci projektové dokumentace a stanovit jim lhůtu k podání námitek, která nesmí být kratší než 10 dní. Tuto povinnost však ministerstvo nesplnilo. Námitka je podrobně rozvedena ve 2. bodu tohoto podání, proto na něj odvolatel pouze odkazuje.

43) Odvolatel v 59. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. má být v části B zpracována Bilance zemních prací. Podle přílohy vyhlášky: *„V případě, že je to požadováno příslušným orgánem ochrany zemědělské půdy, vypracuje se plán na přemístění ornice a podorničních vrstev a hospodárné využití rozproštěním nebo uložením pro jiné konkrétní využití včetně využití pro rekultivace.“* Namítáme, že orgán ochrany půdy uložil vypracování takového plánu. Tento plán je uveden v podmínce č. 2 souhlasu Ministerstva životního prostředí s odnětím půdy ze ZPF ze dne 04.10.2004, č.j. 640/2572/2004 a dále je též uveden jako podmínka č. 5 pravomocného územního rozhodnutí ze dne 15.11.2004, č.j. SŘ/9909/2004/Sa. Tento plán však v Bilanci zemních prací není zmíněn, ani není doloženo jeho plnění.

Ministerstvo tuto námitku na str. 259–260 zamítlo následující úvahou:

„Spolkem požadovaná příloha je součástí projektové dokumentace, aktualizované ke dni 21.10.2020, a spolek se s ní mohl seznámit v rámci nahlížení do spisu. Část „B“ projektové dokumentace vyhodnocení bilance zemních prací obsahuje. Požadavek MŽP odkazuje na předložení „Plánu na přemístění ornice a podorničních vrstev a hospodárné využití rozproštěním nebo uložením pro jiné konkrétní využití včetně využití pro rekultivace“ Městskému úřadu Holešov a problematika bilance skřývek tím byla dořešena. Plnění požadavku tak bylo doloženo, viz vyjádření MěÚ Holešov ze dne 07.07.2008 č.j. ŽP/14960/2008/JŠ a dále ze dne 13.09.2017 č.j. HOL/24402/2017/ŽP/VK (viz kapitola „Odůvodnění“, část II - podklady, doklady č. 86 a 87). Správní orgán má za to, že uvedeným způsobem je požadavek splněn a proto neshledal jako důvodné vyžadovat doplnění projektové dokumentace dle implikace spolku. K problematice rekultivací správní orgán konstatoval, že plnění je principiálně odvislé od průběhu vlastní realizace stavby (rekultivaci pozemků lze provést až po dokončení stavby, případně její části), a nadto uložil stavebníkovi podmínkou č. 47 doložit Městskému úřadu Holešov, odboru životního prostředí, aktualizovaný plán rekultivace, a to před vlastním zahájením prací na rekultivacích pozemků. Touto podmínkou správní orgán upřesnil požadavek dotčeného orgánu na úseku ochrany ZPF a dále určil termín jeho plnění.“

43.1) Odvolatel namítá, že vypořádání námítky se míjí s její podstatou. Z přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyplývá, že plán přemístění ornice má být součástí Bilance zemních prací v části B projektové dokumentace. Tento plán však v Bilanci zemních prací není zmíněn, ani není doloženo jeho plnění. Projektová dokumentace je proto neúplná.

43.2) Odvolatel hodnotí jako nepatřičné tvrzení ministerstva, že se mohl po 21.10.2020 seznámit s aktualizovanou projektovou dokumentací. Bylo totiž povinností ministerstva vyrozumět účastníky o aktualizaci projektové dokumentace a stanovit jim lhůtu k podání námitek, která nesmí být kratší než 10 dní. Tuto povinnost však ministerstvo nesplnilo. Námitka je podrobně rozvedena ve 2. bodu tohoto podání, proto na něj odvolatel pouze odkazuje.

44) Odvolatel v 63. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že technické zprávy u mostů C 201, 204, 205, 207, 209, 212, 213, 214, 216, 217, 218, 220, 222, 223, 224, 225, 227, 228 vyhodnocují, či navrhuji:

- Zatížení mostu dle ČSN 73 6203
- Základové poměry mostního objektu dle ČSN 73 1001
- Agresivitu prostředí dle ČSN EN 206-1
- Asfaltový koberec mastixový dle ČSN EN 13108-5
- Asfaltový beton pro ložní vrstvu dle ČSN EN 13108-1
- Lítý asfalt modifikovaný dle ČSN EN 13108-6
- Vrtané piloty dle ČSN EN 1536

Tyto normy však již byly zrušeny a stavba proto nesplňuje požadavky na mechanickou odolnost a stabilitu (tzv. normové hodnoty) ve smyslu § 9 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb., či minimálně není přezkoumatelná, zda je stavba proveditelná podle platných norem, jak to vyžaduje § 160 odst. 2 stavebního zákona.

Ministerstvo tuto námitku na str. 261 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Správní orgán konstatuje, že odpovědnost za podobu projektové dokumentace nese primárně její projektant, tedy osoba s příslušnou autorizací ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb. Správní orgán má dále za to, že v souladu s ust. § 119 odst. 3 stavebního zákona, které lze obdobně aplikovat na fázi stavebního řízení, je stavba posuzována podle předpisů, které byly v platnosti v době zpracování její dokumentace.“

44.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší. Projektování staveb podle neplatných technických norem může zasahovat do zájmů na ochraně životního prostředí a veřejného zdraví např. tím, že stavba nebude bezpečná, kvalitní a šetrná k životnímu prostředí. V důsledku toho například budou mostní objekty zasahovat do vodních toků (významných krajinných prvků) a biokoridorů více než je potřebné.

44.2) Předpokladem k ochraně práv a zájmů účastníků je úplná a přehledná projektová dokumentace, splňující obecné požadavky na výstavbu. Tyto požadavky jsou zakotveny v § 16 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích. První věta tohoto ustanovení zní následovně: „Při přípravě staveb, výstavbě komunikací a jejich stavebních úpravách se postupuje podle zvláštních předpisů a závazných českých technických norem uvedených v příloze č. 1 pod č. 1 až 29.“ Bylo tedy povinností ministerstva z úřední povinnosti ověřit, zda je projektová dokumentace zpracována podle obecných technických požadavků na výstavbu, resp. závazných českých

technických norem. Ministerstvo tuto povinnost v napadeném rozhodnutí přezkoumatelně nesplnilo. Dále nebyla přezkoumatelně vypořádána ani předmětná námitka odvolatele spočívající v důvodné pochybnosti o konkrétních použitých technických normách ve vztahu k mostním objektům.

44.3) Ministerstvo poukazuje na aplikaci § 119 odst. 3 stavebního zákona: „*Dojde-li během provádění stavby ke změně českých technických norem nebo jiných technických předpisů, podle nichž byla zpracována dokumentace nebo projektová dokumentace, posuzuje se stavba podle technických norem nebo jiných technických předpisů, které platily v době, kdy byla dokumentace nebo projektová dokumentace zpracována.*“ Odvolatel uznává, že aplikace tohoto ustanovení by mohla připadat v úvahu, nicméně z napadeného rozhodnutí nelze zjistit, zda vůbec, či jak ministerstvo citované ustanovení na daný případ aplikovalo. Ze samotné existence tohoto ustanovení přece nevyplyvá, že by namítané (a dnes již zrušené) technické normy bylo možné použít. Ministerstvo v napadeném rozhodnutí bohužel neuvedlo, jakou dobu zpracování projektové dokumentace vzalo za základ své úvahy a jak namítané technické normy obstojí v konfrontaci se zněním přílohy č. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb. v době kterou ministerstvo považuje za dobu zpracování projektové dokumentace. Doba zpracování projektové dokumentace zpravidla bývá ve stavebním povolení uváděna ve výrokové části, kde je jmenován zhotovitel projektové dokumentace a datum jejího zpracování. V napadeném rozhodnutí tomu tak ale není, neboť datum zpracování projektové dokumentace chybí. Za této situace se účastníci řízení mohou o době zpracování projektové dokumentace pouze dohadovat.

44.4) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když neověřovalo řešení obecných požadavků na výstavbu podle § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, neaplikovalo § 16 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, v důsledku toho nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistilo všechny okolnosti důležité k pro ochranu veřejných zájmů. Napadené rozhodnutí je též nepřezkoumatelné, neboť srozumitelně nepodává, zda a jak byl aplikován § 119 odst. 3 stavebního zákona a kdy byla projektová dokumentace zpracována.

45) Odvolatel v 64. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že v Technických zprávách mostních objektů absentuje statické a hydrotechnické posouzení. Jde o povinné součásti dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.

Ministerstvo tuto námitku na str. 262 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Na základě odůvodnění námitky č. 1 viz výše (resp. č. 43 dle označení spolku), správní orgán dovozuje, že absence výpočtů v technických zprávách projektové dokumentace mostů není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Spolkem požadované výpočty jsou navíc obsaženy v příloze „G“ projektové dokumentace, doložené stavebníkem na digitálním nosiči (z důvodu velkého objemu). Zjednodušeně řečeno projektová dokumentace ke stavebnímu povolení tak obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má.“

45.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší. Mostní objekty kříží vodní toky, které jsou významnými krajinnými prvky, případně kříží biokoridory, coby prvky územního systému ekologické stability. Mostní objekty tedy mohou tyto prvky negativně ovlivňovat a to i z důvodu chybějícího, či nekvalitního statického, případně hydrotechnického posouzení. U vodních toků se to projevuje požadavkem jejich přeložek, těžkého opevnění a směrových úprav tak, aby se koryta vodních toků vešla do

určeného prostoru (např. mezi mostní pilíře) a zároveň aby mostní objekty nebyly erozním působením vodního toku narušovány. Hydrotechnickým posouzením mohou být také zdůvodněny tvrdé úpravy podmostí, v důsledku čehož pak tato padmostí nejsou vhodná pro migraci živočichů. Statické, či hydrotechnické výpočty tedy mohou zasahovat do zájmů, které odvolatel hájí.

45.2) Ministerstvo dovozuje, že absence výpočtů v technických zprávách mostů není v rozporu s právními předpisy. Ministerstvo přitom odkazuje na vypořádání námítky č. 43, čímž má zřejmě na mysli text přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Odvolatel k tomu uvádí, že z dikce této přílohy, kde je požadována přiměřenost obsahu nevyplyvá, že by v Technických zprávách mostních objektů mohlo absentovat statické a hydrotechnické posouzení dálnice. Pro nezpracování statického a hydrotechnického posouzení ministerstvo nesdělilo žádný objektivní důvod. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a napadené rozhodnutí je též nepřezkoumatelné.

45.3) Ministerstvo vypořádáním námítky popřelo § 159 odst. 3 stavebního zákona, který projektantům výslovně ukládá, že „*Statické, popřípadě jiné výpočty musí být vypracovány tak, aby byly kontrolovatelné.*“ Na tuto povinnost projektanta pak navazuje povinnost ministerstva ověřit, zda je projektová dokumentace přehledná a úplná, včetně uvedení statických a hydrotechnických výpočtů na příslušném místě projektové dokumentace.

45.4) Tvzení ministerstva, že chybějící výpočty jsou kdesi jinde, než mají být, v jakési příloze „G“ projektové dokumentace odvolatel považuje za irelevantní. Jednak jsou náležitosti a struktura projektové dokumentace zakotveny v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Podle této přílohy má být statické a hydrotechnické posouzení součástí Technických zpráv mostních objektů a příloha vyhlášky navíc žádnou přílohu „G“ projektové dokumentace nezná. Dále není zřejmé kdy a jak se příloha „G“ do správního spisu dostala, když soupis všech součástí spisu tento podklad neuvádí. Ministerstvo přílohu „G“ nezahmulo ani mezi podklady na str. 32–50 napadeného rozhodnutí.

45.5) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nevyžadovalo úplnou a přehlednou projektovou dokumentaci, svou chybu se snažilo napravit poukazováním na přílohu „G“, která však dle seznamu podkladů napadeného rozhodnutí ani soupisu všech součástí spisu neexistuje, odvolatel byl zkrácen na svém právu být vyrozuměn o doplnění projektové dokumentace a právu podávat námítky proti upravené projektové dokumentaci, napadené rozhodnutí postrádá oporu ve správním spisu a je též nepřezkoumatelné.

46) Odvolatel v 65. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že byly použity neplatné technické normy v Technických zprávách stavebních objektů:

65.1) u stavebních objektů C 101.1, 101.2 a 101.3:

- Geologické parametry dle ČSN 72 1002
- Asfaltový beton pro obrusnou vrstvu dle ČSN EN 13108-5
- Asfaltový koberec mastixový dle ČSN EN 13108-5
- Asfaltový beton pro ložní vrstvu dle ČSN EN 13108-1
- Asfaltový beton pro podkladní vrstvu dle ČSN EN 13108-1
- Mechanicky zpevněné kamenivo dle ČSN EN 13285
- Štěrkodrt' dle ČSN EN 13285

65.2) u stavebního objektu C 102:

- Geologické parametry dle ČSN 72 1002
- Asfaltový koberec mastixový dle ČSN EN 13108-5
- Asfaltový beton pro ložní vrstvu dle ČSN EN 13108-1
- Lítý asfalt modifikovaný dle ČSN EN 13108-6
- Mechanicky zpevněné kamenivo dle ČSN EN 13285
- Štěrkodrt' dle ČSN EN 13285

65.3) u stavebních objektů C 103 a C 117:

Ministerstvo tuto námitku na str. 262 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Správní orgán konstatuje, že odpovědnost za podobu projektové dokumentace nese primárně její projektant, tedy osoba s příslušnou autorizací ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb. Správní orgán má dále za to, že v souladu s ust. § 119 odst. 3 stavebního zákona, které lze obdobně aplikovat na fázi stavebního řízení, je stavba posuzována podle předpisů, které byly v platnosti v době zpracování její dokumentace.“

46.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší. Projektování staveb podle neplatných technických norem může zasahovat do zájmů na ochraně životního prostředí a veřejného zdraví např. tím, že stavba nebude bezpečná, kvalitní a šetrná k životnímu prostředí.

46.2) Ministerstvo poukazuje na aplikaci § 119 odst. 3 stavebního zákona: *„Dojde-li během provádění stavby ke změně českých technických norem nebo jiných technických předpisů, podle nichž byla zpracována dokumentace nebo projektová dokumentace, posuzuje se stavba podle technických norem nebo jiných technických předpisů, které platily v době, kdy byla dokumentace nebo projektová dokumentace zpracována.“* Odvolatel uznává, že aplikace tohoto ustanovení by mohla připadat v úvahu, nicméně z napadeného rozhodnutí nelze zjistit, zda vůbec, či jak ministerstvo citované ustanovení na daný případ aplikovalo. Ministerstvo dokonce v napadeném rozhodnutí neuvedlo ani dobu zpracování projektové dokumentace.

46.3) Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když neověřovalo řešení obecných požadavků na výstavbu podle § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, neaplikovalo § 16 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, v důsledku toho nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistilo všechny okolnosti důležité k pro ochranu veřejných zájmů. Napadené rozhodnutí je též nepřezkoumatelné, neboť srozumitelně nepodává, zda a jak byl aplikován § 119 odst. 3 stavebního zákona a kdy byla projektová dokumentace zpracována.

47) Odvolatel v 66. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že u stavebního objektu C 101.1, 101.2 a 101.3 se v Technické zprávě na str. 4 uvádí, že pro použití kategorie R 24,5/120 bude vydán souhlas s odchýlným řešením od normy ČSN 736101. Namítáme, že v podkladech spisu takový souhlas není.

Ministerstvo tuto námitku na str. 263 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Nadto správní orgán konstatuje, že se jedná o námitku, která měla být uplatněna již v územním řízení a ve smyslu ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona se k ní nepřihlíží.“

47.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší. Projektování staveb podle neplatných technických norem může zasahovat do zájmů na ochraně životního prostředí a veřejného zdraví např. tím, že stavba nebude bezpečná, kvalitní a šetrná k životnímu prostředí.

47.2) Odvolatel námitku nemohl uplatnit v územním řízení, neboť v době kdy územní řízení probíhalo, nebyla známa nutnost souhlasu s odchylným řešením od normy ČSN 736101.

48) Odvolatel v 69. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že v části C u stavebních objektů ORL absentují hydrotechnické výpočty, statické výpočty a doklady týkající se objektů. Jde o povinné součásti dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. Odkazy autorky projektové dokumentace, že tyto součásti jsou někde jinde, případně, že už byly provedeny někým jiným, jsou nepatřičné.

Ministerstvo tuto námitku na str. 264 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Na základě odůvodnění námitky č. 1 viz výše (resp. č. 43 dle označení spolku), správní orgán dovozuje, že předmětnou stavbu na základě této projektové dokumentace povolit lze. Odkazy na jiné části neshledává správní orgán jako nepatřičné, neboť není účelné zvětšovat objem projektové dokumentace opisnými údaji. Spolkem požadované údaje nadto obsaženy v části „C“ projektové dokumentace (u jednotlivých SO) v relevantním rozsahu jsou. Zjednodušeně řečeno projektová dokumentace ke stavebnímu povolení tak obsahuje z hlediska své materie vše, co obsahovat má.“

48.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší, protože ORL mají zachycovat ropné látky, aby neunikaly do vodních toků. Špatná funkce ORL způsobená chybějícím, či nekvalitními hydrotechnickými, případně statickými výpočty tak může mít negativní dopad na životní prostředí ve formě znečištění vodních toků. Statické, či hydrotechnické výpočty ORL tak mohou zasahovat do zájmů, které odvolatel hájí.

48.2) Ministerstvo odkazuje na vypořádání námitky č. 43, čímž má patrně na mysli text přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb., kde je požadována přiměřenost obsahu. Odvolatel k tomu uvádí, že z díkce této přílohy přece nevyplyvá, že by v části C (v Technických zprávách) mohlo absentovat předepsané statické a hydrotechnické posouzení ORL. Pro nezpracování statického a hydrotechnického posouzení ministerstvo nesdělilo žádný objektivní důvod. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a napadené rozhodnutí je též nepřezkoumatelné.

48.3) Ministerstvo vypořádáním námitky popřelo § 159 odst. 3 stavebního zákona, který projektantům výslovně ukládá, že „Statické, popřípadě jiné výpočty musí být vypracovány tak, aby byly kontrolovatelné.“ Na tuto povinnost projektanta pak navazuje povinnost ministerstva ověřit, zda je projektová dokumentace přehledná a úplná, včetně uvedení statických a hydrotechnických výpočtů na příslušném místě projektové dokumentace.

48.4) Není pravdou, že spolkem požadované údaje jsou v části C u jednotlivých SO, což odvolatel dokládá následovně:

Technická zpráva C 311 k hydrotechnickému posouzení uvádí, že:

- „Hydrotechnické posouzení obsaženo v SO 301 a v technických parametrech použitého typu ORL.“

Odvolatel tento obsah považuje za naprosto nedostatečný, neboť podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. má být hydrotechnické posouzení součástí Technické zprávy příslušného objektu v části C projektové dokumentace, kde však chybí. Místo hydrotechnického posouzení je v Technické zprávě proveden pouze odkaz na jiný stavební objekt C 301 a technické parametry použitého typu ORL. V Technické zprávě C 301 však hydrotechnické posouzení také chybí, což odvolatel vytýkal v jiné námitce. Odkaz na technické parametry použitého typu ORL nedává smysl, neboť není zřejmé, kde tyto parametry hledat, jestliže nejsou v Technické zprávě příslušného stavebního objektu. Stejným způsobem je „vyřešeno“ hydrotechnické posouzení u všech dalších ORL, tj.: C 312, 314, 315, 316, 317, 319, 320, 321, 322, 323, 324.

Technická zpráva C 311 ke statickému posouzení uvádí, že:

- „Všechny prvky ORL jsou provedeny z prefabrikátů, ověřených při výrobě. Z uvedeného důvodu nebyly zpracovány speciální statické výpočty.“

Odvolatel tento obsah považuje za naprosto nedostatečný, neboť statické posouzení v Technické zprávě chybí, přičemž není zřejmé ani kdo je výrobcem a jak tento výrobce provedl statické posouzení. Stejným způsobem je „vyřešeno“ statické posouzení u všech dalších ORL, tj.: C 312, 314, 315, 316, 317, 319, 320, 321, 322, 323, 324.

Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nevyžadovalo úplnou a přehlednou projektovou dokumentaci se statickými a hydrotechnickými výpočty. Za tohoto stavu je projektová dokumentace neúplná a nepřehledná a nelze ověřit účinky budoucího užívání stavby. Nebyl zjištěn stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností.

49) Odvolatel v 70. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že v části C u stavebních objektů ORL není doloženo prohlášení o vlastnostech podle Nařízení EP a Rady (EU) č. 305/2011 o stavebních výrobcích.

Ministerstvo tuto námitku na str. 264 zamítlo následující úvahou:

„Správní orgán má za to, že daná námitka po věcné stránce zcela vybočuje z okruhu resp. námitkové sféry spolku, jehož posláním ve smyslu ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., má být ochrana životního prostředí. Spolek dále neuvádí souvislost výše uvedeného tvrzení s předmětem jeho činnosti, ani jaké pro věc negativní důsledky tato jeho tvrzení mají. Ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona může subjekt, který je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, přičemž k námitkám, které překračují výše uvedený rozsah, se nepřihlíží. Na základě odůvodnění námitky č. 1 viz výše (resp. č. 43 dle označení spolku), správní orgán dovozuje, že projektová dokumentace není v rozporu platnými právními předpisy a předmětnou stavbu lze na základě této projektové dokumentace povolit. Dokládání požadovaných údajů (prohlášení o vlastnostech výrobků) pak není ve fázi stavebního řízení relevantní.“

49.1) Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že vybočil ze sféry která mu přísluší, protože ORL mají zachycovat ropné látky, aby neunikaly do vodních toků. Špatná funkce ORL způsobená nevhodným či nekvalitním výrobkem tak může mít negativní dopad na životní prostředí ve formě znečištění vodních toků. Volba nesprávného ORL tak může zasahovat do zájmů, které odvolatel hájí.

49.2) Ministerstvo odkazuje na vypořádání námitky č. 43, čímž má zřejmě na mysli text přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb., kde je požadována přiměřenost obsahu. Odvolatel k tomu uvádí, že z dikce této přílohy nevyplývá, že by v části C (v Technických zprávách) mohlo absentovat předepsané prohlášení o vlastnostech ORL. Pro absenci této informace ministerstvo nesdělilo žádný objektivní důvod. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a

napadené rozhodnutí je též nepřezkoumatelné.

49.3) Odvolateli proto nezbyvá než konstatovat, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když po něm nepožadovalo úplnou projektovou dokumentaci, nedošlo tak k ověření účinků budoucího užívání stavby, v důsledku toho nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.

50) Odvolatel v 73. bodu svého podání ze dne 01.06.2020 namítal, že projektová dokumentace neplní podmínku č. 9 rozhodnutí o výjimce ze dne 24. 5. 2016, č. j. KUZL 63861/2015, podle které mají být v podmostí a v propustcích zajištěny suché migrační cesty s hlinitým povrchem.

Ministerstvo tuto námitku na str. 266 zamítlo následující úvahou:

„Správnímu orgánu v rámci tohoto stavebního řízení principiálně nepřísluší ověřovat plnění podmínek rozhodnutí jiných správních orgánů. Z věcného hlediska lze dále konstatovat, že stavebník mezi podklady své žádosti doložil v části „G“ - Související dokumentace dokumentaci označenou jako „Analýza plnění podmínek orgánů životního prostředí“, která předmětné migrační cesty daných parametrů obsahuje.“

50.1) Odvolatel namítá, že rozhodnutí o výjimce je závazné pro všechny správní orgány, včetně Ministerstva dopravy. Ministerstvo dopravy proto mělo v zájmu dobré správy spolupracovat s orgánem ochrany přírody a tak zabránit zmaření výjimky.

50.2) Ministerstvo opírá svou argumentaci o „Analýzu“, která je součástí „G“ žádosti stavebníka. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však není zřejmé, kdo tuto Analýzu vypracoval, kdy a kým byla do správního spisu založena. Soupis všech součástí spisu ani výčet podkladů napadeného rozhodnutí na str. 32 – 50 pojem Analýza ani součást „G“ neobsahuje. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se tedy opírá o podklady, se kterými se odvolatel nemohl seznámit a vyjádřit se k jejich obsahu.

50.3) Ministerstvo se mylí, pokud stavbu považuje za souladnou s předmětnou podmínkou. Například Most přes Rusavu C 207 podle Technické zprávy, str. 11 obsahuje tuto úpravu pod mostem: *„Pod mostem bude provedena rovinanina z lomového kamene, po obvodu bude ohraničena prahem rozměrů 500 x 800 mm z lomového kamene.“* Most přes biokoridor C 213 podle Technické zprávy str. 8 obsahuje tento popis: *„Spodní stavba: Spodní stavba je tvořena rámovými stojkami z monolitického železobetonu C30/37-XF3 s rovnoběžnými křídly vetknutými do nosné konstrukce mostu. Odvodnění tubu rámu je navrženo rubovou drenáží o průměru 150 mm.“* Z citovaných pasáží je zřejmé, že podmostí nemá hlinitý povrch jak požaduje výjimka. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že ministerstvo nechránilo veřejný zájem na ochraně živočichů, když povolilo stavbu v rozporu s rozhodnutím o výjimce.

51) Podle § 18c odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 503/2006 Sb. má stavební povolení obsahovat parcelní čísla pozemků podle katastru nemovitostí, na kterých se stavba povoluje. Odvolatel namítá, že v napadeném rozhodnutí pozemky na kterých se stavba povoluje buď nejsou uvedeny, případně jsou uvedeny s komentářem, který popírá citovanou náležitost. Na str. 3–4 napadeného rozhodnutí jsou vyjmenovány pozemky na kterých je stavba umístěna, nejde tedy o pozemky, na kterých se stavba povoluje ve smyslu vyhlášky. Jestliže by snad vytýkaná vada byla považována za chybu v psaní, kde na str. 3 místo „stavba je umístěna“ mělo být uvedeno „stavba se povoluje“, potom odvolatel námitku doplňuje následovně:

51.1.) Stavba byla povolena na pozemcích, které podle katastru nemovitostí neexistují. Jedná se o pozemky p. č. 302/1 v k. ú. Količín, dále pozemky p. č. 4001/29, 4001/30, 4001/32, 4001/33, 4001/34, 4002/1, 4002/2, 4002/3, 4002/4, 4002/5, 4002/6, 4002/7, 4002/8, 4002/9, 4002/10, 4002/11, 4002/12, 4003/1 v k. ú. Holešov, dále pozemky p. č. 449, 490/2, 490/5 v k. ú. Horní Lapač.

51.2) Stavbu nelze realizovat, neboť ve výčtu pozemků na nichž má být uskutečněna absentují potřebné pozemky. Jedná se o pozemky p. č. 2370/4, 2370/6, 3655/22, 3670/1, 3704/12, 4001/36 v k. ú. Holešov, kde byl povolen přivaděč Holešov (C 117) a most (C 214).

51.3) Stavba byla povolena na pozemcích, kde podle DSP být nemá. Jedná se o pozemek p. č. 3704/1 v k. ú. Holešov, pozemky p. č. 929/109 a 929/110 v k. ú. Dolní Ves.

52) Rozpor napadeného rozhodnutí s § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb.

Podle § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích má být dálnice v zastavěném území obce osvětlena. Odvolatel namítá, že povolená dálnice je v rozporu s tímto ustanovením, neboť prochází zastavěným územím Fryštáku, ale osvětlena zde není, přičemž osvětlení nebylo ani umístěno. Podle § 111 odst. 2 stavebního zákona mělo ministerstvo ověřit účinky budoucího užívání stavby, tuto povinnost však nesplnilo.

53) Není plněna podmínka závazného stanoviska MěÚ Kroměříž ze dne 04.12.2014, č.j. MeUKM/074754/2014/0464/13

Pro stavbu bylo vydáno výše jmenované závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, k zásahu do krajinného rázu. Toto závazné stanovisko se vztahuje na stavbu dotčené pozemky p. č. 4972 v k. ú. Hulín a p. č. 1553, 1555, 1605 a 1638 v k. ú. Pravčice. K ochranně krajinného rázu je uložena podmínka provést souvislou výsadbu liniové zeleně po obou stranách dopravní komunikace o šířce min. 15 m. Napadené rozhodnutí povolilo stavbu předmětné dálnice, včetně vegetačních úprav C 801. Bohužel schválené vegetační úpravy tuto podmínku neplní, neboť na výše uvedených pozemcích nenavrhují oboustrannou výsadbu o šířce min. 15 metrů. Ministerstvo sice podmínku závazného stanoviska převzalo do výrokové části svého rozhodnutí, tím se ale nic neřeší, neboť jde o podmínku, která měla být uskutečněna ve fázi realizace stavby a tudíž zapracována do projektové dokumentace. Napadeným rozhodnutím tak byla povolena stavba, která neplní závazné stanovisko orgánu ochrany přírody.

54) Námitky proti stanoviskům Ministerstva životního prostředí

Podkladem napadeného rozhodnutí byla tato následující stanoviska Ministerstva životního prostředí:

- a) stanovisko o hodnocení vlivů ze dne 6.12.2001, č.j. NM700/2616/4001/OPVŽP/01,
- b) závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016, č. j. 63881/ENV/16, ve znění opravného usnesení ze dne 30.11.2016 (dále jen prioritní závazné stanovisko)
- c) závazné stanovisko ze dne 25.04.2019 č.j. MZP/2019/710/1094 k ověření změn prioritního dopravního záměru (dále jen ověřovací závazné stanovisko).

V odůvodnění prioritního závazného stanoviska se uvádí, že k žádosti byla přiložena DSP včetně příloh a dokladové části. Podklady na základě kterých bylo toto závazné stanovisko vydáno byly zveřejněny zde: https://portal.cenia.cz/eiasa/detail/EIA_MZP001X

54.1) Nebyla zveřejněna žádost

Ústředním podkladem pro vydání prioritního závazného stanoviska je žádost. Tato žádost však nebyla zveřejněna. Odvolatel namítá, že nezveřejnění žádosti je v rozporu s § 23a odst. 6 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Prioritní závazné stanovisko postrádá oporu v zákonném podkladu a proto je nepřezkoumatelné.

54.2) Ověřovací závazné stanovisko nerespektuje § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb.

Ověřovací závazné stanovisko mělo být vydáno podle § 23a odst. 8 zákona č. 100/2001 Sb., v tomto odstavci se ukládá při ověřování použít obdobně § 9a odst. 4 a 5, tedy zabývat se tím, zda nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Ministerstvo životního prostředí však v ověřovacím závazném stanovisku neověřovalo, zda žádost a předložený záměr vyhovují požadavkům § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. Z hlediska plnění zákonných požadavků je tedy ověřovací závazné stanovisko nedostatečné a nepřezkoumatelné. Ministerstvo životního prostředí minimálně od května 2017 disponovalo informacemi ze své úřední činnosti o tom, že společnost ČEPS, a.s. připravuje v dotčeném území záměr nového elektrického vedení o kapacitě 2x 400 kV a že tento záměr má vést v souběhu se stavbou dálnice D49. Bohužel, ministerstvo tuto informaci při vydávání ověřovacího závazného stanoviska nepoužilo. Jestliže by ministerstvo tuto podstatnou změnu zohlednilo, nemohlo by být závazné stanovisko kladné, neboť je třeba posoudit kumulativní vlivy obou záměrů v dotčeném území, k čemuž zatím nedošlo.

54.3) Nebyly posouzeny kumulativní vlivy se záměrem nového el. vedení V498/499

Podél předmětné Dálnice D49 v úseku Martinice – Fryšták má být realizováno nové elektrické vedení V498/499 o kapacitě 2x 400 kV. Jde o záměr společnosti ČEPS, a.s., který bývá uváděn i pod jinými názvy, např.: V498/499 – Nové vedení OTR – Ladce; nebo: 400 kV Otrokovice – Vizovice – Střelná – státní hranice ČR/SR; případně: Nové vedení Otrokovice – Střelná (Ladce); eventuálně: Nové dvojité vedení Otrokovice – Střelná (státní hranice ČR–SR). Podobně jako dálnice, tak i el. vedení 2x 400 kV je záměrem, který vždy podléhá posouzení v procesu EIA. O existenci záměru V498/499, jeho relevanci a významném vlivu na životní prostředí mimo jiné svědčí:

A) Informace z webových stránek společnosti TRANSENERGY s.r.o., kde se uvádí, že tato společnost pro ČEPS, a. s. v období 12/2016 až 9/2017 zpracovávala územně technickou studii záměru V498/499 a podklady pro EIA (<http://www.transenergy.cz/cz/reference/oddeleni-projekty>).

B) Přípis Ministerstva životního prostředí ze dne 29.05.2017, č. j. 28366/ENV/17, jímž ministerstvo záměr předběžně projednalo se společností TRANSENERGY s.r.o a v němž upozorňuje na kumulativní vlivy s Dálnicí D49 (viz příloha č. 1).

C) Přípis Ministerstva životního prostředí ze dne 20.02.2020, č. j. MZP/ 2020/570/367, kde ministerstvo dospělo k závěru, že záměr „V418/818 – zdvojení vedení“ bude nutné posoudit v kumulaci s uvažovaným novým dvojitým vedením V498/499 (viz příloha č. 2).

Z výše uvedeného vyplývá, že záměr V498/499 dnes dosáhl již takového stupně určitosti, že není pochyb o tom, kudy se plánuje jeho vedení a dále není pochyb ani o tom, že plánované souběžné vedení tohoto nového záměru s Dálnicí D49 zvyšuje zátěž dotčeného území. Bohužel, kumulativní vliv obou záměrů nebyl předmětem posuzování při vydávání prioritního závazného stanoviska. Proto odvolatel toto závazné stanovisko považuje za překonané a jako podklad již nepoužitelné.

V § 23a odst. 8 zákona č. 100/2001 Sb. se ukládá při ověřování použít obdobně § 9a odst. 4 a 5. Ze znění § 9a odst. 4 pak vyplývá, že je třeba ověřit, zda nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Odvolatel namítá, že ministerstvo se touto problematikou v ověřovacím závazném stanovisku nikterak nezabývalo, závazné stanovisko je proto nedostatečné a nepřezkoumatelné. I nezávisle na tom, co zákon č. 100/2001 Sb. ukládá u závazných stanovisek podrobit kontrole je přece nepřijatelné, aby závazné stanovisko (zde prioritní závazné stanovisko, potažmo ověřovací závazné stanovisko) nezohledňovalo věcný stav v době, kdy se na jeho podkladě vydává správní rozhodnutí. Právě k takové situaci bohužel došlo.

Ministerstvo životního prostředí minimálně od května 2017 disponovalo informacemi ze své úřední činnosti o tom, že společnost ČEPS, a.s. připravuje v dotčeném území záměr nového elektrického vedení o kapacitě 2x 400 kV a že tento záměr má vést v souběhu s dálnicí D49. Ministerstvo životního prostředí však tuto informaci při vydávání ověřovacího závazného stanoviska nevzalo v úvahu. Jestliže by tuto podstatnou změnu v dotčeném území zohlednilo, nemohlo by být ověřovací závazné stanovisko kladné, neboť je třeba posoudit kumulativní vlivy obou záměrů v dotčeném území, k čemuž zatím nedošlo.

Nepochybně je ve veřejném zájmu, aby byl tento nedostatek odstraněn a to ještě před vydáním pravomocného stavebního povolení k předmětné dálnici. Odvolatel k věci ještě dodává, že jak ŘSD, které je investorem dálnice, tak ČEPS, a.s. coby investor nového el. vedení, jsou subjekty vlastněné a ovládané státem a dnes dokonce jedním ministrem. Po státu lze jistě požadovat, aby si ujasnil své zájmy v dotčeném území a řádně posoudil jejich kumulativní vliv na životní prostředí a zdraví obyvatel.

54.4) Pochybnost o proveditelnosti a reálnosti podmínky č. 14 prioritního závazného stanoviska

Podmínka č. 14 prioritního závazného stanoviska zní následovně: *„Pokud nebude možná časová souběžnost uvedení do provozu související dopravní stavby D49 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa a bude uvedena do provozu nejprve samostatně stavba D49 4901 Hulín – Fryšták, bude do doby realizace MÚK Fryšták a přivaděče Zlín (stavba D49 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa) nezbytnou podmínkou provozování záměru dopravním značením omezit jízdu tranzitní nákladní dopravy po dálnici D49 (4901 Hulín – Fryšták) a omezit tak dopravu přes zastavěnou část rozdělením dopravy při současném využití nové D49 (4901 Hulín – Fryšták) a stávajících komunikací.“*

Realizaci podmínky č. 14 brání skutečnost, že je zařazena mezi opatření pro fázi provozu. Tím je vzbuzen mylný dojem, že podmínku není třeba plnit v projektové dokumentaci a ve stavebním řízení a stačí, když se opíše od výrokové části napadeného rozhodnutí. Ministerstvo dopravy k tomu v napadeném rozhodnutí na str. 210 uvádí, že mu nevádí, pokud stavebník navrženým dopravním značením tuto podmínku popírá (*Doložení způsobu plnění podmínky správnímu orgánu tak bude logicky možné a vymahatelné až po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.*), neboť tato podmínka bude prakticky ošetřena až opatřením obecné povahy, jímž se stanovuje místní, či přechodná úprava provozu. Takový přístup je však chybný, neboť podmínka č. 14 se má realizovat, pokud nebude možné zároveň zprovoznit stavby 4901 a 4902.1. Již delší dobu je zřejmé, že k této situaci všechno směřuje. Stavba 4901 je napadeným rozhodnutím povolena, ale stavba 4902.1 nemá ani územní rozhodnutí. Dle plánů stavebníka bude stavba 4901 zprovozněna v roce 2024 a stavba 4902.1 v roce 2029 (viz příloha č. 3 informační letáky ŘSD). Protože stavby 4901 a 4902.1 téměř jistě nebudou zprovozněny současně, je nutné podmínku č. 14 zapracovat do záměru již ve fázi přípravy tj. nejpozději ve stavebním řízení. Ve stavebním řízení by vyřešení této podmínky bylo logické, neboť zde se povoluje dopravní značení a také se zde podle § 111 odst. 2 stavebního zákona ověřují účinky budoucího užívání stavby. Navíc je stavební řízení posledním navazujícím řízením, kterého se může účastnit dotčená veřejnost, včetně odvolatele.

Další překážku realizovatelnosti podmínky č. 14 představuje znění § 24a odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích: *„Tranzitní nákladní dopravu prováděnou nákladním vozidlem nebo jízdní soupravou, jejichž největší povolená hmotnost činí 12 tun a více, lze na silnici II. a III. třídy zakázat nebo omezit stanovením místní úpravy provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu2), jen je-li možné využít jinou vhodnou trasu včetně trasy vedoucí po pozemní komunikaci podléhající zpoplatnění.“* Z této úpravy vyplývá, že tranzitní nákladní dopravu lze zakázat, nebo omezit na silnicích II. a III. třídy, ale nikoliv na dálnici. Ostatně již z § 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích vyplývá, že dálnice má sloužit dálkové, tedy tranzitní dopravě. Podmínka č. 14 prioritního závazného stanoviska je tedy s největší pravděpodobností nerealizovatelná. Neproveditelnost podmínky č. 14, zjištěná až po právní moci stavebního povolení by stavebníka od realizace takové podmínky osvobodila a odvolatel by proti tomu nemohl nic učinit. Stavebník by tak získal oprávnění realizovat a provozovat škodlivou stavbu.

Podmínka č. 14 prioritního závazného stanoviska je neproveditelná a zároveň je tato vada těžko zjištělná, neboť chronologicky je podmínka stanovena tak, aby se ve stavebním řízení neuplatňovala, v dalším řízení (o stanovení dopravního značení) však již dotčená veřejnost vady prioritního závazného stanoviska nebude moci napadnout. Navíc v době kdy se bude rozhodovat o stanovení dopravního značení již prioritní závazné stanovisko nebude platné, neboť jeho platnost skončí 22.11.2021. Vše tedy směřuje k tomu, že neproveditelnost podmínky č. 14 bude oficiálně přiznána až v době, kdy projekt nebude možné změnit, či zastavit s odkazem na velké množství proinvestovaných prostředků. Chybné posouzení záměru by však nemělo být přičítáno k tíži účastníkům, včetně odvolatele.

Ministerstvo životního prostředí mělo při vydávání ověřovacího závazného stanoviska přístup ke všem potřebným podkladům, aby mohlo posoudit, zda a jak jsou plněny podmínky obsažené v prioritním závazném stanovisku. Ze správního spisu vyplývá, že stavebník podmínku č. 14 tohoto závazného stanoviska neplní a ani se k tomu nechystá. Ministerstvo životního prostředí však nezasáhlo a dalo tak všem zúčastněným na vědomí, že na plnění podmínky č. 14 netrvá. Odvolatel s tímto přístupem ministerstva, které rezignovalo na ochranu veřejného zájmu nesouhlasí. Správní orgány mají v zájmu dobré správy spolupracovat a chránit veřejný zájem, což se v daném případě nestalo, neboť ministerstvo neposkytlo žádnou pomoc, či součinnost při aplikaci podmínky č. 14.

54.5) Neposouzení vlivu násypové zeminy

Na str. 1 prioritního závazného stanoviska se v kapitole „Kapacita (rozsah) záměru“ uvádí celkový objem zemních prací: Výkopy 965 000 m³ a Násypy 2 705 000 m³. Z těchto objemů a jejich poměru vyplývá, že ke stavbě bude potřeba velkého množství násypové zeminy, která nebude moci být opatřena z výkopů předmětné stavby. V prioritním závazném stanovisku chybí popis záměru a není tedy zřejmé, z jakých zdrojů má být tato násypová zemina ke stavbě opatřena, kde bude před zahájením a během stavby uložena a v jaké bude kvalitě. Technicky vzato jde o odpad a využívání odpadů se posuzuje z hlediska vlivů na životní prostředí. Limitní hodnotou pro posouzení zde stanovuje příloha č. 1 zákona č. 100/2001 Sb. v bodu 56, kde se uvádí „*Zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů s kapacitou od stanoveného limitu.... nad 2500 tun/rok*“. Jelikož záměr mnohonásobně překračuje nadlimitní množství násypové zeminy, měl být tento aspekt záměru posuzován, prioritní závazné stanovisko však tento vliv záměru nijak neposoudilo. Nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

Problém chybějícího posouzení vlivu násypové zeminy naznačuje již stanovisko o hodnocení vlivů ze dne 6.12.2001, č.j. NM700/2616/ 4001/OPVŽP/01, jehož podmínka pro fázi přípravy č. 14 ukládá „*Projekt organizace výstavby navrhnout tak, aby byla vyřešena otázka zajištění potřebného množství násypové zeminy a aby bylo rozhodnuto, zda bude nutno podrobit tento záměr posuzování dle zákona č. 244/1992 Sb.*“ Bohužel, Ministerstvo životního prostředí při vydávání prioritního závazného stanoviska splnění této podmínky neověřovalo. Nebyl tedy zjištěn stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností.

54.6) Chybné stanovisko dle § 45i zákona č.114/1992 Sb.

Podkladem prioritního závazného stanoviska bylo stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, ze dne 18.08.2015, č.j. KUZL 50440/2015, vydané podle dle § 45i zákona č.114/1992 Sb., podle kterého „*záměr R49, stavba 4901 samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry nemůže mít významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptáčích oblastí*“. Odvolatel s tímto stanoviskem nesouhlasí a považuje jej za logicky chybné. Stavba 4901 je prvním úsekem dálnice D49, která má vést z Hulína na Slovensko. Krajský úřad k východním úsekům této dálnice již vydal stanovisko ze dne 25.03.2010 pod č.j. KUZL 17567/2010, v němž konstatuje, že záměr staveb 4903, 4904 a 4905 může mít významný vliv na stav předmětu ochrany evropsky významné lokality. Není logické, aby tato východní část dálnice vliv na předmět ochrany mít mohla, ale následně hodnocená západní část, stavba 4901, která má být realizována dříve, nikoliv. Je přece zřejmé, že stavebník zamýšlí realizovat celou dálnici a

umístěním, či povolením jejího prvního úseku se v podstatě již rozhoduje o všech dalších úsecích. Jestliže východní polovina dálnice (4903, 4904 a 4905) může mít vliv na předmět ochrany, tak jej nevyhnutelně může mít i stavba 4901 ve spojení s těmito východními úseky, neboť umístění stavby 4901 podmiňuje a předurčuje realizaci všech dalších úseků. Stanovisko krajského úřadu je tedy v rozporu se vzniklým skutkovým stavem.

54.7) Dlouhá ulice ve Fryštáku neexistuje

Prioritní závazné stanovisko na str. 10 k imisním koncentracím NO₂ uvádí, že „*Příspěvek imisní koncentrace NO₂ na přivrácených okrajích obcí je v rozmezí 1,96 až 7,49 µg/m³ k pozadí 12,4 až 19,3 µg/m³ (limit 40 µg/m³). Výjimkou je pouze lokalita Dlouhá ulice ve Fryštáku, kde by se součet imisních koncentrací pozadí a příspěvků ze záměru značně přiblížil stanovenému limitu. Ani zde jej ovšem nepřekračuje a zůstává tedy zdravotně přijatelný.*“ Odvolatel namítá, že Dlouhá ulice ve Fryštáku neexistuje a proto nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

54.8) Nebyly vzaty v úvahu účinné právní předpisy

Podle § 23a odst. 4 zákona o posuzování vlivu na životní prostředí „*Při vydávání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí příslušný úřad vezme v úvahu účinné právní předpisy v oblasti životního prostředí a veřejného zdraví.*“ Odvolatel namítá, že prioritní závazné stanovisko tomuto zákonnému požadavku nevyhovuje, neboť z něj není zřejmé, které účinné právní předpisy v oblasti oblasti životního prostředí a veřejného zdraví byly vzaty v úvahu.

V době vydání prioritního závazného stanoviska § 5 odst. 3 vodního zákona již vyžadoval zajistit vsakování nebo zadržování povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na tyto stavby. Odvolatel namítá, že záměr tento požadavek neplní, neboť vsakování srážkových vod ze zpevněných povrchů dálnice není nijak zajištěno a zadržování srážkových vod je nedostatečné, neboť jsou navrhovány jen dvě retenční nádrže, které obsluhují jen malou část stavby. Většina srážkových vod ze zpevněných povrchů dálnice odtéká rovnou do recipientů.

Podle ust. § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb. má být vsakování přednostně zajištěno na stavebním pozemku. Záměr tento požadavek neplní, jelikož srážkové vody z vozovek mají být kompletně odvedeny do recipientů. Částečné vsakování srážkových vod je zajištěno pouze na zatravněných částech stavby, ani zde nelze hovořit o přednostním vsakování, neboť náspy jsou hutněné, tudíž jejich vsakovací schopnost je omezená a podél náspů a okrajů silnic mají být zbudovány zpevněné příkopy z betonových žlabovek, které rovněž brání vsakování, jejich úkolem je vodu naopak odvádět do vodních toků. Požadavek § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb., aby bylo přednostně zajištěno vsakování srážkových vod na stavebním pozemku proto nebyl splněn. Ministerstvo při vydávání prioritního závazného stanoviska nezohlednilo skutečnost, že záměr nerespektuje nutnost přednostního vsakování srážkových vod. Absence řádného zasakování má negativní vliv na ochranu vod a ochranu klimatu.

54.9) Zkrácení práva na spravedlivý proces

Podle § 1 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí je účelem posuzování vlivů na životní prostředí získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti. Odvolatel namítá, že prioritní závazné stanovisko není objektivním odborným podkladem. Předpokladem objektivní při vydávání závazného stanoviska je totiž možnost volby, zda k záměru vydat stanovisko souhlasné, či nesouhlasné a to na základě objektivního odborného posouzení. Ministerstvo životního prostředí však muselo postupovat podle § 23a odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, jenž zní následovně: „*Příslušný úřad vydá k prioritnímu dopravnímu záměru závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které je podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních. Závazné stanovisko podle věty první obsahuje opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci*

nepříznivých vlivů na životní prostředí. Platnost závazného stanoviska podle věty první je 5 let.“ Z tohoto ustanovení implicitně vyplývá, že závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí musí být vždy jediné souhlasné. Jde o anomálii ve zvyklostech a systému závazných stanovisek. Zákodárce tímto ustanovením Ministerstvo životního prostředí zásadně omezil v možnosti objektivního odborného posuzování daného záměru. Ministerstvo životního prostředí si zjednodušeně řečeno může o záměru myslet co chce, ale rozhodnout musí vždy ve prospěch stavebníka, souhlasným stanoviskem k jeho stavbě. Jde tedy o stanovisko politické a nikoliv objektivní, či odborné. Zákonná úprava § 23a odst. 3 jednostranně nadřazuje zájem stavebníka stavět nad zájem ochrany životního prostředí. Touto zákonnou úpravou bylo zkráceno právo odvolatele na spravedlivý proces.

55) Námitky proti správním aktům obecného stavebního úřadu

Podkladem napadeného rozhodnutí byly následující správní akty obecného stavebního úřadu:

- a) souhlas (resp. závazné stanovisko) ze dne 30.11.2018, č.j. HOL-33159/2018/SÚ/RS nahrazující dřívější souhlasy vydané stejným úřadem v letech 2008 až 2015,
- b) rozhodnutí o změně závazného stanoviska ze dne 14.10.2020, č.j. HOL-29254/2020/SÚ/RS, kterým bylo změněno závazné stanovisko ze dne 30.11.2018, č.j. HOL-33159/2018/SÚ/RS

55.1) Námitky proti souhlasu ze dne 30.11.2018, č.j. HOL-33159/2018/SÚ/RS

Obecný stavební úřad měl ve svém souhlasu podle § 15 odst. 2 stavebního zákona ověřit dodržení 30 podmínek územního rozhodnutí. Jelikož souhlas ze dne 30.11.2018 postrádá jakékoliv odůvodnění, odvolatel namítá, že je nepřezkoumatelný.

55.2) Námitky proti rozhodnutí o změně závazného stanoviska ze dne 14.10.2020, č.j. HOL-29254/2020/SÚ/RS

Obecný stavební úřad měl ve svém rozhodnutí o změně závazného stanoviska podle § 15 odst. 2 stavebního zákona ověřit dodržení 30 podmínek územního rozhodnutí. Odvolatel namítá, že toto rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť z něj není zřejmé na základě jakých podkladů bylo vydáno a jakými úvahami byl stavební úřad veden, když jednotlivé podmínky územního rozhodnutí ověřoval.

55.2.1) Podmínka č. 1 územního rozhodnutí ukládá stavbu umísťovat podle situačních výkresů, které jsou nedílnou součástí územního rozhodnutí. Odvolatel shledává nepřezkoumatelnost ověření této podmínky obecným stavebním úřadem, neboť v jeho rozhodnutí absentují informace o ověřované projektové dokumentaci předložené stavebníkem, zejména chybí údaje o tom, která osoba a kdy tuto projektovou dokumentaci vypracovala. Obecný stavební úřad ve svém rozhodnutí uvedl: „*Příčinou drobných rozdílů mezi označeními stavebních objektů ...byly projektantské zkratky či precizace návrhu, event. prostý fakt zaokrouhlování kilometrů. Tyto názvoslovné nuance nemají na plnění podmínek územního rozhodnutí žádný vliv, jedná se o identické stavební objekty. Pakliže došlo k upřesnění umístění stavebních objektů, dělo se tak v tolika v rámci a v souladu s pravomocným územním rozhodnutím. Stavební objekty (jejich části) umístěné územním rozhodnutím, avšak vyloučené z daného stavebního řízení, pak již nejsou předmětem ověřování dodržení podmínek územního rozhodnutí.*“ Odvolatel namítá, že není zřejmé, které stavební objekty má obecný stavební úřad na mysli, když rozvíjí úvahu o „drobných rozdílech“ a dále není zřejmé, jak tyto drobné rozdíly v jednotlivých případech vyhodnotil, zda jde o projektantské zkratky, precizaci návrhu, či zaokrouhlování. Nelogické je jeho tvrzení, že stavební objekty (jejich části) vyloučené z daného stavebního řízení neověřoval, když ve výroku rozhodnutí je jako ověřené uvádí. Odůvodnění tedy není v souladu s výrokem. Na nepřezkoumatelnosti rozhodnutí obecného stavebního úřadu se bohužel podílí i Ministerstvo dopravy, neboť do spisu stavebního řízení nezaložilo kompletní územní rozhodnutí se situačními výkresy, takže i kdyby obecný stavební úřad ověření podmínky č. 1 provedl bezvadně, nebylo by možné jeho postup přezkoumat. Odvolatel byl tedy zkrácen na svém právu napadat rozhodnutí obecného stavebního úřadu. Nutno dodat, že územní rozhodnutí je povinným podkladem ve stavebním řízení a odvolatel absenci jeho

grafické části v průběhu stavebního řízení namítal. Ministerstvo dopravy však jeho námitce nevyhovělo.

55.2.2) Ve 2. podmínce územního rozhodnutí se uvádí, že pro uskutečnění stavby se jako stavební pozemky vymezují pozemky pod navrhovanou stavbou. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože neobsahuje žádné informace o tom, zda a jak obecný stavební úřad tuto podmínku ověřoval. Odvolatel dále namítá, že ověření této podmínky je ze spisu stavebního řízení nemožné, neboť bez situačních výkresů, které jsou nedílnou součástí územního rozhodnutí nelze spolehlivě zjistit, které pozemky byly v roce 2004 pro stavbu vymezeny. Většina tehdejších parcelních pozemků dnes již neexistuje, neboť byly zrušeny, či přečíslovány.

55.2.3) V podmínce č. 5 územního rozhodnutí se ukládá: „*Nejpozději 60 dnů před podáním žádosti o stavební povolení předloží orgánu ochrany ZPF MěÚ Holešov k projednání a odsouhlasení zpřesněnou bilanci skřývek, plán jejich odvozu a rozprostření, včetně údajů o mocnosti rozprostírané vrstvy na konkrétní pozemky a písemné souhlasy jejich vlastníků (uživatelů).*“ Odvolatel namítá, že obecný stavební úřad ve svém rozhodnutí neuvádí na základě jakých úvah a podkladů dospěl k závěru že tato podmínka je stavebníkem plněna. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je proto nepřezkoumatelné. Navíc je ze správního spisu stavebního řízení zřejmé, že stavebník tuto podmínku bezesbýtku neplní, neboť sice předložil upřesnění bilance skřývky ornice MěÚ Holešov ze dne 13.09.2017, č.j. HOL-24402/2017/ŽP/VK, dokládající potřebu rozprostřít skrytou půdu v množství 721 736 m³ ve vrstvě o mocnosti 0,25 m. Toto zpřesnění bilance však zcela nesplnilo citovanou podmínku, neboť u zemědělských podniků jenž jsou zde uvedeny jako odběratelé skřývek (Martinice, a. s., Pravčická a. s., Agrodružstvo Roštění, Doubrava Zahnašovice, Agrova Prusinovice) absentují údaje o konkrétních pozemcích, na které mají být skřývky rozprostírány.

55.2.4) V podmínce č. 7 územního rozhodnutí se ukládá: „*Bude zajištěn přístup k okolním zemědělským pozemkům. V případě likvidace nebo narušení přístupových cest k těmto pozemkům bude zřízena na náklad žadatele jejich náhrada.*“ Odvolatel namítá, že obecný stavební úřad ve svém rozhodnutí o změně závazného stanoviska neuvádí na základě jakých úvah a podkladů dospěl k závěru že tato podmínka je stavebníkem plněna. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je proto nepřezkoumatelné. Navíc je z projektové dokumentace zřejmé, že stavebník tuto podmínku neplní, neboť upustil od provedení stavebních objektů C 157 Polní cesta Zahnašovice – letiště a C 211 Most na polní cestě C 157 přes R49, které měly přístup k zemědělským pozemkům zajišťovat.

55.2.5) Podmínka č. 8 územního rozhodnutí se týká projektu jednoduchých pozemkových úprav a jeho realizace. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je nepřezkoumatelné, neboť z něj není možné zjistit, zda stavebník projekt jednoduchých pozemkových úprav vypracoval a zda byl realizován.

55.2.6) Podmínka č. 9 územního rozhodnutí se týká termínu zahájení prací a jeho projednání s vlastníky a uživateli pozemků. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je nepřezkoumatelné, neboť k plnění této podmínky se nevyjadřuje.

55.2.7) Podmínka č. 16 územního rozhodnutí ukládá v projektové dokumentaci splnit podmínky stanoviska EIA z roku 2001. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je nepřezkoumatelné, neboť k plnění podmínek stanoviska EIA se nevyjadřuje. Odvolatel o splnění této podmínky důvodně pochybuje, neboť projektová dokumentace založená ve spisu stavebního řízení k podmínkám stanoviska EIA nic neuvádí. Navíc odvolatel nedodržení jedné z podmínek stanoviska EIA v průběhu řízení namítal.

55.2.8) Podmínka č. 18 územního rozhodnutí stavebníkovi ukládá zpracovat studie pro rodinné domy v lokalitě Fryšták – Dolní Ves, které posoudí vliv stavby na stávající zástavbu rodinných domů z hlediska denního osvětlení, proslunění, hluku, kvality ovzduší, vibrací, atd. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je nepřezkoumatelné, neboť k plnění této podmínky se nevyjadřuje.

55.2.9) Podmínka č. 19 územního rozhodnutí stavebníkovi ukládá zpracovat podrobné posouzení vlivu hluku

a navrhnout opatření k ochraně před nadměrným hlukem. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je nepřezkoumatelné, neboť k plnění této podmínky se nevyjadřuje.

55.2.10) Podmínka č. 20 územního rozhodnutí ukládá při projektování respektovat stavební zákon, prováděcí vyhlášky a další obecně právní předpisy a příslušné technické normy. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je nepřezkoumatelné, neboť k plnění této podmínky se nevyjadřuje. Odvolatel o splnění této podmínky důvodně pochybuje, neboť rozpor projektové dokumentace se stavebním zákonem, vyhláškami, právními předpisy i technickými normami namítal během stavebního řízení.

55.2.11) Podmínka č. 22 územního rozhodnutí ukládá, že projektová dokumentace má být vypracována oprávněnou osobou. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je nepřezkoumatelné, neboť k plnění této podmínky se nevyjadřuje. Odvolatel o splnění této podmínky důvodně pochybuje, neboť během stavebního řízení namítal že části projektové dokumentace nebyly vypracovány oprávněnou osobou.

55.2.12) Podmínka č. 23 územního rozhodnutí ukládá, že na stavbu mají být navrženy výrobky, konstrukce a stavební materiály, jejichž vlastnosti zaručují, že stavba bude splňovat požadavky stavebního zákona. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je nepřezkoumatelné, neboť k plnění této podmínky se nijak nevyjadřuje. Odvolatel o splnění této podmínky důvodně pochybuje, neboť během stavebního řízení namítal že tyto informace nebyly doloženy k odlučovačům ropných látek a dále namítal nebezpečnost konstrukcí lapačů splavenin a vývaříšť.

55.2.13) Podmínka č. 24 územního rozhodnutí ukládá projektovou dokumentaci zpracovat v souladu s vyhláškou o technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je nepřezkoumatelné, neboť k plnění této podmínky se nevyjadřuje.

55.2.14) Podmínka č. 25 územního rozhodnutí ukládá zpracovat projekt organizace výstavby, který bude minimalizovat negativní dopady záměru na životní prostředí během realizace stavby. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je nepřezkoumatelné, neboť k plnění této podmínky se nevyjadřuje.

55.2.15) Podmínka č. 27 územního rozhodnutí ukládá, že součástí projektové dokumentace bude hydrogeologické posouzení území, které posoudí možné ovlivnění kvality a kvantity vod stavbou a na základě tohoto posouzení pak budou navržena adekvátní opatření k zásobování obyvatel pitnou vodou. Rozhodnutí o změně závazného stanoviska je nepřezkoumatelné, neboť k plnění této podmínky se nevyjadřuje.

56) Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku (KZS) Městského úřadu Holešov ze dne 04.07.2017, č.j. HOL-18418/2017/ŽP/VK

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo koordinované závazné stanovisko MěÚ Holešov ze dne 04.07.2017, č.j. HOL-18418/2017/ŽP/VK, vydané z hlediska ochrany vod, odpadového hospodářství, ochrany přírody a krajiny.

56.1) Odvolatel namítá, že z tohoto KZS není zřejmé, k jaké projektové dokumentaci bylo vydáno. KZS je proto nepřezkoumatelné. Jistě nemohlo být vydáno k aktuální projektové dokumentaci založené ve správním spisu stavebního řízení, neboť ta byla stavebníkem dotvářena minimálně do října 2020.

56.2) Toto KZS bylo vydáno k pozemkům, které jsou uvedeny na str. 1., velká část těchto pozemků však neexistuje. Jde o pozemky:

- v k. ú. Třebětice: p. č. 503/5, 506/6, 432, 506/7, 506/8, 506/9, 506/10, 506/11, 506/12, 506/13, 506/14, 506/22, 506/23, 506/24, 506/25, 196/4, 505/33, 505/34, 207/1, 207/15, 207/16, 207/17, 207/18, 207/19, 196/6, 429/1, 429/2, 505/35, 505/36, 195/4, 417/17, 431/2, 431/1, 506/30, 506/31, 506/32, 506/33, 506/34,

506/35, 506/28, 506/27, 506/26, 218/2, 195/8, 195/9, 430, 313/2, 313/6, 313/34, 316/15, 477/1, 461/2, 440/1, 507/13, 309/23, 505/23, 505/24, 505/25, 506/15, 506/16, 506/17, 506/18, 506/19, 506/20, 506/21, 507/2, 507/3, 507/4, 507/5, 507/6, 507/8, 507/9, 507/10, 507/11, 507/12, 507/14, 507/15, 507/16, 507/17, 507/18, 507/19, 507/20, 507/21, 507/22, 507/34, 508/37, 508/38, 508/39, 508/40, 508/41, 508/42, 508/47,
- v k. ú. Zahnašovice: 446/5, 447/1, 447/2, 379, 447/3, 447/4, 447/13, 151/12, 151/13, 151/14, 151/15,
- v k. ú. Holešov: 4001/29, 4001/30, 4001/32, 4001/33,
- v k. ú. Horní Lapač: 449, 490/8,
- v k. ú. Všetuly: 1009/38, 1059/3, 1009/15, 1009/16, 1059/1, 1009/38.

Odvolatel proto namítá, že KZS nezjistilo stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností.

56.3) Součástí KZS na str. 3 je souhlasné závazné stanovisko dle § 104 odst. 9 vodního zákona. Odvocatel namítá, že toto závazné stanovisko je v daném stavebním řízení u Ministerstva dopravy nepoužitelné, neboť podle § 104 odst. 9 vodního zákona se vydává závazné stanovisko vodoprávního úřadu ke stavbám, které následně povoluje vodoprávní úřad. Pokud by se chtěl vodoprávní úřad závazným stanoviskem vyjádřit ke stavebním objektům které povoluje jiný úřad (zde Ministerstvo dopravy), pak by musel vydat závazné stanovisko dle § 17 vodního zákona. Vodoprávní úřad v tomto závazném stanovisku uvedl, že: „*Předložená návrh je možný, protože lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a záměr nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod.*“ Odvocatel namítá, že tomuto závěru schází odůvodnění a závazné stanovisko vodoprávního úřadu je proto nepřezkoumatelné. Vodoprávní úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

56.4) Součástí KZS na str. 4 je stanovisko na úseku odpadového hospodářství, kde se uvádí, že MěÚ Holešov podle § 71 písm. k) vydává vyjádření podle § 79 odst. 4 písm. b) zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech: „*Vzhledem ke skutečnosti, že změnou stavby nedochází ke vzniku jiných druhů odpadů, platí vyjádření uvedené v koordinovaném závazném stanovisku č.j. HOL-154/14768/2013/KZS ze dne 21.08.2013.*“ Odvocatel namítá, že v koordinovaném závazném stanovisku ze dne 21.08.2013 je vyjádření na úseku odpadového hospodářství bez jakéhokoli odůvodnění a tudíž je nepřezkoumatelné, touto vadou je pak zatíženo i následné vyjádření (stanovisko) stejného úřadu v KZS ze dne 04.07.2017.

56.5) Součástí KZS je na str. 4 – 5 souhlasné závazné stanovisko podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny k zásahům do významných krajinných prvků následujících vodních toků:

Rusava na	3,810 km D 49,
Rymický potok	na 3,347 km D 49,
Žabínek	na 5,050 km D 49 tok překládán na 5,076 km D 49,
Mojena	na 6,70 km D 49 (5 m před propustkem a 5 m za propustkem) a na 7,10 km D 49 (5 m před propustkem a 5 m za propustkem), dále na 8,152 km D 49 a dále na 8,875 km D 49,
Přílepský potok	na 1,820 km D 49 včetně zaústění do Mojeny,
Ludslávka	úprava koryta 28 m pod křížením s přeložkou silnice III/49016 a od 0,210 do 0,317 km D 49,
Žeranovka	přeložka v délce 290,33 m na 11,600 km D 49 a přeložka levostranného přítoku Žeranovky v délce 138,91 m,
Židelná	na 12,600 km D 49

Odvocatel namítá, že délku úprav zasažených vodních toků nelze z projednávané projektové dokumentace zjistit. Z toho je zřejmé, že KZS bylo vydáno na základě jiné projektové dokumentace, než jaká je předmětem stavebního řízení. KZS nezjistilo stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností.

56.6) Součástí KZS na str. 5 je souhlasné závazné stanovisko podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody v rozsahu předložených změn zapracovaných do projektové dokumentace, které předpokládá, že dálnice na mostě přes Rusavu C 207 je opatřena stěnou proti srážkám s netopýry. Odvocatel namítá, že projektová

dokumentace, založena ve správním spisu stavebního řízení navrhuje most C 207 bez tohoto opatření. Z toho je zřejmé, že KZS nereflexuje současnou podobu stavby. Předpoklady, na kterých stojí toto KZS nekorespondují s nynější projektovou dokumentací. KZS nezjistilo stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností.

56.7) Z ustanovení § 4 odst. 7 stavebního zákona vyplývá, že KZS má zahrnovat požadavky na ochranu všech dotčených veřejných zájmů, které daný úřad hájí. Odvolatel namítá, že v tomto KZS absentuje stanovisko orgánu ochrany zemědělského půdního fondu. KZS tedy řádně nehájí veřejné zájmy.

57) Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku (KZS) Městského úřadu Holešov ze dne 20.02.2017, č.j. HOL-27247/2016/ŽP/VK

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo koordinované závazné stanovisko MěÚ Holešov ze dne 20.02.2017, č.j. HOL-27247/2016/ŽP/VK, toto KZS je jakýmsi předchůdcem, či starším dvojníkem KZS jmenovaného v předchozím bodu a obsahuje také stejné nedostatky.

58) Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku (KZS) Městského úřadu Holešov ze dne 21.08.2013, č.j. HOL-154/14768/2013/KZS

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo koordinované závazné stanovisko MěÚ Holešov ze dne 21.08.2013, č.j. HOL-154/14768/2013/KZS, vydané z hlediska ochrany vod, odpadového hospodářství, ochrany zemědělského půdního fondu, ochrany přírody a krajiny.

58.1) Součástí KZS na str. 2 je stanovisko vodoprávního úřadu, kde se uvádí, že vodoprávní úřad vydává souhlasné stanovisko, neboť pro stavbu již vydal souhlasy dle § 17 vodního zákona (č.j. ŽP/265911008/Mu ze dne 21.2.2008, č.j. ŽP/11572/2008/Mu ze dne 16.7.2008), které zůstávají nadále v platnosti. Odvolatel namítá, že v roce 2008 neexistovala projektová dokumentace, která se dnes projednává u Ministerstva dopravy, proto jsou souhlasy z roku 2008 nepoužitelné. Vodoprávní úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

58.2) Součástí KZS na str. 2 je stanovisko na úseku odpadového hospodářství, kde se uvádí, že MěÚ Holešov vydává vyjádření podle § 79 odst. 4 písm. b) zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech, které je souhlasné. Odvolatel namítá, že toto souhlasné stanovisko není nijak odůvodněno a proto je nepřezkoumatelné.

58.3) Součástí KZS na str. 2 je stanovisko orgánu ochrany zemědělského půdního fondu, kde se uvádí, že: „*Orgán ochrany ZPF Ministerstva životního prostředí Praha již vydal dne 4.10.2004 pro výše uvedenou stavbu souhlas s odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pod č.j. OEKL/640/2572/2004, který zůstává i nadále v platnosti.*“ Odvolatel namítá, že toto vyjádření nereflexuje skutkový stav, neboť Ministerstvo životního prostředí v podmínce č. 2 svého stanoviska stavebníkovi uložilo: „*Nejpozději 60 dnů před podáním žádosti o stavební povolení předloží orgánu ochrany ZPF MěÚ Holešov k projednání a odsouhlasení zpřesněnou bilanci skrývek, plán jejich odvozu a rozprostření, včetně údajů o mocnosti rozprostírané vrstvy na konkrétní pozemky a písemné souhlasy jejich vlastníků (uživatelů).*“ MěÚ Holešov byl tedy ze strany Ministerstva životního prostředí pověřen, aby dohlédl na plnění citované podmínky č. 2 ze strany stavebníka. Bohužel MěÚ Holešov se k plnění této podmínky ve svém stanovisku nijak nevyjádřil. Odvolatel proto namítá, že nebyl tedy zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

58.4) Součástí KZS na str. 2 je stanovisko orgánu ochrany přírody, kde se uvádí, že tento úřad vydal pro danou stavbu rozhodnutí a závazná stanoviska, která zůstávají v platnosti, a to:

- Závazné stanovisko k zásahu do VKP č. j. ŽP/792/3433/2010/PP ze dne 15. 2. 2010
- Rozhodnutí o udělení výjimky k použití introdukovaných druhů keřů ve středním dělicím pásu č. j.

ŽP/25404/2008/PP ze dne 9. 1. 2009

- Souhlas se zrušením a zřízením polních cest č. j. ŽP/3768c/2004/Ba ze dne 31. 3. 2004
- Souhlas se stavbou s vlivem na krajinný ráz č. j. ŽP/3768b/2004/Ba ze dne 25. 3. 2004
- Závazné stanovisko k zásahu do VKP č. j. ŽP/3768a/2004/Ba ze dne 30. 3. 2004

Odvolatel namítá, že prosté odkazování se na tyto správní akty nedává smysl, neboť byly vydány v dávné minulosti, buď k územnímu řízení (rok 2004), případně k jiné projektové dokumentaci (2009 a 2010), či za jiného skutkového stavu. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že závazné stanovisko ochrany přírody nezjistilo stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností.

59) Námitky proti rozhodnutí MěÚ Holešov ze dne 31.3.2004, č.j. ŽP/3768c/2004/Ba

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo rozhodnutí MěÚ Holešov ze dne 31.3.2004, č.j. ŽP/3768c/2004/Ba, jímž byl udělen souhlas dle § 63 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ke zrušení stávajících a zřízení nových účelových komunikací – polních cest. Tímto rozhodnutím byl vysloven souhlas se stavbou rychlostní komunikace R49 ve správním území MěÚ Holešov, za předpokladu, že budou rušené polní nahrazeny novými polními cestami podle územního rozhodnutí k dálnici. Dnes projednávaný záměr tomuto předpokladu nevyhovuje, neboť nepočítá s realizací stavebního objektu C 157 polní cesta Zahnašovice – letiště, který byl pravomocně umístěn. Nejde o to, že jmenovaná polní cesta není předmětem napadeného stavebního povolení (to ani být nemůže, neboť Ministerstvo dopravy polní cesty nepovoluje), ale stavebník se tuto polní cestu ani nechystá realizovat, o čemž svědčí její nulová příprava a absence ve všech textových i grafických částech projektové dokumentace, kde jiné polní cesty vyznačeny jsou. Napadené stavební povolení je v rozporu s tímto rozhodnutím, neboť povoluje stavbu dálnice v situaci, kdy je zřejmé, že stavbou této dálnice bude bez adekvátní náhrady zrušena polní cesta Zahnašovice – letiště.

60) Námitky proti závaznému stanovisku MěÚ Holešov ze dne 30.11.2018, č.j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo závazné stanovisko MěÚ Holešov ze dne 30.11.2018, č.j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve, vydaného podle § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona o vodách.

60.1) Jmenované závazné stanovisko bylo vydáno na žádost stavebníka ze dne 24.10.2018. V tomto závazném stanovisku se uvádí konkrétní stavební objekty (a jejich části), na které se toto závazné stanovisko vztahuje. Je evidentní, že účelem seznamu stavebních objektů je podat informaci o tom, jak bude povolovaná stavba vypadat. Bohužel do tohoto seznamu se dostal i stavební objekt odlučovače ropných látek C 313, který není předmětem stavebního řízení, neboť v navrhované poloze nebyl pravomocně umístěn.

Vodoprávní úřad na str. 4 závazného stanoviska popisuje záměr následovně: „Dle předložené projektové dokumentace jsou povrchové i podzemní vody podél komunikace chráněny samostatným systémem odvodnění silnice. Voda je sváděna do podélných betonových žlábků, přes vpusti do kanalizace a do odlučovačů ropných látek. Po odloučení případných ropných látek od ojedinělých úkapů je voda vypouštěna do recipientů.“

Odvolatel namítá, že tento popis není pravdivý, neboť některé části povolované komunikace nejsou zabezpečeny kanalizací, ani odlučovači ropných látek, jde o:

- Část MÚK C 103, jeho severní větev a navazující Přivaděč Holešov C 117, kde není žádná kanalizace, ani odlučovač ropných látek, přičemž tato část stavby se nachází v ochranném pásmu vodního zdroje. Viz situační výkresy kanalizace a dislokace odlučovačů ropných látek.
- Úsek dálnice, který má být obsluhován chybějícím odlučovačem C 313.
- Část MÚK C 102, odkud je srážková voda odváděna přes kanalizaci v obci Třebětice, kde také chybí odlučovač ropných látek.

Odvolatel proto namítá, že vodoprávní úřad se patrně nechal zmást nepravdivými proklamacemi stavebníka a neprostudoval si pečlivě projektovou dokumentaci. Stavební objekt C 313 byl z objektové skladby stavebního řízení vyloučen veřejnou vyhláškou Ministerstva dopravy ze dne 21.11.2018, č.j. 269/2017-910-IPK/6, k čemuž došlo v průběhu vydávání závazného stanoviska. Ať už o těchto nedostatcích stavby vodoprávní úřad věděl, či nikoliv, jisté je, že jeho závazné stanovisko nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

60.2) Vodoprávní úřad na str. 4 cituje stanovisko Povodí Moravy, s. p.: „*Dle stanoviska je záměr možný, protože lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu/potenciálu dotčených útvarů povrchových vod a chemického stavu a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod a že nebude znemožněno dosažení jejich dobrého stavu/potenciálu.*“ Na základě toho pak vodoprávní úřad na str. 5 závazného stanoviska tento závěr zopakoval: „*Za předpokladu splnění podmínek uložených tímto souhlasem lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu/potenciálu dotčených útvarů povrchových vod a chemického stavu a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod a že nebude znemožněno dosažení jejich dobrého stavu/potenciálu.*“

Odvolatel namítá, že tento závěr není ničím odůvodněn a závazné stanovisko je proto nepřezkoumatelné. Závazné stanovisko mělo být vydáno na základě metodického pokynu Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí ze dne 1.3.2018 (https://www.mzp.cz/cz/vodni_utvar_metodika), nic však nenasvědčuje tomu, že by tento metodický pokyn byl uplatněn. Dálnice je značně rozsáhlým záměrem, který bude trvalý. Ze závazného stanoviska není zřejmé, v jakém stavu jsou dotčené vodní útvary z hlediska cílů ochrany vod, kolik a jakého znečištění bude dálnice emitovat svým provozem a jak se tento očekávaný přírůstek znečištění projeví na stavu dotčených vodních útvarů. Nebyl tedy zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

61) Námitky proti závaznému stanovisku MěÚ Holešov ze dne 27.04.2015, č.j. HOL-5685/2015/ŽP/Ve

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo závazné stanovisko MěÚ Holešov ze dne 27.04.2015, č.j. HOL-5685/2015/ŽP/Ve, vydané podle § 17 odst. 1 písm. a), e) vodního zákona k 24 stavebním objektům předmětné dálnice. V odůvodnění závazného stanoviska se uvádí, že: „*Vodoprávní úřad zjistil, že za předpokladu splnění podmínek uložených tímto souhlasem nedojde k negativnímu ovlivnění vodních poměrů ani k ohrožení zájmů ochrany vodního hospodářství.*“

61.1) Odvolatel namítá, že tento závěr je nepřezkoumatelný a těžko uvěřitelný. Dálnice je značně rozsáhlým záměrem, který bude trvalý. Ze závazného stanoviska není zřejmé, jaké vodní útvary jsou dálnicí dotčeny, v jakém stavu jsou stavu z hlediska cílů ochrany vod, kolik a jakého znečištění bude dálnice emitovat svým provozem a jak se tento očekávaný nárůst znečištění projeví na dotčených vodních útvarech. Nebyl tedy zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

62) Námitky proti správním aktům vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlína

Podkladem napadeného rozhodnutí byly následující správní akty vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlína:

- a) souhlas podle § 17 písm. a), c) a e) vodního zákona ze dne 04.02.2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4
- b) přípis ze dne 24.03.2017, č.j. MMZL 40018/2017 OŽPaZ-2, kterým byl doplněn předchozí souhlas téhož úřadu ze dne 04.02.2015.

Jelikož souhlas vodoprávního úřadu ze dne 04.02.2015 a přípis ze dne 24.03.2017 spolu tvoří jeden celek, nebude mezi nimi odvolatel dále rozlišovat. Vodoprávní úřad měl při vydávání souhlasu chránit zájmy podle vodního zákona, kterými jsou mimo jiné i cíle ochrany vod stanovené v § 23a a v plánech povodí, tzn. že měl

posoudit vliv dálnice na možnost zhoršení stavu dotčených vodních útvarů, o což se pokusil následující úvahou: „Dne 11. 4. 2016 byl vydán metodický pokyn sekce vodního hospodářství Ministerstva zemědělství k posouzení možnosti vlivu záměru na stav dotčeného vodního útvaru při vydávání povolení, souhlasů a závazných stanovisek vodoprávních úřadů (§ 23a zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů), který vešel v účinnost dne 1.5. 2016. V souvislosti s výše uvedeným metodickým pokynem vodoprávní úřad sděluje, že lze předpokládat, že záměrem (stavbou 4901 Hulín — Fryšták, dálnice 049) nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod. Tato skutečnost vyplývá z aktualizovaného stanoviska Povodí Moravy, s.p., ze dne 29. 9. 2016 pod čj. PM048357/2016-203/Fi. Souhlas podle § 17 ze dne 4. 2. 2015 pod čj. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4 se tímto nemění a zůstává nadále v platnosti.“ Odvolatel namítá, že citovaná úvaha je nepřezkoumatelná, neboť vodoprávní úřad nepodal žádné srozumitelné vysvětlení toho, jak se dobral ke svému zjištění, že „nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod“. Z toho, co uvedl vodoprávní úřad není zřejmé, které vodní útvary hodnotil, jaký je jejich současný stav, jaké druhy znečištění bude záměr emitovat a jak byl na tyto očekávané vlivy aplikován metodický pokyn. Tvrzení vodoprávního úřadu je také nelogické, neboť dálnice nepochybně zvýší dopravní zátěž v území, tím že přitáhne novou dopravu a svým provozem, který emituje soli, ropné látky, nemrznoucí směsi, mikroplasty atd. nepochybně zhorší chemický stav dotčených vod. V důsledku nízké, či nulové propustnosti nových povrchů (asfalt, beton, hutněné náspy) a absence snahy vsakovat či zadržovat vody z povrchů vozovek, dojde také k rozkolísání hydrologického režimu v recipientech.

63) Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku (KZS) Magistrátu města Zlína ze dne 20.12.2013, č.j. MMZL 94304/2013

63.1) Podkladem napadeného rozhodnutí bylo koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlína ze dne 20.12.2013, č.j. MMZL 94304/2013, vydané dle zákona o vodách a zákona o ochraně přírody a krajiny. Magistrát města Zlína vydal KZS na základě projektové dokumentace z června 2013, která byla upravena v listopadu 2013. Z toho vyplývá, že KZS se nevztahuje k aktuální projektové dokumentaci založené ve správním spisu stavebního řízení, neboť ta má datum března 2014 a následně byla stavebníkem dotvářena minimálně do října 2020. Současné projektové dokumentaci neodpovídá ani popis záměru v tomto KZS, kde koryta vodních toků (Židelné, Rackové, Fryštáckého potoka a jeho přítoky, Hornoveského potoka) mají být opevněna kamennou dlažbou do podkladového betonu, naproti tomu podle současné projektové dokumentace mají být koryta vodních toků zpevněna max. rovinaninou z lomového kamene.

63.2) Odvolatel namítá, že z tohoto KZS není zřejmé, k jaké objektové skladbě bylo vydáno. Na titulní straně sice je uveden název záměru „...stavba 4901...“, ale prakticky se v KZS zmiňují a popisují jen úpravy vodních toků. Chybí výčet a popisy dalších z hlediska životního prostředí důležitých součástí stavby např.: dešťové kanalizace, odlučovače ropných látek, protihlukové stěny, vegetační úpravy... atd. Navíc objektová skladba dálnice povolovaná u Ministerstva dopravy prošla od vydání KZS podstatnou změnou. Veřejnou vyhláškou Ministerstva dopravy ze dne 21.11.2018, č.j. 269/2017-910-IPK/6 byly z objektové skladby vyloučeny odlučovače ropných látek C 325, 326 a 327, jelikož v nově navrhované poloze nebyly pravomocně umístěny. Vodoprávní úřad se tak ani nemohl vyjadřovat ke skutkovému stavu, jaký byl v době vydání napadeného stavebního povolení. Odvolatel proto namítá, že nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

63.3) Součástí KZS na str. 1 je souhlasné závazné stanovisko dle § 104 odst. 9 vodního zákona. Odvolatel namítá, že toto závazné stanovisko je v daném stavebním řízení u Ministerstva dopravy nepoužitelné, neboť podle § 104 odst. 9 vodního zákona se vydává závazné stanovisko vodoprávního úřadu ke stavbám, které následně povoluje vodoprávní úřad. Pokud by se chtěl vodoprávní úřad závazným stanoviskem vyjádřit ke stavebním objektům které povoluje jiný úřad (zde Ministerstvo dopravy), pak by musel vydat závazné stanovisko podle § 17 vodního zákona. Toto KZS neobsahuje žádné hodnocení vlivu záměru na stav vodních útvarů ve smyslu § 23a vodního zákona a neplní tedy základní požadavek vodního zákona. Odvolatel proto namítá, že vodoprávní úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a jeho závazné

stanovisko je nepřezkoumatelné pro absenci odůvodnění.

63.4) Součástí KZS na str. 1–12 je závazné stanovisko podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny k zásahům do významných krajinných prvků, kterými jsou vodní toky. V podmínkách tohoto závazného stanoviska se navrhuje odlišné úpravy koryt vodních toků bez použití betonu. V době vydání KZS se však nejednalo o kultivaci záměru, neboť povinnost zdržet se betonování vodních toků nastala již před vydáním KZS. Ministerstvo životního prostředí totiž dne 28.11.2013 vydalo rozhodnutí o výjimce č.j. 57905/ENV/13, 1367/570/13, v jehož podmínce č. 5 vyloučilo použití betonu v korytech vodních toků. Dle podmínky č. 12 tohoto rozhodnutí byly požadované úpravy obsaženy již v projektové dokumentaci stavebníka z let 2010 až 2012. Z toho je zřejmé, že v letech 2012 a 2013 existovaly přinejmenším dvě verze projektové dokumentace. Tu k přírodě šetrnější stavebník předložil Ministerstvu životního prostředí k žádosti o výjimku, tu k přírodě méně příznivou pak předložil Magistrátu města Zlína. Současná projektová dokumentace je patrně velmi podobná té, kterou předkládal Ministerstvu životního prostředí. Odvolatel proto namítá, že orgán ochrany přírody se v tomto závazném stanovisku vyjadřoval k odlišné projektové dokumentaci, než jaká byla podkladem napadeného rozhodnutí a proto je závazné stanovisko nepoužitelné.

63.5) Součástí KZS na str. 12–14 je závazné stanovisko podle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny k ochraně krajinného rázu. Jelikož KZS neobsahuje (s výjimkou úprav vodních toků) žádný výčet stavebních objektů dálnice, není zřejmé k jaké podobě stavby se KZS vyjadřuje. Úpravy vodních toků tvoří jen malou část záměru a nelze je tedy ztotožňovat s celou dálnicí. Toto závazné stanovisko bylo vydáno na základě úvahy na str. 13, že trasa rychlostní komunikace neprochází žádným zvláště chráněným územím, ani přírodním parkem. Odvolatel namítá, že tato úvaha je chybná, neboť dálnice v oblasti Fryštáku – Nové Vsi prochází Přírodním parkem Hostýnské vrchy (https://nature.hyperlink.cz/Hostynske_vrchy.htm), který má podle § 13 odst. 3 zákona o ochraně přírody sloužit právě k ochraně krajinného rázu. Odvolateli proto nezbyvá, než konstatovat, že nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

63.6) Jelikož povolená stavba má být realizována na pozemku p. č. 929/110 v k. ú. Dolní Ves, který sousedí s lesním pozemkem p. č. 1536 v k. ú. Dolní Ves, mělo součástí KZS také závazné stanovisko orgánu ochrany lesa. Odvolatel proto namítá, že nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

64) Námitky proti rozhodnutí Magistrátu města Zlína ze dne 04.02.2015, č.j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo rozhodnutí Magistrátu města Zlína ze dne 04.02.2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4, kterým byl udělen souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. a), c) a e) vodního zákona ke stavbě předmětné dálnice v rozsahu katastrálního území Dolní Ves a Racková, v korytech vodních toků, záplavovém území a v ochranném pásmu vodního zdroje.

64.1) Odvolatel namítá, že tento souhlas vydaný formou rozhodnutí není použitelný jako podklad ve stavebním řízení, neboť pro stavební řízení se souhlas vydává formou závazného stanoviska a nikoliv rozhodnutí, viz právní výklad Ministerstva zemědělství.
http://eagri.cz/public/web/file/141454/vyklad_VZ_c_93.pdf

64.2) Již z doby vydání tohoto souhlasu (04.02.2015) je zřejmé, že vodoprávní úřad se nevyjadřoval ke stávající podobě stavby, neboť projektová dokumentace i počet stavebních objektů od doby kdy byl souhlas vydán, doznaly podstatných změn. Veřejnou vyhláškou Ministerstva dopravy ze dne 21.11.2018 byly z objektové skladby vyloučeny odlučovače ropných látek C 313, 325, 326, 327 a 328, jelikož v nově navrhované poloze nebyly pravomocně umístěny. Vodoprávní úřad se tak vyjadřoval ke skutkovému stavu, který v době vydání napadeného rozhodnutí již neexistoval. Vodoprávní úřad na str. 2 svého souhlasu uvádí, že: „*Rychlostní silnice R 49 prochází 2° PHO vodní nádrže Fryšták, takže je nutno veškeré vody z vozovky oddělit od vody přitékající z terénu, podchytit je do kanalizace a před vyústěním opatřit kanalizací čistícím zařízením zaručujícím průběžně limitované koncentrace škodlivých látek. Podchycení vody do kanalizace je*

řešeno uspořádáním příčných řezů komunikace, kde je v nejnižším místě každého jízdního pásu situován monolitický žlábek CURBKING, ve kterém jsou umístěny uliční vpustí. Na přejezdech středního dělicího pruhu jsou umístěny pásové vpustí v celé délce přejezdu. Všechny dešťové stoky jsou vyústěny do odlučovačů ropných látek, odkud bude voda vypouštěna do nejbližších vodotečí.“ Jak vidno, vodoprávní úřad svůj souhlas založil na tom, že „Všechny dešťové stoky jsou vyústěny do odlučovačů ropných látek, odkud bude voda vypouštěna do nejbližších vodotečí.“. Tento stav však dnes již neplatí, neboť má být povolena dálnice bez odlučovačů ropných látek. Napadené rozhodnutí tedy nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

64.3) Souhlas neobsahuje žádné hodnocení vlivu záměru na stav vodních útvarů ve smyslu § 23a vodního zákona a neplní tedy cíle ochrany vod. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

65) Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Kroměříž ze dne 18.01.2017, č.j. MeUKM/076422/2016/0909/16

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž ze dne 18.01.2017, č.j. MeUKM/076422/2016/0909/16, vydané mj. podle zákona o vodách a zákona o ochraně přírody a krajiny, jehož podkladem byla projektová dokumentace z března 2014.

65.1) Závazné stanovisko vodoprávního úřadu na str. 1–2 bohužel neobsahuje žádné hodnocení vlivu záměru na stav vodních útvarů ve smyslu § 23a vodního zákona a neplní tedy cíle ochrany vod. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

65.2) Součástí koordinovaného závazného stanoviska je dále na str. 2–3 závazné stanovisko orgánu ochrany přírody k zásahu do významných krajinných prvků vodních toků Roštěnky a Kosteleckého potoka. Zásah spočívá v přemostění, úpravě koryt a provedení meliorací.

65.2.1) Toto závazné stanovisko mělo být vydáno podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, bohužel orgán ochrany přírody toto ustanovení neuvedl a zmínil pouze § 3 písm. b) zákona, kde je definován pojem významného krajinného prvku, což je nedostatečné.

65.2.2) V tomto závazném stanovisku se uvádí popis záměru: „Zásah je součástí stavby komunikace R49. Ve správním obvodu obce s rozšířenou působností (Kroměříž) v k.ú. Pravčice bude realizováno přemostění, zpevnění a šířkové úpravy koryt Roštěnky a Kosteleckého potoka v místě křížení s komunikací R49. Úpravy koryt respektují stávající tok, pouze se mírně přizpůsobí pro osazení mostu. V místě přemostění budou koryta zpevněna dlažbou z lomového kamene, dále pak vegetačními dlaždicemi. Do upravovaných koryt je navrženo vyústění dešťových stok s odlučovačem ropných látek a drenáže z okolních pozemků.“ Citovaný popis záměru dokládá, že podkladem pro vydání závazného stanoviska nebyla dnes projednávaná dokumentace u Ministerstva dopravy, neboť tato projektová dokumentace nenavrhuje zpevňovat koryta dlažbou z lomového kamene, ani vegetačními tvárnicemi. Závazné stanovisko tedy bylo vydáno k jiné verzi záměru a pro povolení stavby dle současné projektové dokumentace je nepoužitelné.

65.2.3) Závazné stanovisko obsahuje podmínku: „Stavební práce provádět s ohledem na rozmnožovací období ptáků a obojživelníků“. Odvolatel namítá, že tato podmínka je naprosto neurčitá, neboť není zřejmé, co se myslí rozmnožovacím obdobím ptáků a obojživelníků a dále nebylo stanoveno, jaké ohledy by měl stavebník uplatňovat. Citovanou podmínku si tedy každý může vyložit po svém.

66) Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku (KZS) Městského úřadu Kroměříž ze dne 18.10.2013, č.j. MeUKM/062191/2013/0464/13

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž ze dne 18.10.2013, č.j. MeUKM/062191/2013/0464/13, vydané mj. podle zákona o vodách, jehož podkladem byla projektová dokumentace z dubna 2008. KZS bylo vydáno k jedenácti stavebním objektům.

66.1) V tomto KZS zahrnuté závazné stanovisko vodoprávního úřadu bohužel neobsahuje žádné hodnocení vlivu záměru na stav vodních útvarů ve smyslu § 23a vodního zákona a neplní tedy cíle ochrany vod. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností. Jelikož KZS bylo vydáno k projektové dokumentaci z dubna 2008, tak je zřejmé, že není použitelné pro řízení u Ministerstva dopravy, neboť toto se vede o projektové dokumentaci z března 2014, která byla naposledy upravována v průběhu roku 2020.

67) Námitky proti stanovisku Ministerstva vnitra ze dne 17.04.2019, č.j. MV-138915-5/OBP-2018

67.1) Tímto závazným stanoviskem se mělo Ministerstvo vnitra vyjádřit podle § 16 zákona o pozemních komunikacích ke stavbě z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu. Bohužel z tohoto závazného stanoviska není zřejmé, k jakým stavebním objektům bylo vydáno a dále není zřejmé jaká projektová dokumentace byla jeho podkladem, kdo tuto projektovou dokumentaci vypracoval a kdy. Odvolatel proto namítá, že závazné stanovisko je nepřezkoumatelné.

67.2) Pokud by se Ministerstvo vnitra vyjadřovalo ke stavbě, jak byla vymezena krátce před vydáním závazného stanoviska veřejnou vyhláškou Ministerstva dopravy ze dne 21.03.2019, č.j. 269/2017-910-IPK /18, potom odvolatel namítá, že tehdejší vymezení předmětu řízení bylo následně upraveno a to:

A) Veřejnou vyhláškou Ministerstva dopravy ze dne 20.02.2020, č.j. 269/2017-910-IPK/56, kterou, byly vyloučeny části protihlukových zdí C 701 a C703.

B) Usnesením Ministerstva dopravy ze dne 16.06.2020, č.j. 269/2017-910-IPK/58, kterým ze záměru vypadly objekty Dálničního systému SOS (C 491.2, 494.1, 494.2, 495.1, 495.2, 498.1, 498.2) a dále vypadla část protihlukové stěny C 703.

Pokud by se Ministerstvo vnitra vyjadřovalo ke stavbě, jak byla zachycena v projektové dokumentaci, potom odvolatel namítá, že tehdejší projektová dokumentace byla mnohokrát upravována. Byť historie úprav projektové dokumentace není ve správním spisu, ani v napadeném rozhodnutí srozumitelně zachycena a Ministerstvo dopravy o těchto úpravách účastníky řízení neinformovalo, je zřejmé, že tyto úpravy proběhly, viz například bod 2 tohoto podání. Odvolatel proto vytýká, že závazné stanovisko nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, jelikož po jeho vydání byl změněn rozsah stavby i projektová dokumentace. Ministerstvo vnitra o těchto změnách možná nebylo informováno, podstatné však je, že jeho závazné stanovisko na danou stavbu již není použitelné.

67.3) Závazné stanovisko obsahuje tři podmínky. První se týká svodidel, druhá „průjezdných ORL“ a třetí dopravního značení.

Podle § 149 odst. 2 správního řádu: „Závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.“ Odvolatel namítá, že závazné stanovisko z hlediska tohoto ustanovení neobstojí a to z následujících důvodů:

67.3.1) Ministerstvo vnitra v závazném stanovisku neuvedlo „řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska“. Byť je evidentní, že závazné stanovisko obsahuje tři podmínky, tak požadavky uvedené v těchto podmínkách nejsou totožné s řešenými otázkami, jenž byly předmětem závazného stanoviska.

67.3.2) Z hlediska ustanovení zákona které zmocňuje k vydání závazného stanoviska, není shodný názor Ministerstva dopravy a Ministerstva vnitra. Ministerstvo dopravy na str. 45 napadeného rozhodnutí uvádí, že toto závazné stanovisko bylo vydáno dle § 175 stavebního zákona, kdežto Ministerstvo vnitra v tomto závazném stanovisku míní, že jej vydalo dle § 16 zákona o pozemních komunikacích. Je-li správný názor Ministerstva dopravy, pak odvolatel vytýká, že v závazném stanovisku absentuje zmocnění dle § 175 stavebního zákona. V závazném stanovisku dále absentuje informace, že jde o závazné stanovisko ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu. Bez této informace účastníkům nemusí zřejmé, že v odvolání jej mohou napadat podle § 149 správního řádu.

67.3.3) Ze závazného stanoviska nejsou zřejmá „další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen“. Konkrétně není zřejmé, o jaký právní předpis se opírají podmínky č. 1 a 2 (týkající se svodidel a „průjezdných ORL“). Třetí podmínka (týkající se dopravního značení) jen kopíruje požadavek § 124 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. a nejde tedy o podmínku stanovenou závazným stanoviskem, ale fakticky se jedná o poučení.

67.4) V odůvodnění závazného stanoviska se uvádí: „Podmínku týkající se umístění svodidel uplatnilo Ministerstvo vnitra vzhledem k aktualizaci technických předpisů v této oblasti od data zpracování projektové dokumentace.“ Odvolatel namítá, že z tohoto odůvodnění není zřejmé, jaké technické předpisy má Ministerstvo vnitra na mysli a na základě čeho se domnívá, že jde o předpisy závazné a že je lze na daný případ uplatnit. Ministerstvo dopravy totiž ohledně technických norem zastává opačný názor, když na str. 261 napadeného rozhodnutí poukazuje na ust. § 119 odst. 3 stavebního zákona: „Dojde-li během provádění stavby ke změně českých technických norem nebo jiných technických předpisů, podle nichž byla zpracována dokumentace nebo projektová dokumentace, posuzuje se stavba podle technických norem nebo jiných technických předpisů, které platily v době, kdy byla dokumentace nebo projektová dokumentace zpracována.“ Tímto ustanovením Ministerstvo dopravy odůvodňuje svůj názor, že projektová dokumentace předmětné dálnice nemusí být navržena podle aktuálních technických norem a stačí, když tyto normy byly platné v době kdy byla projektová dokumentace zpracována.

67.5) Podle § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích má být dálnice v zastavěném území obce osvětlena. Odvolatel namítá, že povolená dálnice je v rozporu s tímto ustanovením, neboť prochází zastavěným územím Fryštáku, ale osvětlena zde není, přičemž osvětlení zde nebylo ani umístěno. Ministerstvo vnitra nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

67.6) Z hlediska plynulosti provozu by Ministerstvo vnitra mělo zajímat, že předmětná dálnice je stavbou bez dopravního napojení k silnici II/490 Fryšták – Zlín (chybí C 189 a C 226) a bez napojení na město Holešov od západu (chybí část C 102). Chybějící stavební objekty (a jejich části) vyžadují pravomocnou změnu územního rozhodnutí, kterou však stavebník nezískal. Bez těchto stavebních objektů dálnice nemůže být dopravně funkční a tudíž nelze počítat ani s plynulostí provozu. Odvolatel namítá, že Ministerstvo vnitra se k tomuto zásadnímu dopravnímu omezení nijak nevyjádřilo, není zřejmé zda si vůbec bylo tohoto stavu vědomo a pokud ano, na základě jaké úvahy s takto dopravně omezenou stavbou souhlasilo. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a závazné stanovisko je nepřezkoumatelné. Realizace dopravně nefunkční stavby by zbytečně poškozovala životní prostředí.

68) Žádost o přezkum všech závazných stanovisek podle ust. § 149 správního řádu

Podklady pro vydání napadeného rozhodnutí tvoří také další závazná stanoviska ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu. Odvolatel žádá ministra dopravy, aby zajistil přezkum zákonnosti všech závazných stanovisek příslušnými nadřízenými orgány, a to z hledisek formálních i věcných, aby bylo dáno na jisto, že byla vydána v souladu se zákonem, přičemž odvolatel z opatrnosti žádá přezkum všech, neboť si není zcela jist, který podklad je závazným stanoviskem a který nikoliv.

Ing. Ivo Kovář
předseda spolku

Přílohy:

- 1) Přípis Ministerstva životního prostředí ze dne 29.05.2017, č. j. 28366/ENV/17
- 2) Přípis Ministerstva životního prostředí ze dne 20.02.2020, č. j. MZP/ 2020/570/367
- 3) Informační letáky ŘSD ke stavbě 4901 a 4902.1